

Edebiyat Defteri

Nuh Comba -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
19 Eylül 2019 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Hazanda Deli Gönül

Her gün bir Mehmet şehit ağlıyor ana, bacı
Sel oldu akan kanlar kesilsin, dainsin acı
Eskiden zaferlerdi şanlı bayrağın tacı
Hazanda deli gönül, şimşek çakıyor hilal!
Yine hangi şehide sela okuyor Bilal

Haykırıyor arzında milyonlarca şüheda
Yalvarıyor mevcudat helak eyle ey Hüda!
Şahlansın, yankılansın yeniden altın seda
Hazanda deli gönül, şimşek çakıyor hilal!
Yine hangi şehide sela okuyor Bilal

Göklere yükseliyor Yarab kahret sesleri
İnfialde milletim, tutuldu nefesleri
Kırılmalı zalimin bölücü hevesleri
Hazanda deli gönül, şimşek çakıyor hilal!
Yine hangi şehide sela okuyor Bilal

Çağlayan sular gibi meydanlara taşarız
Bir emir verin yeter cephelere koşarız
Şereflice ölürüz şereflice yaşarız
Hazanda deli gönül, şimşek çakıyor hilal!
Yine hangi şehide sela okuyor Bilal

Artık dostu, düşmanı bilmenin tam zamanı
Hainleri defterden silmenin tam zamanı
En başta tek yumruk olmanın tam zamanı
Hazanda deli gönül, şimşek çakıyor hilal!
Yine hangi şehide sela okuyor Bilal

Üç kıtada namımız neden hala sürmesin
Ermeni oyununu neden âlem görmesin,
Çakalların inini neden ölüm sarmasın
Hazanda deli gönül, şimşek çakıyor hilal!
Yine hangi şehide sela okuyor Bilal

Anasına selam var şehit oğlu Mehmet'ten
Dua ediyor şimdi dolaştığı cennetten
Müjdeleri görüyor okuduğu ayetten
Hazanda deli gönül, şimşek çakıyor hilal!
Yine hangi şehide sela okuyor Bilal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144311/hazanda-deli-gonul.html>

Gidersin Bir Gün

Er esvabı giyip herifim sanma
Belki de kefensiz gidersin bir gün
Makam oyununa sakın ha kanma
Ummadık bir bedel ödersin bir gün

Duyduğun her sözü hakikat sanma
Her açık kapıya destursuz dalma
Kimseyi aldatma sende aldanma
Dalını kolunu budarsın bir gün

Güvenme dünyanın sahte malına
Düşersen dost bile güler halına
Tükürüp geçerler binek nalına
Kin nefret yolunu güdersin bir gün

Ben deyim de doğruları her zaman
Hakka giden yoldan ayrılma aman
Kurulur ocaklar yükselir duman
Ecel şerbetini yutarsın bir gün

Nuh'um nasihatim önce kendime
Doğru sözler girsin gönül bendine
Hayatta ne varsa amel dengine
Neyin var, neyin yok adarsın bir gün

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144556/gidersin-bir-gun.html>

Gün Batımında Tefekkür

Gün Batımında Tefekkür
yüreğimdeki sızı,
gün batımında canımı yakarken.
puslu hayalimde matem tutan halime,
baktıkça kahroluyorum.

bir an uçurumda sanki duygularım,
geçen zamanı, ve geleceği düşünüyorum.
düşündükçe eriyip yok oluyorum.

gündüzümde geceyi yaşarken,
gece, mizanda dibe vuruyorum.
aklım almıyor, dilim dönmüyor,
gücüm kifayetsiz, tüm heveslerim bitiyor.

bedenim takatsiz, kudretim anlamsız,
kısacık yaşamımda yok oluyorum.
arzularım tükenmiş, enaniyet bitmiş,
hatta hiçbir kazancım fayda vermiyor.

şakıyan dilim, ışık saçan gözüm,
masum bir hal alırken, pişmanlığımda çare olmuyor.
İhbarını almamış gibi umursuzca, ölümün
gidenleri görmemiş gibi şuursuzca,
Yaratan-a dönüşü, fikirsizce,
düşündükçe hayat girdabında bunalıyorum,
günahkar halimle yalvarıyorum.

dönüşüm sanadır Ya rap,
kudretine istinat ediyor, merhametine iltica ediyorum.
hatalarım çok büyük / biliyorum,
huzuruna geliyorum.

cehennemi tattırmadan, cemalini diliyorum
resulünü göstermeni istiyorum
ashabını seviyorum,
kainattan sürgünüm ben, mahkemeye geliyorum
ne olur yarap,
acizim bu fakire, bir merhamet diliyorum,
amelimi sağ yanımdan ver ne olur yalvarıyorum

Nuh Comba
[/italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153965/gun-batiminda-tefekkur.html>

Gurbet El

Yolum düşer zalim gurbet eline
Hüzün çöker gözlerime dilime
Doyamadan daha gonca gülüme
Boynunu büküyor körpecik kuzum
Ayrılık başladı çöküyor sızım

Hazırlık tamamdır saat yaklaşır
Gurbet kuşu uçar kalan ağlaşır
Yürekler kederli yolda bekleşir
Vuslat hayal oldu sanki uçuyor
Gurbet otobüsü yaman kaçıyor

Söyletme garibi derdim dağ gibi
Çileler gönlümü sarmış ağ gibi
Sanmayın gurbeti bir otağ gibi
İçim dışa ayan olmaz ellerde
Gurbet vatan olmaz densin dillerde

Derdimi diyemem dilim olmuş lal
Anlayana çok şey anlatır bu hal
Gökyüzü ağlıyor küskündür hilal
Geceler soğudu yanıyor içim
Gurbet elde dertler hep biçim biçim

Dedim ya birader tahammül bitik
Eski sevda soluk yürekler yitik
Nuh'u sorar isen çaresiz artık
Sayılı gün geçsin bitsin bu hasret
Kim isterse onun olsun bu gurbet

Nuh Comba
10/3/2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/154601/gurbet-el.html>

Öldüğün zaman

Ey nefsim inadın mezara kadar
Alınır iraden söndüğün zaman
Aczini anlarsın canın çıkınca
Tükenir hevesin öldüğün zaman

Azrail çalacak bir gün kapını
Başına yıkacak eşsiz yapını
Enine boyna alır çapını
Muradın bitecek öldüğün zaman

İçinden çekecek tatlı canını
Dostların duyacak ah u zarını
Arif ol bekleme sakın yarını
Bitecek amelin öldüğün zaman

Bilmezsin alnında ne yazdığını
Mezarın belirsiz kim kazdığını
Anlarsın gaflete çok daldığını
Görürsün defterin geldiği zaman

Kendine güvenme Allah'a dayan
Sana gizli olan Rabbime ayan
Mizanda yüzünü nur ile boyan
Gidersin cennete öldüğün zaman.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/156869/oldugun-zaman.html>

Dostlar Meclisi

Dostlar birlik olmuş gül bahçesinde
Mutluluk veriyor dostlar meclisi
Yürekler sıcacık kendi halinde
Nefretten koruyor dostlar meclisi

Burdaki dostlarım fikirle dolu
Kalemi, kelamı şükürle dolu
Hepsi de Allah'ın şerefli kulu
Hak yolda yürüyor dostlar meclisi

Üç birin, yan yana yüz on bir olur
Kulun muradını yaradan bilir
Sen yeter ki iste Mevla'mız verir
Binleri varıyor dostlar meclisi

Körpe kuzu teslim edilmez kurda
Müslüman kimseyi bırakmaz zorda
Kelamın dikenini kırılır burada
Manayı görüyor dostlar meclisi

Yaratan hakkına eğri yol tutmaz
Vatana, millete hainlik etmez
Kimseye boş yere düşmanlık gütmez
Ahdinde duruyor dostlar meclisi

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161070/dostlar-meclisi.html>

SOR BENİM İÇİN

Bu dertli başıma dumanın çöktü.
Bıraktığın acı boynumu büktü.
Yetmez mi çektiğim yaşamım bitti
Sevdamı dağlara sor benim için.

Uslanmadı deli gönül uslanmaz.
Bu gönül ki başka yere yaslanmaz
Senin için çarpar kalbim yaşlanmaz
Birde sen kalbine,sor benim için

Naralarım yamaçlardan geliyor.
Hüzünlendim,bülbül güller deriyor.
Hasretinden gün gittikçe eriyor.
Birde sen kendine sor benim için.

Bu hasretlik yüreğimde kor gibi.
Simsiyah saçlarım oldu kar gibi.
Çaresi bulunmaz kangran gibi.
Bu derde devamı,sor benim için.

Dileğim son defa seni görmektir.
Saçını okşayıp,seni sevmektir.
Son nefesi,kucağında vermektir.
Ne zaman gelecek,sor benim için.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161173/sor-benim-icin.html>

FIRSAT VERMEDİN

Ne ümitle döndüm pervane gibi
Gülleri dermeye fırsat vermedin
Şimdi her yer sensiz virane gibi
Yüzünü görmeye fırsat vermedin

Muamma bir yolda sevdam istinat
Dinlemiyor gönül kör olmuş inat
Bitmiyor hasretlik acıdır hayat
Halini sormaya fırsat vermedin.

Yürek çok acıyor sızım dinmiyor
Keşmekeş hayatım kimse bilmiyor
Vefasız kayboldu gitti gelmiyor
Huzura ermeye fırsat vermedin

Yaş kemale erdi zaman bitiyor
Dertler bir çığ gibi yardan itiyor
Ecel şerbetini her dem içiyor
Kavlim-i kurmaya fırsat vermedin

Muvakkat dünyam da durmaz gözyaşım
Her gün bin hüznle dönüyor başım
Duygular çarmıhta çok zordur işim
Bir tek gül vermeye fırsat vermedin

Gaflet uykusunda her günüm horan
Ne talihsiz kurmuş bu kavli kuran
Bedeni bırakıp kalbimden vuran
Kalbine girmeye fırsat vermedin.

Ahu zar içinde sarardım soldum
Nuh COMBA biçare talihsiz kuldum
Sevda kurşunuyla ben de vuruldum
Yaramı sarmaya fırsat vermedin

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/167214/firsat-vermedin.html>

ŞEYDA

İçimde heyecan bir sevgi seli
Coştukça coşuyor çağlıyor şeyda...
Dalgalar vurdukça üşütür yeli
Yüreğim durmadan ağlıyor şeyda...

Hani o günümüz nede güzeldi
Benim için çokmu çokta özeldi
Bir söz söylemiştin belki ezeldi
Aklım figan etti dağlıyor şeyda...

Yanıyor ciğerim geçmiyor sızım
İçim kan ağlıyor gamlıdır sazım
Parmaktan mızrağa boğuktur sözüm
Dertler yüreğimde çağlıyor şeyda...

Gök kubbe karardı doğmaz güneşim
Harımdan kavruldu sönmez ateşim
Uykular kabusum eceldir düşüm
Sensiz gecelere bağlıyor şeyda...

Şu yalan dünyada gülmedim gitti
Sevda kervanında ömrümüz bitti
Bugün yarın derken canıma yetti
Dertlerim tenimde sağlıyor şeyda...

Muamma sahrada talandır gönlüm
Meçhulde mecnunum yalandır ömrüm
Keşmekeş içinde seyyaha döndüm
Vuslatım mizanda bağrıyor şeyda...

Nice hanlar harap hancılar gitmiş
Nuh COMBA sayende eriyip bitmiş
Sevdalar tükenmiş anılar yitmiş
Kurumuş şelale çöl olmuş şeyda...

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/228420/seyda.html>

Meçhuli

Yüklemiş sırtına evham yükünü
Kökleri belirsiz dalı belirsiz
Marifet sahibi olmuş yekünü
Dikeni belirsiz gülü belirsiz

Kâhin kitabında yalan okunur
Bir tezat ki satır satır dokunur
Madde âleminde mana takınır
Hakikat düşmanı falı belirsiz

Ayete sığınır işi düşünce
Komşuya pay vermez, aşu pişince
Sis çökerir edepten lâfa girince
Taptığı ateşin külü belirsiz

Tesettür dinde farz açık izahtır
Bilmeden üfürme! zira günahdır
İnançsıza her şey sanki mübahtır
Mezhebi çok geniş, yolu belirsiz

Ölçüler ters dönmüş karışmış hatlar
Önüne et versen yemez ki, atlar
Otun yonca olsa, neylesin itler
Yalakalar belli, yalı belirsiz

Kul hakkıdır diye bir derdi yoktur
Düğünde dernekte midesi toktur
Köprüde emmi der ayısı çoktur
Çakma şövalyedir, çulu belirsiz

Nuh der ki: her fani, canı verecek
Şeb'i aruz bilip kabre girecek
Kim ne ekti ise, onu derecek
Ölü gezinenin dalı belirsiz

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/250993/mechuli.html>

Derin Bir Yalnızlık.

Derin bir yalnızlık
Hüznü çökmüş gönlüme,
Gülsem de oynasam da,
Dağılmıyor yüreğimdeki sızım.

Görüyorum âlemi
Hazanda güller derer.
Benimse gül bahçesinde,
Matem tutar ellerim.

Bir kelam olsa bile,
Konuşmuyor dilim.
Uçuşmuyor yaşama,
Yansıyan sevgilerim.

Doğan güneş,
Her zamanki sıcaklığını vermiyor,
Çınlıyor kulağımda
Iraktan yankılanan,
Sitem dolu nağmelerin.

Bilmiyorsun,
bütün yüreğimle özlüyorum.
seni ve geçmişteki değerlerini.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/251911/derin-bir-yalnizlik.html>

ADAM OL

Hani o ilk gördüğünde bağrına basar ya.
Kan durmaz içinde özlem kucığına itiverir.
Bir yandan can gardaşım,diğer yandan kan bağım.
Koşar gururun inadına, her olanı unuttur bir anda
Eritir kinini, açar kucığını, basar bağrına

Kelimelerin bittiği yerde içi dışa ayandır.
Eriyiverir bir anda... Özlemlerin tükenir.
Baktıkça kaçan gözleri girmeye delik arar.
Sindiremez içine seni, onun ayarında olmasan da
Ya da koparacak tüm dünya bağından seni.
Hasetliği kaplamış tüm bedenini.

Bazen şahlanır gururu taşı eritir.
Kırılan kalbin ne önemi var benliğin yanında
Ben ben. Diye zikir tutar dilin,
İçindeki hırsın dişlerine çark eder.
Bir anda dünyaya hükümdar olursun
Cebinde taşıdığın kirli değerlerle.

Gerilen o çehren, o anda her şeyi
Kül ufak eder... Hiç uğruna
Değmez dünya malını versen kristal dağıldı artık
Toplasan da, düzelmüyor, azalarım barışmıyor,
O senin mağrur kibirli tavırlarına tokum artık.

Ya adam ol gel yanıma ciğerime sokayım
Ya kopart bağlarını beni bana bırak rahat olayım.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/255392/adam-ol.html>

UZAK DUR GÖNÜL

Bu nasıl bir tutku nasıl bir isteki
Düşmanda nedir ki dost bile köstek
Koynundaki bile vermezse destek
Uzak dur sevdadan uzak dur gönül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279618/uzak-dur-gonul.html>

Ey Yar

Zeytin gözlerinden hüznü çağlıyor
Hasretlik sancısı yürek dağlıyor
Halini gördükçe içim ağlıyor
Yıpratma kendini kurban olurum
O nur cemalinde derman bulurum

Sen gül, yanağında güller açılınsın
Sözün, sohbetinden neşe saçılınsın
Muhabbet bağından bade içilsin
Kahretme kendini kurban olurum
Her damla yaşında ben boğulurum

Sen varken yanımda hicranım erir
Acılar tükenir diken gül verir
Hüzün derya olsa sevdam yeşerir
Zulmetme kendine kurban olurum
Seni üzgün görsem ben mahvolurum

Bunca yıllar geçti neler aşmadık,
Dertler çığ olsa da asla taşmadık,
Gayemiz mutluluk inatlaşmadık.
Ağlatma sevdiğim kurban olurum
Sensiz dünya bomboş ben kaybolurum

Dedim ya sevgilim gönlümüz yorgun
Şu gönlüm sadece seninle durgun
Firkatin ruhumda ebedi vurgun
Yeter etme artık kurban olurum
Zeytin gözlerinle ben durulurum

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319352/ey-yar.html>

KUMRU

Kumru bekler boş yuvada
Kuşlar uçmaz bu havada
Gönül hanem hüzün kaplı
Avcı gezer düz ovada

Bahçe ekdim otlar kaplar
Kumrum taştan taşa hoplar
Gelmeyince yuvasına
Yüreğime hançer saplar

Gönül kapın aç ki girem
Hoş beş edip halin soram
Sende sevda halleri var
İster isen bir sır verem

Bu yaptığın doğru değil
Tenezzül et biraz eğil
Beklemekten göz patladı
Gönlün kime eder meyil

Nuh ta fani bir gün gider
Münker Nekir sual eder
Ömrün nasıl geçti dense
Kumrum bilmem acep ne der

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331347/kumru.html>

DOSTUM

Son Őiirinde bana bir söz etmiŐtin
Cevabı tez elden vermiŐtim dostum
Kalbimde sevdadan bir set yapmıŐtım
Nasıl viran koydun gönlümü dostum

Küsüp gitmelerin faydasız gayrı
Anlamsız inadin dokunmaz hayrı
Özünde yaŐantın sözünden ayrı
Beni ksz koyup gitme be dostum

Seni seyran eder gönülden gözüm
Gücüm kifayetsiz faydasız sözüm
Usum figan etti dinmiyor sızım
Beni mecnun ele itme be dostum

Adın bende Őiirdir yokluğun hüzün
Mısralar kan ağlar be iki gözüm
Grmezsem sevdiğim sararır yüzüm
Beni yd ellere atma be dostum

Nuh anım kırılmak haddime değil
Riyakâr dostluğa vermedim meyil
AŞkın Şarabından sarhoŐsan eğil
Beni hasretinle yakma be dostum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/336940/dostum.html>

Silermiyim hiç

Dünyamda umutsun gönlümde sultan
Seni yüreğimden silermiyim hiç
Yokluğun içimde helak ve viran
Kendimi firakla bilermiyim hiç.

İçimde kanayan hasret midir bu
İlgisiz kalışın gaflet midir bu
Düşmüşüm yokluğa zillet midir bu
Sensizliği hak'tan dilermiyim hiç

Seni pencereden ederken seyran
Ay doğmuş gülüme olmuşum hayran
Sensiz yorgun gönülüm harabe viran
Hasreti gönlümden elermiyim hiç.

Sen şarkta olsan yar ben ise garp ta
Tutuşup kavrulsam ıssız bir sarp ta
Bir nefeslik canım olsa hayatta
Aklımdan bir lahza silermiyim hiç

Bu garip Nuh'unu affet Allah'ım
Bir muamma yolda giden seyyahım
Kimsesiz başıma bir de günahım
Kaderime dişim bilermiyim hiç

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337624/silermiyim-hic.html>

TEFEKKÜR

Tefekkür

Uzanma tutma ellerinle, tutarsan bırakamazsın.
Bakma ona, onu görürsen dayanamaz gözlerin.
Alma ismini ağzına, dolama diline anlatamazsın.
Yanaşma yanına yakar, sonra alevler içinde kalırsın.

Koklamaya çalışma tenini, sıcaklığında boğulursun.
Derine dalma, çıkamazsın sonra sende kaybolursun.
Dağıtma dostuna yanlışları, dağıtır dostuna, helak olursun.
Araştır bulmak için doğruyu, huzurluca saadete kavuşursun.

Dağlara çık. Bakarsan görürsün. Ararsan mayınları da bulursun.
Sakın alma kimsenin ahını, yoksa sende mayınsız yerlerde kaybolursun.
ALLAH için ara. ALLAH için sor. Bak sende doğruyu bulursun.
Gel ey nefis. Ruhunu dinle bak gör ne diyor zaman varken arabul.
Sende iyilerden ol sende doğruyu bul. Bak işte sevgili bir kul olursun.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341007/tefekkur.html>

EMANET

Dertlerim bir ıg gibi yumak yumak inerken
Hainlerin şerrini perde perde izlerken
Şahadet şerbetiyle Mehmet hakka yürürken
Emanet yerde kaldı hakkım helal olmasın
Çektiğim acı yeter kanlar yerde kalmasın

Memleketin başında bir avuç çakal bela
Şer odaklar kudurdu imkânsız gelmez yola
Sizedir sözüm vekil neden görmezsin hala
Emanet yerde kaldı hakkım helal olmasın
Çektiğim acı yeter kanlar yerde kalmasın

Otuz üç yıl oluyor musibet başa geldi
Her senede bin şehit musalla taşa geldi
Bazen kalpte kurşunlar bazense kaşa geldi
Emanet yerde kaldı hakkım helal olmasın
Çektiğim acı yeter kanlar yerde kalmasın

Ne kadar yetki varsa tekeline aldınız
Dış mihrakın sözüne hayallere kandınız
Bu masum vatandaşı koyun gibi sağdınız
Emanet yerde kaldı hakkım helal olmasın
Çektiğim acı yeter kanlar yerde kalmasın

Yeter Nuh'um dinleme yalanın sonu yoktur
Krizler bitmez artık ak/ların karnı toktur
Teğet geçmez bizlerden masumun ahı çoktur
Emanet yerde kaldı hakkım helal olmasın
Çektiğim acı yeter kanlar yerde kalmasın

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349976/e-m-a-n-e-t.html>

Söyle Canım

Baharım terk etmiş gönlümde ayaz
Söyle canım şimdi ben ne yazayım
İşlerim birikmiş bedenim haylaz
Söyle canım şimdi ben ne yazayım

Alev almış yürek dumanı tüter
Titreyen ruhumda ömrümüz biter
İçimde huzur yok sorunlar beter
Söyle canım şimdi ben ne yazayım

Emeklerim vefasıza yar iken
Koca dünya tek başıma dar iken
Dost kılıklı düşmanlarım var iken
Söyle canım şimdi ben ne yazayım

Ömür testeresi durmaz törpüler
koyuna karışmış bizim körpeler
Bazen yağar hüznün bazen serpeler
Söyle canım şimdi ben ne yazayım

Henüz gün doğmadan başlar kasvetim
Anadan doğmadır benim hasletim
Masum bakışınla asil haşmetin
Söyle canım şimdi ben ne yazayım

Nuh anım dünyaya geldim gülmedim
Gönülden ağladım yaşın silmedim
Vefasızlık işim değil bilmedim
Söyle canım şimdi ben ne yazayım

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/352343/soyle-canim.html>

Hüküm

Sultan olmuş dünyaya aciz miskin bir beşer
Saltanatı uğruna nice karınlar deşer
Tacı tahtı üstüne zulmün gölgesi düşer
Hüküm düştüyse eğer cahilin eline dek
Fitne uyanmış çoktan Kıyamet yakın demek,

Zulme buğuz edilir karşı çıkanlar yandı
Dillerimiz lal oldu gözlerimiz kapandı
Takatimiz tükendi ellerimiz bağlandı
Hüküm düştüyse eğer zalimin eline dek
Fitne uyanmış çoktan, Kıyamet yakın demek

Amerika, Avrupa yurduma göz diktiler
İçimize girerek derin nifak ektiler
Bu aziz milletimi bir hizaya çektiler
Hüküm düştüyse eğer kafirin eline dek
Fitne uyanmış çoktan Kıyamet yakın demek

Özgürlük mücadelesi rafa kalktı saklandı
Yetim hakkı yiyenler DGM de aklandı
Namaz vakti ezanla safa girdi paklandı
Hüküm düştüyse eğer münkirin eline dek
Fitne uyanmış çoktan Kıyamet yakın demek

Nuh'um çalış durmadan, vergi say teker teker
Vatan için yetiştir toprak için şehit ver
Coni'lerin Hans'ların ayağına halı ser
Hüküm düştüyse eğer hainim eline dek
Fitne uyanmış çoktan, Kıyamet yakın demek

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353817/hukum.html>

Senli Ağlarım

Viran olmuş şimdi gönül ocağım
Gamla yasla dolmuş yörem bucağım
Bomboş kaldı şimdi sevda kucağım
Şimdi senli yola bakar ağlarım

Ben düştüm düşeli aşk ateşine
Çakallar doymuştur kuzu leşine
Asena hasrettir asil eşine
Şimdi senli yere bakar ağlarım

Kırıldı tuttuğum sevda dalları
Yürekte tükendi aşkın balları
Alabora oldu gönül salları
Şimdi senli çöle dalar ağlarım

Son dileğim senden kabul et yarabb
Vefaya hasretim düzenim harap
Yokluğu özümde dağılan kezzap
Şimdi sana hasret kalır ağlarım

Seher vakti gönül bağına dalsam
Bülbül lisaniyla gülüme yansam
Hasreti gidersem içsem ve kansam
Şimdi senli gülü koklar ağlarım.

Bir bilsen vefasız halim nicedir
Zifiri karanlıkta her an gecedir
Yokluğunda zaten hep bilmececi
Şimdi hülyalara dalar ağlarım

Nedir bu ızdırap nedir bu çile
Yeter artık bitsin son bulsun hile
Yayılsın aşkımız dillerden dile
Şimdi senli görür bakar ağlarım

Ağlarım diyorum akıyor yaşım
Hasret acısından ağrıyor başım
Dünya güzel olsa kalkmıyor kaşım
Şimdi senli güler senli ağlarım.

Nuh Comba.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/356900/senli-aglarim.html>

Nedir gözyaşını sele döndüren

Nedir gözyaşını sele döndüren
Nur gibi cemalini küle gömdüren
Ağıtlar içinde neşe söndüren
Değmez ki güzelim boş ver de gitsin
Ağlayan sen olma kader de, bitsin

Değmiyor düşünce dünya malına
Kimseler koymuyor kendi halına
Allah fırsat vermez gayri zalıma
Akıtma gözyaşın boş ver de gitsin
Kıyamam nur yüzlüm kader de, bitsin

Hislere rakamla isim verilmez
Âşık olmadıysan gaip görünmez
Gönül bahçesine yalnız girilmez
Kaderim bu imiş boş ver de gitsin
Yazıktır ağlama kader de bitsin

Bir kez olsun gördüm içim hoş oldu
Şu gamlı gönlüme neşeler doldu
Suretin sırrında bir garip oldu
Teselli etmiyor boş ver de gitsin
Vuslatım mahşerde kader de bitsin

Kıyamam kamerim yeter ağlama
Ağlayıp ta yüreğimi dağlama
Vefasıza el verip bel bağlama
Hayat böyle bir şey boş ver de gitsin
Haline şükredip kaderde bitsin.

Nuh Comba.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357559/nedir-gozyasini-sele-donduren.html>

Oğlum Murathan'ıma

Benim Yiğit oğlum kınalı kuzum
Sen gittin gideli dinmiyor sızım
Hasretini çekmek bu alın yazım

Hasretin yüreği dağlar Murad'ım
Anan gece gündüz ağlar Murad'ım

Evlat babasına sabi, süt kokar
Pervasız hallerin ciğerim yakar
Firkatin gözümden sel olur akar

Hasret sancısıyla ağlar muradım
Ağladıkça yürek dağlar muradım

Zehir oldu lokmam büyüdü gitmez
Her günüm hicranda hiç fayda etmez
Yeter zalim gurbet hasretlik bitmez

Hasret sızısıyla ağlar muradım
Ağladıkça yürek dağlar muradım

Ayrılan göz değil, can özümüzdü
Hüzünle sararan gül yüzümüzdü
Matemler bürüyen kalp sızımızdı

Hasret kasvetiyle ağlar muradım
Ağladıkça yürek dağlar muradım

Vatan sevdasıyla şahlanır durmaz
Namus borcu zinhar askeri yormaz
Peygamber ocağı beyhude varmaz

Hasret kaygısıyla ağlar muradım
Ağladıkça yürek dağlar muradım

Yıl dokuz yüz on beş verdi ahkâmı
Menzil Çanakkale şehit makamı
Yiğit Türk askeri yazdı destanı

Hasret tasasıyla ağlar muradım
Ağladıkça yürek dağlar muradım

Her ana doğuramaz yiğit evladı
Düşmana helaket doldu miadı
Namazda dualar dilde feryadı

Hasret firakıyla ağlar muradım
Ağladıkça yürek dağlar muradım

Şafak kaçtır bilmem hesap yapmadım
Doğru bildiğimden asla sapmadım
Helal lokma yedin haram katmadım

Hakkıyla yoluna yürür muradım
Yürüdükçe düşman erir muradım

Aslan oğlum benim kınalı kuzum
Bitmiyor sitemin bitmiyor nazın
Sılda kalsan da değişmez yazın

Hasret acısıyla ağlar muradım
Ağladıkça yürek dağlar muradım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/359000/oglum-murathan-ima.html>

SENİ ÖZLERİM

Seyrederken geleceğin yolları
Kurudu yemyeşil salkım dalları
Ne olacak bilmem yârin hâlları
Çekerim perdeyi bakmasın gözler
Baktıkça bu yürek hep yâri özler

Neden sana ceza vereyim yârim
Sevdasız gönlümde olmaz ki karim
Acında tatlında neşende varım
Ondandır yolları bekler gözlerim
Sen yoksan bu yola bakmaz gözlerim

Her günüm dünümden daha zor iken
İçimde büyüyen aşkın kor iken
Azıcıkta olsa ümit var iken
Beklerim yolunu arar gözlerim
Kalmadı mecalim kısık sözlerim

Hayalde konuşur düşte yazarım
Aşk ki, muammada bazen azarım
Gece kapatırım gündüz kazarım
Bakarım yolunu sarar gözlerim
Çaresizlik çok zor seni özlerim

Akıbet ne ola? inan bilemem
Bir anda kalbimden atıp silemem
Yüce haktan mutsuz olma dilemem
Dalarım yoluna akar gözlerim
Kor gibi yanar ciğer seni özlerim.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/369031/seni-ozlerim.html>

GAFİL

[italik] Kelamı kibirlerin ierime işledi
Hançer gibi sözlerin yüreğimi şişledi
Dehşet saçan gözlerin ta beynimi dişledi
Söyle bana ey gafil Allahtan korkmazmısın?

Nuh COMBA [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/383182/gafil.html>

Adam gibi durmak gerek

Adam gibi yaşamak için,
Özü doğru olmak gerek.

Konuşmadan bilmek için
Ariflerden olmak gerek.

Geleceği görmek için
Geçmişini bakmak gerek.

Zorbalığı silmek için
Fitneleri yakmak gerek.

Adaleti koymak için
Haklarını vermek gerek.

Zalimleri sermek için
Zulme darbe vurmak gerek.

Hazineyi soymak için
Hakka isyan etmek gerek.

Hakka isyan edenlerin
Kellesini vurmak gerek

Vurmak için gücün yoksa
Kalp içinden silmen gerek

Gerekleri yapmaz isen
Adam gibi durmak gerek.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/387430/adam-gibi-durmak-gerek.html>

Taşova

Henüz üç beş gündür huzura erdim
Sevgin katık oldu gönlüme serdim
Aşkın şarabından bir yudum verdim
Gönlüme kasvetin çöktü Taşova

Aklım başımdan aldın budala
Sen yoksan yanımda ömrüm mıdara
Resmine baktıkça derin bir yara
Canım acıtıyor yaktı Taşova

Yakma beni gülüm dunsun bu yürek
Sen varsan menzilde dağlarda dökük
Beraber ağlayak beraber gülek
Huzur gözyaşıyla coşsun Taşova

Darmadağın oldu pes etti beynim
Keşmekeş içinde kayboldu zeynim
Harınla yanıyor tutuştu göynüm
Yalgın aleviyle tütsün Taşova

Hayalimde kaldı vurgun bakışın
Ilık ılık yaktı sıcak akışın
Sözünden savruldu amber kokuşun
Beni mest eyledi büktü Taşova

Sen orda öksüzsün ben burada yetim
Dermansız dertlerden çürüdüm hiçim
Bir günün içinde hep ayrı biçim
Gönlüm ar eyledi bildim Taşova

Perşembe günüydü aldım kalemi
Bir sigara yaktım saldım eleme
Bindim kıratıma tuttum yelemi
Bekle geliyorum yandın Taşova

Hasretinle kelam kalemde biter
Yeter Allah için zulmetme yeter
Ben zaten çekmişim dünden de beter
Yüreğin taşmıdır zalim Taşova

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/431315/tasova.html>

A Ő K / YUNUS ca.

Yanmaktır aşk
Kanmaktır aşk
Zehirlere banmaktır aşk.

Bazen keyif sŸrdŸrse de
Daim acı almaktır aşk.

Bakmaktır aşk
GŸrmektir aşk
Zindanlara girmektir aşk.

Bazen gŸĐe uŐursa da
Derinlere dalmaktır aşk.

Bilmektir aşk
Bulmaktır aşk
Zahmetlere girmektir aşk.

Bazen kolay gŸrŸnse de
Zor olana varmaktır aşk.

YaŐamdır aşk
ŖlŸmdŸr aşk
Diri diri gŸmendir aşk

Bazen hayat sŸrdŸrse de
Makberlere gŸmendir aşk.

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/432958/a-s-k-yunus-ca.html>

Çok şükür sana Ya Rab

Duydum ya bu kadarı aklım feraha erdi
Solmamış gönül bahçem emeklerim yeşerdi
Akşam esen kasırga inan beynimi deldi
Çok şükür sana Ya Rab hicranımız değildi

Beterin beteri var derlerde inanmazdım
Gözlerimle görmeden ne yapsalar kanmazdım
Kırk düşünür bir tartar boş geçerdim almazdım
Çok şükür sana Ya Rab hüsrانımız değildi

Ateşin zemheride buza vurup yakarken
Eriyen husumetler çağlayarak akarken
Kara günlere inat aydınlığa bakarken
Çok şükür sana Ya Rab isyanımız değildi

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436168/cok-sukur-sana-ya-rab.html>

R A B İ T A

bazen ümitle bir kuşa bakar insan
sanki o da kuş gibi uçacak
gökyüzünde dolaştığını
görürsün

bazen bir ağacın altında otururken
küçük bir ot yaprağı dalları arasında
yükselirsin zirveye

bazen elinden düşen
doksan dokuzlu tesbih tanesinde
bir cismin suretini
görürsün

bazen damlalardan birikmiş su gölünde
yüzen karıncanın yerinde
kendini okyanusun derinliğinde
boğularak görürsün

bazen bir kaplumbağa gibi
çekilmişsindir içine
dertlerinle sarmaş dolaş
olursun

bazen susar insan
sustukça kan kusar
cehaletin vizyonunda
cahil ve yobazlığını seyredersin

beşeriyetin her ferdinden birisi
değil artık çok gerisindesin

bunca hayali yolculuğun sonunda
iner insan yalnız başına
issiz bir yere

orası belki de bir dağdır
deredir yada çok yüksek bir yerdir
uçurumdur

vesselam ıssızdır dedikya
uca gelir tam ömrün son nefesinde
titrer titrer ve öze gelir insan

hey hat sen ne kadar üzersen üz
tefekkürüm sende başlar sende biter
uçurumun ucunda da olsam
senden asla vaz geçmeyeceğim

şükürümden zerre kadar eksiltmeyeceğim
daima öveceğim seveceğim
Allah diyeceğim.

koyma kimseyi ve beni zorda yarabb
yükleme sırtıma evhamı vesveseyi
günün zilletinden
gecenin gamından sefaletinden
cehennemin şiddetinden
sana sığınırım.

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/439134/r-a-b-i-t-a.html>

SEN AFFEYLE YAR

sen hep verdin bense aldım
şükretmeden yar
meğer neler kaybetmişim
fikir etmeden yar
prangalar dizlerime
gaflet çöktü gözlerime
fersiz çıkan sözlerimle
sen affeyle yar

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/442296/sen-affeyle-yar.html>

SEVDİĞİM

Gözlerim yoruldu kuvvetsiz fersiz
Ettiğin sitekler mesnetsiz yersiz
Muvakkat dünyada yalnız ve sensiz
Bağlayıp çarmıha germe SEVDİĞİM.

İçime çökmüşken sancıyla hasret
Bitmeyi beklerken büyüyor kasvet
Bir selam vermedin nasıl bir haslet
Beni muallâka serme SEVDİĞİM

Ben meftun olmuşken sen gibi yâre
Sen mestur halinle eylersin zare
Yalan sözlerinle hep pare pare
Beni kederlere derme SEVDİĞİM

Daha yolum uzun vaktim çok kısa.
Yürümeden bitti kalmadı tasa
Nasıl istiyorsan sen öyle yaşa
Yalan sözlerinle sarma SEVDİĞİM

Nuh/anım yer vermez asılsız söze
Yalan mı söyledim göründü göze
Riyakâr halliler yaramaz bize
Eğriyi doğruya karma sevdiğim

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443037/sevdigim.html>

ÇOK YORGUNUM ÇOK

Çok yorgunum çok
Hayatın acımasızlığı
İnsanların vurduymazlığı
Birde senin sorumsuzluğun varya
Öyle bir yük vurduki sırtıma
değme gitsin...

aslında hiçbir iş yapmadım biliyormusun
ve hiç kimseyle tartışmadım
kimseyle konuşasım bile olmadı
ve hep dinledim dinledim
dinleyen yine hep ben oldum

dinlerken de öyle yoruldum ki
ayağa kalkasım bile gelmedi
yığıldım kaldım olduğum yere

öyle dikkatle dinledim ki seni
sanki bu dağı karşı yamaca taşıdım
ve öyle yordun ki beni
ömrüm de bu kadar yük taşımadım

ve bu kadar hiç yorulmadım
hayattan bu kadar bıkmadım
usandım sorumsuzluğundan
kırıp döktüğün işlerini
toplamaktan çok yoruldum çok...

ben ne sana
ne bir başkasına konuşurken
sözlerime yalan katmadım
gözlerimi beklentilere
ve hayallere hatta rüyalara bile
bırakmadım

ve o kadar yorgunum ki
ne seni ne bir başkasını
ne de her gün aradığım
derdime dert gönlüme merhem
gözlerime fer olan
içimdeki beni...

hiç istemedim gelmesini
beklemedim sormadım bile
bir de bu halimle yormayım seni

sözlerin bana o kadar yük vuruyor ki
sanki altından kalkamayacağım dağ gibi
bir borcun altında eziliyorum...

ve öyle yoruluyorum ki
hayattan hiçbir beklentim olmadan
seni sırtımda taşırcasına
ölmek paahasına
Yorgunluğuma inat
direniyorum

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443994/cok-yorgunum-cok.html>

Ceylan

Salını salını bir ceylan indi
Gerçek miydi, hayal miydi, sis miydi?
Öyle bir koktu ki bağıma sindi
Lale miydi, sümbül müydü, mis miydi?

Her adım atışta kalbim yokladı
Tansiyon yükseldi nabzım tekledi
Bakışı alevdi, Rabbim sakladı
Melek miydi, huri miydi, his miydi?

Şaşırdım bir anda kendimden gittim
Ben böyle hatayı nasıl da ettim
Bülbül nidasıyla tükendim bittim
Duyduklarım avaz mıydı, ses miydi?

Usum firar etti aldı götürdü
İçim dışa ayan sırra yetirdi
Endişeler sardı kasvet getirdi
Dargın mıydı, kırgın mıydı, küs müydü?

Neyse ki hayaller vuslata erdi
Bir kez olsun gözüm gerçeği gördü
Sevda otağına sırtımı serdi
Duygularım iflas mıydı, pes miydi?

Nuh'um derki kafam durgun ruhum aç
Bu yürek sadece o hakka muhtaç
Sordum adı neydi acep yaşı kaç
Söylediği konuş muydu, sus muydu?

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446481/ceylan.html>

O NE BÜYÜK BİR KUVVET

O NE BÜYÜK BİR KUVVET

dünyada hiçbir canlı yoktur ki
tek ve sahipsiz olsun
Yel esmeden ağaç sallanmaz
yaprak düşmez kuş konmaz olsun

o var her şey dengede,
o var her şeyin başı ortası sonu var
Ve o var umutsuzların umudu
zayıfların gücü kudreti
haklıların adaleti

Ve o var her şeyi zamanı geldiğinde
yerli yerine koyar
nasıl ki tomurcukları
Kuru ağaçtan patlatıyor
yem yeşil ve mis gibi güller açtırıyor

Ömrü kifayet edince de
yaprak döktürüp
başladığı noktaya getiriyor

bir gün aksamadan gece
ve gündüz mesailerinde
güneş ay yıldız ve hava
vazifelerini yapıyor

İşte o kadiri zülcelâl
her şeye hakim
kadim, daim var olan
zamanı geldiğinde
işleri yoluna koyan
bizlere düşen muhakkak
sabretmektir

zerrecikler gibi tohumlar
çekirdekler başlarında
kocaman ağaçları taşıyorlar
dağ gibi

ve zerrecikler gibi
tohumlar çekirdekler
taşları şak edip
meyvelerini taktim ediyorlar
İstikametine şükür içinde
devam ediyorlar

o ne büyük bir kuvvet
o ne büyük bir breket
o ne büyük bir umut kapısı
o ne büyük bir adalet
İşte o var her şey baki

o yoksa hem bu alem
hem uhrevi hayatımız
keşmekeş içinde
cennet bahçesi yerine
bir zindanı daimdir

kadere teslim olup

Kadir'i rahim'in dergâhında
aczi fakri en makbul bir
şefaatçi yapar.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448651/o-ne-buyuk-bir-kuvvet.html>

ANLASANA YÂR

Gözüm sende, gönlüm sende, anlasana yâr,
Neylerim ben sarayını, sensiz dünya dar.
Firakınla, sol yanımda hadsiz hüzün var,
Bir nefeslik tebessümün, nihayetsiz kâr.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/450945/anlasana-y-r.html>

Yeşilirmek

Yemyeşil eteklerde boz bulanık akarsın
Gülleri yasa boğar bülbülleri yakarsın
Hem Ferhat'ı ağlatır, hem Şirin'i yıkarsın
Söyle ey Yeşilirmek senin vicdanın var mı?

Ben de senin gibi hep sessiz sessiz ağlardım
Kopardı fırtınalar coşar coşar çağlardım
Ahımla, feryadıyla yürekleri dağlardım
Söyle ey Yeşilirmek bana zamanın var mı?

Şirin'e hayran oldum, yandım Ferhat misali
Görmedim düşte bile kavuşmayı, visali
Bu biçare gönlümün sana ayandır hali
Söyle ey Yeşilirmek aşka dermanın var mı?

Bozkırlardan aşığı süzülerek akan nur
Çağdan çağa aşk ile vakur vakur bakan sur
Gizemli taşlarında Leylaları yakan sır
Söyle ey Yeşilirmek sırra erenin var mı?

Kayalara çarparak haşmetinle gelirsin
Bağrındaki sevdayı denizlerde bilersin
Nice hanları yıkıp ne hancılar bilirsin
Söyle ey Yeşilirmek azat fermanın var mı?

Nuh derki biçareyim bu derdime derman yok
Vuslat neden imkânsız buna neden ferman yok
Dağlar yol verse bile götürecektir kervan yok
Söyle ey Yeşilirmek vuslat kervanının var mı?

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/452369/yesilirmek.html>

Ey oğul

Refahta, ilede hepsi baştadır
İşine sımsıkı sarıl be oğul...
Sorumsuz işlerin sonu kıştadır
Düşüne sımsıkı sarıl be oğul...

Bırak o gitarı, çalgıyı, sazı
Güzelin tükenmez cilvesi nazı
Ne eksiği biter ne tatlı sözü
Eşine sımsıkı sarıl be oğul...

Ekmek istemeden çocuğun eşin
Talep et Allah'tan çoğalsın işin
Saçların simsiyah tamamken dişin
Aşına sımsıkı sarıl be oğul...

Gençliğin var iken bıkmaya ha! alış
Baban önündeyken hayata alış
Yiğitle kalk otur ilminle yarış
Başına sımsıkı sarıl be oğul...

Bu eşme her zaman durulup akmaz
Muhannet ateşi yüreğin yakmaz
Elinde var ise kimse hor bakmaz
Taşına sımsıkı sarıl be oğul...

Boş duran insanı dert sayar beşer
Zulmeden insana muhakkak şaşar
Kaderde var ise Karun da düşer
Yaşına sımsıkı sarıl be oğul...

Benim nasihatim önce kendime
Doğruyu doldur sen gönül bendine
Arif ol sen getir beni dengine
Hoşuna sımsıkı sarıl be oğul...

Garip Nuh diyor ki bana güvenme
Dünya nimetiyle sakın övünme
Fırsat elindeyken alış dövünme
Boşuna sımsıkı sarıl be oğul

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/455237/ey-ogul.html>

Bir Lahza Olsun

Gözlerden uzaklaşıp, kahrınla yakma beni
Bir lahza olsun görün ne olursun sevgili
Yokluğunla aradım, bugün de, dün de seni
Bir lahza olsun görün ne olursun sevgili

Yakışmaz asla sana, zalimlik etme canan
Beni senden ayırıp, ateşe atma canan
Hasretinle kavurup, bırakıp gitme canan
Bir lahza olsun görün ne olursun sevgili

Yine baksan yüzüme buğulu gözlerinle
Aklımı baştan alsan edalı pozlarınla
Bayram etse şu gönül büyüğü sözlerinle
Bir lahza olsun görün ne olursun sevgili

Ben aşkına muhtacım sensin benim tek çarem
Küsüp gidersen eğer, azar bu gönül yaram
Kalbimi kilitledim, senden başkası haram
Bir lahza olsun görün ne olursun sevgili

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/455546/bir-lahza-olsun.html>

SEN GİTTİN YA

sen gittin ya, yiğit adam
bizi öksüz yetim kimsesiz bırakarak...

Gönlümüz burkuldu gözlerimiz doldu,
Elinden oyuncağı alınmış birçok gibi,
kala kaldık yalnızca...

seni donduran soğuk, bizi de yaktı inan
senden gelen soğğun esintileri,
dalımızı kolumuz kırdı...

bir yetim misali, her anımız matemli,
her gecemiz vurgun yemiş gül gibi,
boynu bükük lale gibi sümbül gibi,
yapayalnız kaldık, yaprağı dökülmüş dal gibi.

işte bak yiğit adam, yine seni düşünüyorum
sen manevi huzura ererken,
biz enaniyet yüklü hamalların yalanlarıyla
avunuyoruz...

şimdi sen olsaydın ne olurdu biliyormusun?
verdiğim emeklerin zerresinden pişman olmazdım.

içim rahat gönlüm huzurlu yüreğim dingin,
bedenim dimdik ayakta umutla koştururdum.

şimdi ortada dolaşan entrikaları gördükçe,
seni daha çok seviyorum ve seni çok özlüyorum.

bıraktığın makamda emanetini, taşıyamasalar da,
seni temsil edemeseler de,
senin emeğinle ve sevginle hazırlanan,
ülkemin parlak istikbalini esasa alan

sadakatini taşıyan yasalarını yaşatmaya,
gayret eden alperenlere senin hatırına,
her daim bağlı kaldım, öyle bir kaldım ki
ve kaldığım yerde dondum be reis.

içimde bir fırtına bir keşmekeşlik var,
gelgitlerle bunalıyorum.
ülkemin akıbeti ne olacak bilmiyorum.
kimisi koltuk kapmak için mangalla savuruyor
kimileri iktidarı bırakmamak için, hazineyi savuruyor.

kimisi vatan millet Sakarya türküsüyle
hala uyutuyor gençliği.
ne duruş kalmış ne inanç kalmış
kabullenmiş hiçliği.

işte be koca reis, biz alperenler de üşüyoruz
yanacak ne yüreğimiz kaldı
güreşecek ne bileğimiz kaldı
yani senin anlayacağın
meydan onlara kaldı
inan bizde çok üşüyoruz.

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/456585/sen-gittin-ya.html>

Namussuzlar

Rezillik nihayetsiz bitmez, haddini aştı
Küffarın zalim kararları, bendinden taştı
Henüz bülüğ çağındaydı o, arından geçti
Seyret sen ey Müslüman, münkir kanını içti

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/457713/namussuzlar.html>

Adam dı Onlar

Çocukluğumda ölenler, ya hastalıklı idi, ya da yaşlı
Şimdi görüyorum ki, insanlar hep delikanlı hep siyah saçlı
Henüz doyamadan gidiyorlar, eşine, çocuklarına ve yaşamına
Görmeden ölüyorlar, gelinlerini, damatlarını, torunlarını

Meğer ne kolaymış, aniden sessizce çekip gitmek
Ne kolaymış, bir veda bile etmeden gözlerini kapayıp gitmek
Bir bilseniz, geride kalan sevdiklerinizin halini
Feryadı figan içinde nasıl çırpınıp duruyorlar

Baba, anne, eş, kardeş, bacı ve çocukların çığlıkları
Arşa yükselen, matemli imamın yanık sala sesi
Tanısın tanımasın herkesi hüznün deryasında
Gözyaşlarıyla boğuyor kendi kendini, (insan)

Daha bugün gibi hatırlıyorum, rahmetli Rubil inanlıyı
Ne hayalleri vardı, hayata dair, her şeyini bir bir anlatırdı
Rahmetli o yorgun ve sessiz lisanıyla,çekip gitti senin gibi

Ya sevgili dostum, Remzi tosuncuya ne demeli
Seven, sevilen, doğayla bütünleşen mükemmel bir insandı o
O kadar azimli, o kadar misafir perverdiki,
(Yarabbi ben şahidim)
Halka yapılan hizmeti, hakka hizmet olarak yapardı o
Hiç yerinde duramaz, çalışkan örnek bir yiğitti o
İşte oda çekip gitti senin gibi.

Ve peşinden, çiçeği burnunda biricik yeğenimin,
Yavrusu Talha dursun, aileyi yasa boğdu, oda aniden çekip gitti
Bir Pazar günü trafik kazasıyla geldi eceli,
O hakka yürürken bizler hakikate şahit olduk

Yorgun uykusuz ve İstanbul un hengâmeli gecesiyle buluştuk
Buluştuk amma yinede bir azcık olsun
Ne gidene geri getirebildik, ne matemli dağıtabildik
Sadece biraz olsun, acıyı paylaşmak adına
Dualarda sadece âmin diye bildik, işte bu kadar (kudretliyiz)
o da gitti senin gibi.

Ve çok geçmedi ki, çocukluk arkadaşım, nazım sarı
Oda bir anda kalp krizi dolayısı ile hakka yürüdü
Dertlerden, borçlardan, sıkıntılardan, hayatın bin bir
Telaşesini körpecik omuzlara yıkarak gitti sessizce

Ve şimdi, son giden yiğit adam, Tekin kardeşim sen!
En son bir ahbabın iş yerinde melül melül bakan gözlerinle
O yumuşak ipek gibi sözlerinle mütevazı halinle
Soğuk bir günde, son yudumladığımız buharlı çaymış içtiğimiz
Şu an hayalimde, edepli oturuşun, incitmeden konuşusun
Ve yorgunum dediğin, cümleler kaldı aklımda
Hakkım varsa helal olsun, ruhun şad mekânın cennet olsun

Kim bilir bizler nasıl, geleceğiz gittiğin yere...
Alaca ağlıyordu, sen giderken, gönüller hüznü
Gözlerde yaş, dillerde tekbir, sesleriyle hakka yürüdün

Seni her zaman fatihayla anacağız,
Yüreğimizde her daim o sevecen halin,
Gönlümüzde sevgin, yaşadığımız sürece baki kalacaktır

Ne güzel bir(miras, isim) bıraktın sevdiğine
İyilikle anılmak ne güzel, Allah bu güzelliği

Herkese nasip etmez biliyorsun.
Dileğimiz razı olsun yaradan,
En emine emanetsin...

bizde bir gün geleceğiz, senin gittiğin yere
belki senin gibi değil ama,birgün mutlaka geleceğiz
senin gittiğin yere...

Ailene ve sevdiklerine sabrı cemil mekânınız cennet olsun
El fatiha.

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/459070/adam-di-onlar.html>

Birde Sen Vardın

Yine efkarlandım daldım bu gece
Çöktü karanlıklar her şey bilmece
Derdimi yazarken hep hece hece
Bir kağıt, bir kalem, bir de sen vardın

Dışarda hasretin yeli eserken
Şu makus talihim önüm keserken
Yazdığım mısrayı bir bir asarken
Bir güfte, bir beste, bir de sen vardın

Sigaram tükendi küllükler doldu
Kurudu diknler güllerim soldu
Uykular dağıldı hüznler buldu
Bir hasret, bir özlem, bir de sen vardın

Oysaki bu saat de herkes uyuyor
Sitemkar ninni mi herkes duyuyor
Geceler uzuyor kasvet bürüyor
Bir resmin, bir anın, bir de sen vardın

Hasretin narıyla yandım bu gece
Gönül deryasından kandım bu gece
Ayazdı hayaller dondum bu gece
Bir ateş, bir duman, bir de sen vardın

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/461622/birde-sen-varadin.html>

Düşünme sen, iki gözüm

Feryat senin özünde mi?
Yaşlar her dem gözünde mi?
Vuslat hani? Sözünde mi?
...Düşünme sen, kahve gözlüm
...Düşünme sen, şirin sözlüm
...Düşünme sen, iki gözüm, düşünme...

Yorgunluklar dizinde mi?
Gönül bahçen düzündü mi?
Bülbüllerin hüzündü mi?
...Düşünme sen, kahve gözlüm
...Düşünme sen, şirin sözlüm
...Düşünme sen, iki gözüm, düşünme...

Kaderim böyle yazılmış
Her yerde kuyum kazılmış
Gönül bağlarım bozulmuş
...Düşünme sen, kahve gözlüm
...Düşünme sen, şirin sözlüm
...Düşünme sen, iki gözüm, düşünme...

Acılarım kalmaz geçer
Gönül bundan da vaz geçer
Gün olur kefenim biçer
...Düşünme sen, kahve gözlüm
...Düşünme sen, şirin sözlüm
...Düşünme sen, iki gözüm, düşünme...

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/462356/dusunme-sen-iki-gozum.html>

Ey Deli gönül

Gönül bazen debil destek öyle bir gider ki,
Kontrolden çıkmış yüklü bir vasıta gibi,
Bazen de öyle bir asaletle kalır ki,
Köklenmiş çınar gibi, çam gibi,

Kaldıkça güzel yanı ortaya çıkar
Sallanır bir gül gibi, kardelen gibi
Artık onun sallanmasına, hıştırtısına, muhtaç
Dalına konan, arısına, bülbülüne, kanaryasına
Sevdalar taşıyan, rüzgârına, yeline hasret

Bazı gönüller gelgitleri yaşarlar,
Sorumsuzca etrafına bakınmadan
Hep sana hasret, adeta nefesi gibi,
Hayat gibi, su gibi, bedendeki can gibi,

Bazı gönüller gününü gün etmek ister
Aynı senin yaptığın gibi...
Bir anda silip, insanları attığın gibi

Ama seni anlayamadım be ey deli gönül...
Bir anda öyle bir gittin ki, kuş gibi, yel gibi
Hemde sormadan, çok uzaklara gittin el gibi...

Demek ki gidişler, bitişler böyle oluyormuş
Ne deyim sana ey deli gönül, sana müstahak
Gidenlerle gidilmiyor, ağlayanla gülünmüyor,
Ölenlerle ölünmüyor amma, amması var işte

İşte ben öyle bir gönül isterim ki.
Ne gitsin, nede bitsin, ne silsin...
Gül, verince sevinmesin, dikenime üzülmesin
Diken güle sahip, gül bülbüle ait,
Bülbül güle hasret, gül dikene haşmet.
Sevgilerimle...

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/463398/ey-deli-gonul.html>

Sana da kalmaz

Ben, cevri cefa içinde, yokluk çekerken
Sen, zevki sefanda, elle, bayram edersin
Daim kalmaz her şey, belle yalan dünyada
Sonra pişman olur bir gün, sende gidersin

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/464566/sana-da-kalmaz.html>

Ya Siz ?

Asır yıllara,
Yıllar aylara,
Aylar günlere
Günler gecelere
Gecelere saatlere
Saatler dakikalara
Dakikalar saniyelere
Saniyeler saliseler
Saliseler bir varlığa muhtaç

Varlık
Bir bedene
Beden cana
Can kana
Kan damara
Damar bir kalbe
Kalp sağlığa
Sağlık beyliğe
Beylik iyiliğe
İyilik bilgiye
Bilgi hayata
Hayat vefaya
Vefa sadakate
Sadakat şükre
Şükür fikre
Fikir hakka muhtaç
Ya Siz...?

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/464923/ya-siz.html>

Diller Perişan

Hazana bırakmış gönül bağları
Yine ayaz vurmuş puslu dağları
Tutamadım gitti gençlik çağları
Titriyor sözlerim diller perişan

Bir ah çektim seyran eden ağladı
Ağladıkça yürekleri dağladı
Hicranımız mizan dedi bağladı
Karar dedi, yorgun eller perişan

İnatla herk ettim dağı bahçeyi
Kahrettim feleğe aldım bohçayı
Daha ben dönemem içilmez çayı
Kudretim tükendi beller perişan

Yasladım sırtımı koca çınara
Takıldı gözlerim yeşil pınara
Aklıma geldikçe sızlıyor yara
Esmiyor yaprağı dallar perişan

Doğmuyor güneşim tutuldu ayım
Namertler elinde dağıldı payım
Tutmuyor zemberek fırladı yayım
Geçmiyor zamanlar yerler perişan

Anladım her şeyin bir sonu vardır
Ne çokta sevmiştim firakın hardır
İçimden gitmiyor o bende yarıdır
Sazım çalmaz oldu teller perişan

Be hey mecnun bu karara sen alış
Hakikatle yüzleş gerçeğe alış
Akıllıca düşün mantıkla yarış
Çalışmıyor kafam us, um perişan

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/467813/diller-perisan.html>

Yakariş

Yorgun bir günde geceye hasretle bakıyorum
Stresten, sıkıntidan, uzak, yıldızlara varıyorum
Düşünceli bir hal ile sak uykuya dalıyorum
Açıp ellerimi, ya rab, sana yalvarıyorum

İstiyorum ya rab, bütün aşkım sana olsun
Biçareyim bu dünyada, kalan ömrüm huzur bulsun
Yaşadığım her şey bomboş, isterim rahmetin dolsun
Yalvarırım sana ya rab, sanadır yakarışlarım

İçimdeki sıkıntıyı huzurunla dindir ya rab
Duaları kabul eyle rahmetinle doldur ya rab
Aciz miskin bir kulunum şu yüzümü güldür ya rab
Yalvarırım sana ya rab, sanadır haykırışlarım

Her sıkıntım sana malum çaresini sen verirsin
Ne haldeyim nasıl olur gaibini sen görürsün
Girdabından sen alırsın bu canımı sen korursun
Yalvarırım sana ya rab, sanadır akışlarım

Hengâmesi bol dünyada ömrümüz boşuna geçti
Mecnun oldu şu gönlümüz şifa deyip agu içti
Hazan vurdu gül bahçeme sevgi ekdim hüzün biçti
Yalvarırım sana ya rab, sanadır bakışlarım

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/468173/yakaris.html>

Hoşça/kal

yoktun geldiğimde
gelmemiştin buluşacağımız yere
gelmeyecek misin ey dost söyle
hangisi seni mutlu eder acaba
beklemek mi, bekletmek mi

madem gelmeyeceksin.
şu yorgun yüreğimi bitirmek mi maksadın
madem ya hepsin ya da hiç.
hiçliğinde çırpınıyorum yüzemiyorum
muammalar içinde her an boğuluyorum

varlığında yokluğunu düşündükçe
yokluğunda kanadı kırık turna misali
göçmek istiyorum uçamıyorum
her çırpınışımda yorulup düşünüyorum
seni mutlu edecek mi bilemiyorum

madem gelmeyeceksin söyle
maksadın ızdırap vermek mi bilmiyorum
yaşamak buysa keşmekeş içinde dolanıyorum
geride kalan akvaryum güzeli birkaç anın var.
bakıyorum baktıkça gözlerim kararıp sararıyorum

sana hayatında mutluluklar diliyorum.
yolun açık olsun be dost işte bende gidiyorum
neyim kaldığı toplayacak kırık bir kalp yorgun bir gönül
giyecek birkaç buruşmuş elbise ve eski bir ceket
yamalı bir pantolon onu da bıraktım işte gidiyorum
ben giderken mazimi de unutup her şeyi silip
unutmaya çalışıp hayata alışacağım.

belki de gittiğim yerde tek başıma kalacağım
önceden olduğu gibi dünyada sen yaşa
senin varlığından bihaber olacağım

bedenim buz gibi.
yüreğim acıyor dindiremiyorum.
içimdeki dostluk alevini söndüremiyorum.
o yüzden neyim varsa bırakmadan alıyorum
mazimi ve akvaryum güzelimi
kalan ceket ve yamalı pantolonla yakıyorum
alevler yükseliyor uçuyor sana ait her şey
hayallerimde onda yandı aha bende kaçıyorum

ben mutsuz, sen mutlu kalacaksan.
karşına çıkmayacağım hiç korkma, sen mutlu olacaksan...
her şey senin olsun, yeni bir dünyam var artık
sanma ki kaçıyorum, sen ittin, istediğin için

ben yalnızlığa uçuyorum
elveda ey dost sevgin ile göçüyorum

Nuh Comba

Elveda

Kaprisinden usandım bitti işte bu kadar
Oysa çok sevdim seni sevdanla yanıyorum
Zehir oldu mevsimler hazanla geldi bahar
Düşündükçe maziyi eriyip sönüyorum

Uykulara daldıkça rüyamdan çıkmıyorsun
Verdiğin ızdıraptan usanıp bıkmıyorsun
Her gün bir tafran ile içimi yakıyorsun
Zemheri düşlerimde ıslanıp donuyorum

Ağaçlar yeşeriyor tomurcuklar açıyor
Yaralanmış yüreğim can evinden uçuyor
Sitemkâr sözlerinse mızrak gibi geçiyor
Dayanmıyor bu kalbim çökerip kalıyorum

Çekip gitmen yetmiyor kalmasın ufak izin
Bir şey gelmez elimden inan ki çaresizim
Yeter artık zorlama kesilsin dinsin sızım
Seyrettikçe resmini sararıp soluyorum

Sevgi dolu mazimle oyalanıp kalırken
Son kalan sigaramı hüznle yakıyorum
Dört duvar arasında aydınlığı ararken
Dumanlar içindeyim hasretle yanıyorum

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/475401/elveda.html>

Matem çökmüş dalına

Ağaçlar yeşerse de çiçekleri açmıyor
Matem çökmüş dalına kuşlar bile uçmuyor
Bir zamanlar dalında kanaryalar bülbüller
O tatlı ötüşüyle selam verip geçmiyor

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477003/matem-cokmus-dalina.html>

OYSA SEN

gitmek, ya da kalmak, nedir ki gülüm
önemli olan, gitmek ya da, kalmak değil

kalacaksan adamgibi kalacaksın
gitmek isdiyorsan onurunla gideceksin

yürek otel odalarına benzemez
hele benim yüreğim hiç mi hiç benzemez

ölmek ya da yaşamak, nedir ki gülüm
doğrusu yaşarken yaşatmak sevmeyi başarmak
ağlatırken güldürmek gamlıyken sevindirmek,
kuruyu yeşertmektir,
gücün yetiyorsa yaşa

gideceksen, arkandan güldürmek değil
hüzünlü gözyaşı damlaları arasında kaybolmaktır
aslında daha öte güzel hatıralarla
dualarla anılmaktır

öyleyse ne fark eder gülüm,
adını koyamadığım bir sevdanın
tutsağı olmaya değer mi

ha gitmişin ha kalmış
kendi yaralarını kendin sarıp
açıkçası mutlu edip mutlu kalmaktır
oysa sen, bir geldin bir gittin
ne sen mutlu oldun, ne beni mutlu ettin

şimdi yazdığın cümleleri sivriltilip
saplama kalbime, ağlatma mürekkepleri

gururuna bürünüp kırma seni seven
ve senle olan kalpleri
hiç değilse güzel hatıraların hatırına
ya müspet yaz, ya karalama defterleri

vesselam bir zamanlar sevdiğin
insanları bukalemun sevdanla
avutup ağlatma ferhatları

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477445/oysa-sen.html>

BEN BUYUM

Adamım, adamı severim
Adam gibi adamı överim
Adam olmayan, âdemi
Kalemimle karalar,
Yüreğimden silerim
Silinmeyen yüreği
Dilim dilim dilerim...
Rahatsızlık verirsem
Özrümü dilerim
Hadsizlik mi ediyor
Kılıcımı bilerim...

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/486701/ben-buyum.html>

Gidiyorum

Hengâmeli hayatın yollarına koyuldum
Ahiret tarlasını ekmeye gidiyorum
Yalan dolu dünyanın libasından soyundum
Kurtuluş meşalesi yakmaya gidiyorum

Azat olan kalbime vesvese, evham salma
İçim feyizle dolu başına bela alma
Ben bu yolda ölürüm sakın usuma dalma
Seni sak uykularda yıkmaya gidiyorum

Nefsim kılavuz oldu düşe kalka süründüm
Aslımı unutturdu ne hallere büründüm
huzuruna gelerek miracınla duruldum
Resulün deryasına akmaya gidiyorum

Üç aylar dergâhından kanmaktır asıl olan
Rahmetin sularıyla yunmaktır asıl olan
Cehennem ateşinde donmaktır asıl olan
Şeytani arzulardan çıkmaya gidiyorum

Helal Rezzak aşından nasip eyle ey Hüda
Bu yol hakkın yoludur etmesin beni cüda
Arzdan, arşa yükselsin dilimdeki bu seda
Mana âleminde can çekmeye gidiyorum

Sadakatle varayım gönlüme verme gaflet
Günahkâr bir kulunum yalvarıyorum affet
Mazime baktığımda bitmeyen koca ibret
Pişmanlık bayrağını çakmaya gidiyorum

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491627/gidiyorum.html>

Beyim

Yedi düvel bize gıpta ederken
Bu rezil tabloyu sen çizdin beyim
Düşmanlarım köşe bucak giderken
Bu karayılanı sen çözdün beyim

Vatan sevdasıyla akar coşarız
Huduttan hududa yılmaz koşarız
Biz onunla ölür onla yaşarız
Benim bozduğumu sen düzdün beyim

Bir kıta yetmezken üç kıta aldık
Koyunu, kuzuyu, kurt ile saldı
Her köşe başında nâm ile kaldık
İmanlı nesili sen ezdin beyim

Timsah gözyaşına kanmam boşuna
Biliyorum gerçek gitmez hoşuna
Bir gün kalacaksın düşman başına
Cemali cellâtle sen üzdün beyim

Hak deyince engelleri vurursun
Günde beş kez ikrarında durursun
Neden düşmanını bir dost görürsün
Caniyi aklayıp sen süzdün beyim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495682/beyim.html>

Hodul

Şiir ve şair, güya gönül adamı
Aynaya bakarsa görür cudamı
Marifeti pek çok yakar her canı
Yanık enkaz kokar günün adamı
* * *

Şiirde sevgi var can verir cana
Okşar gönülleri yayar her yana
Kalem gül dağıtır ve anlayana
Hecede mısrada gönül adamı
* * *

Kırma gönülleri hoşgörü dağıt
Şen olsun yürekler sevdaya ağıt
Kalbi kıracaksan harcama kâğıt
İşte sen olursun ödül adamı
* * *

Bırak şu gururu bırak nefreti
Nerden kaptın uyuz, sen bu illeti
Hak şifa eylesin bırak zilleti
Tebessümü alay hodul adamı
* * *

Diyeceğim fazla söze gerek yok
Uğraşamam senle, ahbap işim çok
Ben arife acım, cühelaya tok
Edepte erkânda codul adamı
* * *

İnsanım insanca ihtar ederim
Anlamazsa başka yoldan giderim
Sözüm sana ahmak beyan ederim
Sen şair değilsin nodul adamı
* * *

Lugat
cudam:aşşağılama hor görme
Codul: Biçilmiş tarlalarda kalan kök
Hodul: Kendini beğenmiş, kibirli.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501144/hodul.html>

Ve Sen

Ey deli divane sen gamsız gönül
Karanlık yollardan hiç çıkmazmısın
Muamma çöllerde bitiyor ömür
Yediğin darbeden hiç bıkmazmısın

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502593/ve-sen.html>

Sitem

Nedir bu sitemin nedir gözyaşın
Söyle de bilelim canım gardaşım
El kadar ekmeğim bir yudum aşım
Sanki gırtlığma tıkar gibisin

Duydum ki gözünden düşmüş yüreğim
Sazın tellerine kırıgın bileğin
Yüce haktan versin sana dileğim
Beni sırt üstüme yıkar gibisin

Bilmem ki nedendir kimedir ahın
Kurumuş dudağın susmuyor vahın
Her şey hüsrân sanma yakın refahın
Dünya seyranından bıkar gibisin

Ah ile vah ile sızlanıp durdun
Lüzumsuz şeylere kendini yordun
Yalan dünya deyip geride durdun
Hayat çemberinden çıkar gibisin

Zaman hızla akıp kızıla erdi
Harabe yüreğim hazana girdi
Bugünde kasvetli haberin geldi
Bozulmuş bağların yakar gibisin

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504140/sitem.html>

Sözüme kulak ver

¶Aklımın işi var, senle hiç uğraşamam
Bırak artık gideyim hırsınla yarışamam,,

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504612/sozume-kulak-ver.html>

Hayal

Bu firari usla nasıl bağlandım
Kerem gibi ateşinde dağlandım
Estim, yağdım, ırmak gibi çağladım

Ben seni kendimde bulamıyorum
Kalbimden koparıp silemiyorum

Bendeki bu yara gönül yarası
Çaldığın karalar bühtan karası
Sen olmazsan geçmez usun sarası

Ağlıyor yüreğim gülemiyorum
Akan gözyaşımı silemiyorum

Neydi bu zavallı gariple derdin
Hicran ateşini sineme serdin
İnkisar ettiğin halimi gördün

Özüm hakka ayan bilemiyorum
Kök salmış gönlümden silemiyorum

Vuslat hayal artık sevda yolunda
Baykuşlar tünüyor gönül dalında
Bülbül matem eyler kendi halında

Bana reva mıydı bilemiyorum
Ne yapsan içimden silemiyorum

Nub Comba

Bühtan: Kara çalma, iftira
İnkisar: 1. Kırılma. 2. Gücenme, gönlü kırılma.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505053/hayal.html>

Revan Eyledi

Mecnun gibi gurbet elde gezerken
Bir afeti dilber selam eyledi
Bu zebun halime bakıp süzerken
İçim kan ağladı melal eyledi

Çevirdi başını haşmetle baktı
Sıladan gelirmiş kelam eyledi
Yüreğim çağladı içimi yaktı
Oturdu yerine celal eyledi

Elimde eskimiş mendili gördü
Gözyaşım silerken bir sual sordu
Anlamadım dedim onu kim ördü
Adını deyince helal eyledi

Kimsesiz günlerin nasıl geçiyor
Şöyle bir iç çektim yanıp göçüyor
Aman dedi şurup, Ağu içiyor
Ömrüm ahir oldu delal eyledi

Dedi gurbet nasıl çekmeyen bilmez
Gecesi çok uzun gündüzü olmaz
Issız köşelerde donarda ölmez
Beni dinledikçe kemal eyledi

Derken çok geç oldu zaman yaklaştı
Yüreği tertemiz oldu paklaştı
Elimi sıkarak ve uzaklaştı
Sılayı rahim,e revan eyledi

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/505490/revan-eyledi.html>

BU GECE

Recep Şaban derken geldi Ramazan
Bin aydan hayırlı kadrini kazan
Seni unutmurmu amelin yazan
Rahmet dergâhına ersin bu gece
Maddede manayı görsün bu gece

Üç aylar gireli bereket geldi
Masumun garibin yüzleri güldü
İmanlı zenginler zekâtı verdi
Rahmet dergâhına ersin bu gece
Maddede manayı görsün bu gece

Günümüz oruçlu gecemiz mutlu
Biçare kulların dünden umutlu
Mübarek ayların sevinçli kutlu
Rahmet dergâhına ersin bu gece
Maddede manayı görsün bu gece

Kuran bülbülleri coştı bu gece
Rahmet melekleri koştı bu gece
İblis yuvaları boştu bu gece
Rahmet dergâhına ersin bu gece
Maddede manayı görsün bu gece

Açılsın bu gece semaya eller
Yalvarsın Mevla'ya haykırsın diller
Dağılsın âleme yayılsın güller
Rahmet dergâhına ersin bu gece
Maddede manayı görsün bu gece

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/507647/bu-gece.html>

Gel (I)

İçimi kimseye dökemedim ki
Derdini bahtıma kiraladım gel
Umudu yıllara ekemedim ki
Yarını bu günden karaladım gel

Aldım gam yükünü beyhude gittim
Hicran acısıyla feryatlar ettim
Kalmadı mecalim tükendim bittim
Nefreti öfkeyi paraladım gel

Aklım senle firar kalbim gizliyor
Kederli bağrımda canım sızlıyor
Biçare kalmışım âlem izliyor
Derdimi dağlara sıraladım gel

Sensiz doğan günle başlıyor zulüm
Yolunda tükettim ömrümü gülüm
Bilirim bu derdin ahiri ölüm
Gönlümü neşeyle araladım gel

Gel dedim davete icabet eyle
Kahredip gidilmez olur mu böyle
Ettiğin bu zulüm reva mı söyle
Derdinle gönlümü yaraladım gel

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/508995/gel-i.html>

Söyletme Beni

Sende insaf yok mu neler söyledin
Sen kendi kendine zulüm eyledin
Maksadın ne idi neler peyledin
Eline yeline söyletme beni

Yar/sızım yaralar sızıyor erken
Kula cefa verme yalan söylerken
Doğruyu gizleme eğriyi derken
Eline diline söyletme beni

Ya hakikat konuş ya da sus dinle
Gönülleri kırma sinirle kinle
Hele biraz sabret hele bir dinle
Eline beline söyletme beni

Sözüme kulak ver yabana atma
Koyunu sağmadan kuzuya katma
Sakın ha kimseyi kimseye satma
Eline puluna söyletme beni

Hatır gönül say ki hatrın var olsun
Pekiştir sevgileri sana yar olsun
Hem bu dünya hem ahiret kar olsun
Eline kuluna söyletme beni

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/509490/soyletme-beni.html>

Üstüme YAĞAR

Kalbimde hasretin dinmez acısı
Közün yağmur olmuş üstüme yağar
İki gözüm, sevdan gönül sancısı
Sızın, yağmur olmuş üstüme yağar

Bir bayram geride buruk kalırken
Dostlarım gönlümü bir bir alırken
Dertler yumak yumak bana gelirken
Hüzün, yağmur olmuş üstüme yağar

Dedim yar vuslatım ahire erdi
Pembe düşlerimiz karariverdi
Yapraklar dalında sararıverdi
Hazan yağmur olmuş üstüme yağar

Hazinli bu gecem, hayli yoruldum
Hasret bastı can evimden vuruldum
Duvardaki resme baktım sarıldım
Gözüm, yağmur olmuş üstüne yağar

Şimdi duyuyorum boranla bir ses
Vücudum titriyor tekliyor nefes
Bülbüle zindandır altın bir kafes
Özüm yağmur olmuş üstüne yağar

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/511174/ustume-yagar.html>

Git İşine

'Bre ey süfli nefis,Git işine,,

sen kimsin?
ey güzel, süslü dilber
işin yok mu? Senin git işine
ben bugün tefekküre daim kıldım zihnimi...

aklımla konuşup kafamı dinleyeceğim
seninle uğraşmaya gücümde yok zaten.
ha birde diyorum ki, beni rahat bırak artık.
uğrama sakın buralara.
zira ben belki de son günlerimi, son anlarımı,
ve son nefesimi yaşıyorum kim bilir...

ölüm dediğin nedir ki, göz açıp kapatmaktan daha yakın
kalan sürede senden kurtulmaya çalışacağım.
zaten haberin olsun o da istemiyor seni...

ben muallimi kebire ne diyeceğim.
çalışmam lazım hem de çok...

imtihanım çok zor bunu da biliyorum
önemli olan zoru başarmak değilmi?
senin yüzünden kaybedenlerden olmayacağım
köprüden düşmek istemiyorum...
ben onun yanına gideceğim...

benim çalışmam gerek soruları çözeceğim
son derece kararlıyım hadi git işine.

ver kalemimi ve kâğıdını, ver silgimi
senle birlikte yazdığımızı sileceğim
sonra hepsini sana geri vereceğim
artık seninle de işim yok haberin olsun.

ben azimle dersime çalışacağım.
bugün bari beni rahat bırak.
ben habibimin sözlerini okuyacağım
susayınca zezem içeceğim.
köprünün öbür yanındaki bahçeye gitmek istiyorum.
bırak artık ALLAH aşkına.
git git git işine.

bre ey süfli nefis, uğraşma benimle.
yeter artık zira ölümden öte yol mu var...
git işine,
(ey nefis sen ALA külli hal öleceksin)

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/512572/git-isine.html>

Sen Arsız Gönüm

Hey, deli divane sen arsız gönüm
Ruhumu kararttın uslanmaz mısın?
Her günü çileyle bitirdin ömrüm
Bedenim takatsiz yaşlanmaz mısın?

Beni tezgâhında oyuncak ettin
Alevler içine atıp ta gittin
Ben böyle değildim erittin bittim
Sen demir misali paslanmaz mısın?

Dilim dilim kesip kazana attın
Karşımda sırtıp nispetler yaptın
Yaktığın yetmedi ellere sattın
Sen mecnun misali uslanmaz mı mısın?

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513660/sen-arsiz-gonlum.html>

Reisim (I)

Anadolu sanki tutuşmuş yanar
Ateş s3ner kuru ağlar Reisim
Keşdağı'nda zaman çaresiz donar
Kızıl3z'ün karı ağlar Reisim

İmanla bütündü mertliğin özün
Korkmadı, yılmadı budaktan gözün
Cevher misaliydi hitabın, sözün
Gözler zarı zarı ağlar Reisim

Dolmuyor Reisim yerlerin bomboş
akallar meydanda sesleri nahoş
Coş şimdi yüreğim matem ile coş
Gök kubbenin varı ağlar Reisim

Keşdağı hasını yedi yiğidin
Tomurcuk açmamış salkım söęüdüñ
Rüzęârlar söylerken acı ağıdın
Dallar kırık harı ağlar Reisim

Temmuz olur âlem yansa donan kim
Zemheri ayında köz köz yanan kim
Gece gündüz Reis diye anan kim
Acep kimin yâri ağlar Reisim

İçimiz ağlarken gülemiyoruz
Kader yazısını silemiyoruz
Halimiz ne olur bilemiyoruz
Kale yıkık suru ağlar Reisim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517966/reisim-i.html>

Reisim (II)

Bugün de bir devrin sonuna geldik
Hakk gelir batılı dürer Reisim...
Seninle beraber bir maya çaldık
Nesilden nesile sürer Reisim

Eylüller çok acı bahtımız kara
Haykırdı yürekler hep pare pare
Gün gelip zalime gelince sıra
Felek filmi başa sarar Reisim

Bize sebat versin, güç versin Hüda
Her vazifemizi edelim eda
Bu dava uğruna canımız feda
Vermeyene nefsi zarar Reisim

Mamak zindanında mertler yatıyor
Kahpe düzen bozuk yiğit satıyor
Koğuşta mazlumlara çığlık atıyor
Geceyi gündüze karar Reisim

Acı kaderinde hikmet arardın
İşkencede bile yaren sorardın
Gücün yetmese de hayra yorardın
Şerleri hayra yorar Reisim

Nizamı âlemi aşkınla kardın
Bütün gönüllere sevgini ördün
Bu sevda uğruna hep çile gördün
Koç yiğitler seni arar Reisim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/519721/reisim-ii.html>

Hancı

Ne zaman sevmeye verdimse karar
Hesapsız sevdada ettiğim zarar
Yüreğim kapıda mutluluk arar
Arz eyle odamı yorgunum hancı
Dertlerin harcına kargınım hancı

Her gece gözümden yaşlar dökerim
Gülmeyen kadere boyun bükerim
Bilmezler derdimi neler çekerim
Arz eyle odamı yorgunum hancı
Sevda hançeriyle vurgunum hancı

Nere gitsem elde sırdaşım sazım
Agustus ayında kış oldu yazım
Bir aşkın yüzünden dinmiyor sızım
Arz eyle odamı yorgunum hancı
Vefasız o yâre kırgınım hancı

Aşkın girdabına düştüm çıkamam
Yürekten sevmişim yardım bıkamam
Kördür gözüm başkasına bakamam
Arz eyle odamı yorgunum hancı
Hayaliyle geçer her günüm hancı

Sineme açıldı kapanmaz yâre
Lokman hekim gelse bulamaz çare
Kesilmiş biletim karanlık yere
Arz eyle odamı yorgunum hancı
Tabibe ilaca dargınım hancı

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/523233/hanci.html>

Kader

Ŗu yalancı dŖnyanın kahrını tek baŖıma
Çeke çeke usandım bitsin artık bu keder
Bir ferman kurŖun gibi saplanıyor dŖŖŖme
Diyecek bir sŖzŖm yok demek ki buymuŖ kader

ŖmrŖmŖn baharında dŖŖe kalka yoruldu
Hicranla geçti gŖnler acılarla duruldum
Dost bildiğim namerdin silahıyla vuruldum
Kahpelerin hançeri sanki gŖlgemi gŖder

Yarım asır geçti de inan bir gŖn gŖrmedim
Her çile beni buldu bir huzura ermedim
Biraz neŖeyle gŖlŖp biran sefa sŖrmedim
Nedir benim çektiğim bundan Ŗtesi heder

Havalar soğudukça kederlidir gŖnlerim
Hangi Ŗarkıyı açsam hep hŖzŖnle dinlerim
Biran bırakmaz beni çŖker deli cinlerim
Hicran dolar gŖnlŖme artık hep bŖyle gider

Kaderim bŖyle ise çekilecek bu çile
Dost elinden zehiri bilmeden içtim bile
Bu biçare derdime lokman hekim nafile
Servetim gŖzyaŖımdır toplanam kaç pul eder

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/524160/kader.html>

Yiğit Mehmedim

(ŞEHİT)

Seher vakti geldi acı bir haber
Şehit düşmüş, benim yiğit Mehmedim
Kor düştü ocağa, yakıp kül eder
Şehit düşmüş, benim yiğit Mehmedim

Tekbir sesleriyle coşuyor canlar
Hain bir kurşunla akıyor kanlar
Viran oldu şimdi saraylar hanlar
Şehit düşmüş, benim yiğit Mehmedim

Anlamak imkansız bu alçak kini
Yok bu köpeklerin vicdanı, dini
Yerle bir olmalı bunların ini
Şehit düşmüş, benim yiğit Mehmedim

Matem çökmüş milletimi ağlatır
Hicran ateşiyle yürek dağıtır
Bir firak ki safta bilek bağlatır
Şehit düşmüş, benim yiğit Mehmedim

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/525624/yigit-mehmedim.html>

Kahve GÖZLÜM

Kahve gözlüm sen bu elden gideli
Ferhat'ın yastadır hali perişan
Puslu hayallere sürgün edeli
Ferhat'ın hastadır hali perişan

Vurgun yemiş gibi gönlü çok kırgın
Vuslatsız yollara ebedi dargın
Derdi yar eylemiş bağrında sargın
Ferhat'ın hastadır hali perişan

Hanların hanıydın onda gül oldun
Küçücük kalbine aşk ile doldun
Şimdi sen gittin de elde ne buldun
Ferhat'ın hastadır hali perişan

İntizar edemez seni çok sevdi
Şarkıyla türküyle hep seni övdü
Kasvet ırmağında bendini dövdü
Ferhat'ın hastadır hali perişan

Kara sevdalarda yürüdü koştı
Beyhude ağladı beyhude coştı
Bilmem ki bu aşka nereden düştü
Ferhat'ın hastadır hali perişan

Okyanus kulaçla aşılmaz yorgun
Sen de onun gibi olursun sürgün
Zalimin zulmüne düşersin bir gün
Ferhat'ın yastadır hali perişan

Sendin has bahçede açan gonca gül
Burcu burcu kokan lale ve sümbül
Ferhat'tı dalında şakıyan bülbül
Ferhat'ın yastadır hali perişan

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/528573/kahve-gozlum.html>

Yak Gitsin

Lastikler kabak olmuş, rampa çıkmaz düzüne
Mazotta pislik varmış, durmuş pompa gözüne
Her tarafı yağ tutmuş, sürmüş el ve yüzüne
Belli ki vuslat haram, bir kibritle yak gitsin
Nasil tutmuşsan onu, öylece bırak gitsin.

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/529266/yak-gitsin.html>

Eylül

12 Eylül

Eylüller karartıyor evlerin ışığını
Gözyaşı dolduruyor aşların kaşığını
Acı ağrılar sallıyor yetimin beşliğini
Hüzün, keder yağdırıyor Eylülün yağmurları
Gözyaşıyla karılmış bunların hamurları

Eylüller kopartıyor gövdesinden dalını
Eylüller ayırıyor arısından balını
Eylüller yağmalamış başındaki şalını
Hüzün, keder yağdırıyor Eylülün yağmurları
Gözyaşıyla karılmış bunların hamurları

Yiğitler susturuldu, gencecik solduruldu
Haneler boşaltıldı, zindanlar dolduruldu
Umutlar kurşunlandı, yargısız öldürüldü
Hüzün, keder yağdırıyor Eylülün yağmurları
Gözyaşıyla karılmış bunların hamurları

Yıldızlar hep kaybolmuş, ay dünnden firardadır
Her gece hain pusu, memleket zarardadır
Alperen hedef olmuş, zalimler karardadır
Hüzün, keder yağdırıyor Eylülün yağmurları
Gözyaşıyla karılmış bunların hamurları

Saraylar viranedir yas kokuyor haneler
Milletin kan ağlarken bayram eder caniler
Dünya benimdir sanmış nemrut gibi faniler
Hüzün, keder yağdırıyor Eylülün yağmurları
Gözyaşıyla karılmış bunların hamurları

Her on iki eylülde yüreğim hiddetlidir
Bu on iki Eylülde öfkem çok şiddetlidir
Aklım zamana gebe isyanım illetlidir
Hüzün, keder yağdırıyor Eylülün yağmurları
Gözyaşıyla karılmış bunların hamurları

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/529560/eylul.html>

Sen Olsan Yanmazmısın?

Yüz üstü bırakıp gitse,
Seni can evinden etse,
Başucunda baykuş ötse,
Sen olsan, yanmaz mısın?

Bedeninde canın olsa,
Damarında kanın olsa,
Gül benzin sararıp solsa,
Sen olsan, yanmaz mısın?

Gözlerin yollarda kalsa,
Umudunu çekip alsan,
Siyah saça aklar dolsa,
Sen olsan, yanmaz mısın?

Emeklerin heba olsa,
Gözlerin yaşlarla dolsa,
Seni bırakıp kaybolursa,
Sen olsan, yanmaz mısın?

Ferhat'ım deyip sarılsa,
Sevda nehrinde karılsa,
Gönül bağında derilse,
Sen olsan, yanmaz mısın?

Anladım sevdan yalanmış,
Duygularım hep talanmış,
Bana ettiğin planmış,
Sen olsan, yanmaz mısın?

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/530347/sen-olsan-yanmazmisin.html>

Yıllar (I)

Bir ah çektim şöyle maziye daldım
Gençliğimi almış götürmüş yıllar
Dertler deryasında boğuldum kaldım
Neşeyi, huzuru bitirmiş yıllar

İçim kan ağlıyor, geçmez anlarım
Yaşanmamış gibi olmuş dünlerim
Meğer hep hazanmış bahar günlerim
Kapıma kışı da getirmiş yıllar

Feryadım ninnidir anlamayana
Kudretim tükenmiş gelmiyor cana
Çekilmez ne varsa hep dertten yana
Çileli başıma yetirmiş yıllar

Çileyi taç edip, başıma takmış
Efkâr ateşini bağrıma yakmış
Gönül kapısına bir kilit çakmış
Eşiğine gelip oturmuş yıllar

Düşenin dostu yok, olmaz sırdaşım
Halimden anlamaz bacım, gardaşım
Kaderimde, keder olmuş yoldaşım
Dostla bağım kesen satırmış yıllar

Ey vefasız yıllar her şey yalanmış
Zararın, ziyanın bana dolanmış
Hayat denen piyes, vurgun, talanmış
Beni bu oyunda batırmış yıllar

Nuh Comba

seslendirmede emeği geçen, sayın A..Zade Çetin Kabak beye şükranlarımı arzederim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/534441/yillar-i.html>

Yıllar (II)

Zaman eleğinde eledin beni
Dertleri kar gibi kürüttün yıllar
Çile gömleğine beledin beni
Bağrımı kederle bürüttün yıllar!

Geldiğim yollara ibretle baktım
Bir sevda uğruna kendimi yaktım
Sel oldu yüreğim, çağlayıp aktım
Ömrümü ziyana sürüttün yıllar!

Çıngı çıngı olmuş tüm emeklerim
Neden kabul olmaz hiç dileklerim
Ayakta duramam hep emeklerim
Düşmanı peşimden ürüttün yıllar!

Ne kadar yük varsa üstüme salıp
Zifir gecelerde uykumu bölüp
Her gece düşümde kâbusum olup
Beni benden alıp yürüttün yıllar!

Bir daralma başlar ansızın ser de
Çöküp kalıyorum olduğum yerde
Zamansız düşmüşüm çaresiz derde
Şamdanda mum gibi erittin yıllar!

Artık umudum yok, gülemiyorum
Hayırdan başka şey dilemiyorum
Kader yazısını silemiyorum
Beni genç yaşımda çürüttün yıllar!

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/537916/yillar-ii.html>

Bizlerde çok üşüyoruz

İnan bizlerde çok üşüyoruz reisim,
Şimdi sen, huzuru ilahiye de sımıcak
Verdiğin kutsal mücadelede anlı ak,
Ebedi istirahatında ruhu pak...
Ya! Bizler ne olacağı belli olmayan muallâkta
Donuyoruz reisim, donuyoruz...

Şimdi daha da şiddetli soğuklar var
Bir yanda yarım kalmış mücadelen...
Diğer yanda üzerimize üşüşmüş, leş kargaları
Adeta tabiatın dengeleri değişti
Gücümüz kifayetsiz... At izi, it izine karıştı

İnan bizlerde çok üşüyoruz,
Bizlerde sonsuzluğa kavuşmayı istiyoruz
Ancak, elimiz boş, gözümüz yaş,
Nasıl ederiz, hangi yüzle geliriz
Bilmiyoruz.
Allahtan hayır diliyoruz.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/559417/bizlerde-cok-usuyoruz.html>

Sözler

Aklın varsa sahip ol manevi kazançlara
Yoksa mahkûm olursun karşıki yamaçlara
*

Bir kaçarsa o fırsat, dönüşü zinhar yalan
Dünyalar senin olsa, eloğlu eder talan
*

“Kendini balon gibi şişirip durma,
Senin havan top iğnesi değene kadar
*

Güneşim de terlemedin ki,
Gölgem de serinleyesin.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568261/sozler.html>

Kış

Nasıl soğuk nasıl ayaz
Her yer boran, her yer beyaz
Garibanın hali harap
Gelmez artık bu sene yaz

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572662/kis.html>

Faydasız Bey/az

Güneş doğar zifirine! her mevsimi yaz
Karakışta kalın kürkü dokunmaz ayaz
Lekesi yok geçmişinde namıdır beyaz
Ne söylesen fayda etmez faydasız beyaz

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572796/faydasiz-bey-az.html>

Be Adam

Sen adını âdem diye duyur da
Kimse sana dönüp bakmaz be adam
Ot bitmiyor yayıldığıın çayırd
Elin değse ırmak akmaz be adam

Ne de çokmuş, bilmediğim hünerin
Âlem sönse senin sönmez fenerin
Parselleyip zapt ettiğin tek yerin
Paftasını gâvur çakmaz be adam

Bağrımızda senin gibiler oktur
Adalet bilmezin sayısı çoktur
Saydırma dilimin kemiği yoktur
Bu gönden bir adam çıkmaz be adam

Değirmenin suyu bir gün çekilir,
Saklın gizlin orta yere dökülür
Bu yalan bohçası lif lif sökülür
Söküğünü terzi dikmez be adam

Biter bu eziyet, biter bu kahır
Hep böyle akmaz ya durulur nehir
Senin de aşına karışır zehir
Ah kurşunu hedef sekmez be adam

Hele sür bakalım kervan senindir
Yaşat yâranını devran senindir
Bugün sözün geçer ferman senindir
Yarın Münker Nekir takmaz be adam

Aha çiziyorum burayı belle
Selden tuttukların gidecek yelle
O zaman yanında kalmaz tek kelle
Namın biter, havan sökmez be adam

Gözümde yaşlarım bitene kadar
Baykuşlar başımda ötene kadar
Gassalim suyum dökene kadar
Bu Nuh sana boyun bükmez be adam

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574569/be-adam.html>

Turşuyla bulgur pilavı

Öfkene baktım da dünyamdan bezdim
Biraz sus! Dur dinle, diyemedim ki
Pilavın üstüne lafları dizdim
İştahla bir tabak yiyemedim ki

Ekşimiş yüzünde köpükler durur
Bir yudum alanı mideden vurur
Hele aç karnına içen kudurur
Yine de dökmeye kıyamadım ki

Ocaklar otlandı kazan kuruldu
Bulgurlar yıkandı suya vuruldu
Vakit çok geç oldu midem buruldu
Saniyeleri tek tek sayamadım ki

Akşamdan evde de, ataş çatmışlar
Bulgur pilavına et de katmışlar
Konuya, komşuya haber etmişler
Ye diyen sözlere uyamadım ki

Bulgur pilavı da turşusuz yenmez
Turşusuz pilava pilav da denmez
Pilavın hası da yufkasız dönmez
Yemem dedim sözden cayamadım ki

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585489/tursuyla-bulgur-pilavi.html>

Ağıt

Yine duman çökmüş yüce dağlara
Hazan vurmuş bahçalara bağlara
Ağlanır mı solup giden çağlara
Yürü yavrum yürü hemen tez gelsin
Yine efkârlandım aman az gelsin

Kara haber tez yayılır ovaya
Kimi atlı gider kimi de yaya
Kederli akmasın söyleyin suya
Yürü yavrum yürü hemen tez gelsin
Yine efkârlandım aman az gelsin

Balıkçılar olta atmış gölüne
Haber salın bizim nazlı geline
Ağıt yaksın solan nazlı gülüne
Yürü yavrum yürü hemen tez gelsin
Yine efkârlandım aman az gelsin

Bizim elde koyun kuzu bol olur
Dağ bayırda yürüdüğü yol olur
Akan gözyaşları kanlı sel olur
Yürü yavrum yürü hemen tez gelsin
Yine efkârlandım aman az gelsin

Güneş batarken de gölge uzarmış
Hicran ateşiyile yare azarmış
Kader yazısını dertli yazarmış
Yürü yavrum yürü hemen tez gelsin
Yine efkârlandım aman az gelsin

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592905/agit.html>

Şiirlere yazdığım dÖrtlükler

ummueytem/ Heygidi dünya şiirine yazdığım...

Bunca meziyetler sende var iken
Kırıp ufaltdığın elde kar iken
Bugün söylediğin yarın çürürken
Ne sohbetin belli, ne sözün belli....Nuh Comba
*

Gün olup sular yokuşa akınca
Araman hiç sözlerinde sakınca
Öfkelenip de şöyle bir bakınca
Ne kaşların belli ne gözün belli.....Halil MANUŞ
*

Cemalettin Gürpınarın NAAT şiirine yazdığım...

Evvelim sendin, ahirde sensin
Pehlivan odur ki, nefsini yensin
Sen yüce kitapta, en kutsal dinsin
Vahiy de senidin resulde sensin... Nuh Comba
*

Murat Danlının şiirine yazdığım...

Bir haber yolladım neden gelmedin
Yoksa kırgın mısın bana sevdiğim.
Hasretinden bir gün olsun gülmedim
Yoksa dargın mısın bana sevdiğim...Nuh Comba
*

halil şakir SEN AŞK ŞİİRLERİ YAZ ŞİİRİNE

Muslukları açarak kandırdın koyunlar
Atlantik ötesinde oynadın oyunları
Yedi düvel seyrinde savundun hainleri
Fakir senin neyine sen aşk şiirleri yaz... Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596045/siirlere-yazdigim-dortlukler.html>

Silemiyorum

Silemiyorum

Menzili şaşırdım sevda çölünde
Bir türlü yönümü bulamıyorum
Bu derdin dermanı senin elinde
Seni hayalimden silemiyorum

Sensiz her anımı saymışım hiçe
Tükendim yanmaktan ben içten içe
Yükledim aklımı aşk denen göçe
Kendime bir türlü gelemiyorum

Ne yapsam ne etsem hiç çaresi yok
Maraz sol yanımda sancısı pek çok
Saplanmış kalbime zehirli bir ok
Bu oku söküp de alamıyorum

Ne göze kanmalı, ne göz yaşına
Ölmeden taşını diker başına
Böylesi sevdalar düşman başına
Allah'tan başka şey dilemiyorum

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597154/silemiyorum.html>

İslam ile şeref bulduk

Kuran oldu bize rehber
Başladı bir kutlu sefer
Tüm müminler oldu nefer
İslam ile şeref bulduk
Hepimiz bir kardeş olduk

Beş vakitte cem ederiz
Nefislere gem ederiz
Gözyaşını dem ederiz
İslam ile şeref bulduk
Hepimiz bir kardeş olduk

Ne alınır ne satılır
Manayı bilen katılır
Kibir ve kemlik atılır
İslam ile şeref bulduk
Hepimiz bir kardeş olduk

Nefse haddin bildirmeli
Rabbe eller kaldırmalı
Günahları sildirmeli
İslam ile şeref bulduk
Hepimiz bir kardeş olduk

Ezanlar arşa yükselir
Kardeşler camiye gelir
Cümle canlı bunu bilir
İslam ile şeref bulduk
Hepimiz bir kardeş olduk

Kul Hak için yanar coşar
Beş vakitte O'na koşar
Ancak böyle mesut yaşar
İslam ile şeref bulduk
Hepimiz bir kardeş olduk

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599585/islam-ile-seref-bulduk.html>

Çekinmeden Git

Hatıralar yeter yürek yarama
Deşme bu yarayı dokunmadan git.
Tabip çare olmaz hastayım ama
Dermanı düşünme, çekinmeden git.

Giderken dönüp de arkana bakma
Bırak beni artık kafana takma
Sakın ha kalbine bir kuşku sokma
Müsterih ol canım, sakınmadan git

Sanma ki gözüme yaşlar dolacak
Gönlümde yangınlar, korlar olacak
Aksine yüreğim huzur bulacak
Mühimmiş pozları takınmadan git.

Yolun açık olsun git güle güle
Gerek yok vedâya, mendile, güle
Anlatma kimseye, düşürme dile
Halimi kimseye yakınmadan git.

Sen sevda ustası, ben çırağındım
Sen yakan ateştin, ben çerağındım
Eller hep yakındı, ben ırağındım
Adım bir salada okunmadan git.

Nuh Comba

Sıkıldın bilirim aşktan, sevgiden
Sıyrılmış yüreğin böyle duygudan
Bahsetme vicdandan, yersiz kaygıdan
Sağına, soluna bakınmadan git.....Halit Yıldırım

Yeminler ederdin caydın sözünden
Hani seviyordun beni özünden ?
Duydum çıkarmışsın beni gözünden
Tükendi hayaller çekinmeden git.....DURAK YİĞİT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599915/cekinmeden-git.html>

Gidiyorsun

[italik] Gidiş, geliş, arayış; mısralarda yol alır
Hüzün, hasret, özleyiş, şairler de yük kalır. [/italik]

Ellerime kelepçe gözlerime mil çekip
Beni kara zindana koyup da gidiyorsun
Yürüdüğün yolların izine mayın ekip
Zalimce gençliğime kıyıp da gidiyorsun

Mademki gidiyorsun kapıyı çekip de git
Has bahçemin bağrına zehrini ekip de git
Gönlümdeki tahtına hükmümü çakıp da git
Bu sevda libasını soyup da gidiyorsun

Sen gidince sanma ki gönlün huzura erer
Kâbus çöker döşüne umut defterin durer
Bu sevda biter sanma muamma bir hal sürer
Bana dertleri bir bir sayıp da gidiyorsun

Toprak gibi kabarıp su gibi coşar idim
Senden gelen buyruğa şahlanır koşar idim
Seninle mutlu olur seninle yaşar idim
Ettiğin yeminlerden cayıp da gidiyorsun

Daha ne yapmam gerek kalbim kölen olmuşken
Seni sevmekle gönlüm neşe, huzur bulmuşken
Şu zavallı yüreğim aşkın ile dolmuşken
Adımı dilden dile yayıp da gidiyorsun

Sana meyil edeli sen yönümü şaşırdın
Dertlerim akıp, coştı bentlerimi taşırdın
Ne yaptım ki ey zalim, yedi düvel aşırđın
Sana meftun gözleri oyup da gidiyorsun

Kerem oldum kavruğum aşkından biçareyim
Yusuf'un zindanında gönüllerde yarayım
Ben mecnun, Leyla'sına çöllerde avare'yim
Şimdi sen Ferhat'ına kıyıp da gidiyorsun

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602822/gidiyorsun.html>

Sevdiğim

Cemali firari, özü içimde
Beni alev, alev yakar sevdiğim
Hasreti kor gibi, közü içimde
Gönlüme lav gibi akar sevdiğim

Adı dudağımda hep hece, hece
Ne gündüzüm gündüz, ne gecem gece
Onsuz hayat çok zor, sanki bilmece
Beni çıkmazlara sokar sevdiğim

Sevdasını öllük gibieledi
Hazan vakti hüzünlerde beledi
Ulu haktan ayrılığı diledi
Şimdi melül, melül bakar sevdiğim

İlgit, ılgıt namelerden dinlerim
Mızrap vurur inim, inim inlerim
Zehir olur onsuz geçen günlerim
Fal gibi yalancı çıkar sevdiğim

Güneş gibi doğdu, vakitsiz battı
Bir lokma aşım bin sitem kattı
Mezatta aşkımı bir pula sattı
Şimdi de bin bir ah çeker sevdiğim

Şimdi o keyfince sürerken sefa
Ben yaban ellerde çekerim cefa
Bulunmaz zalimde birazcık vefa
Beni zindanlara tıkar sevdiğim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605233/sevdigim.html>

Zor/Dayım

Hayat denen umman da tutunmuşum bir dala
Ben de hiç bilmiyorum sorma bana nerdeyim
Bir hüzün deryasında bindirmişler bir sala
Yön belirsiz, dümen yok, pusula yok zor/dayım

Bakmayın güldüğüme içim yanar bir harda
Yanan ciğer söner mi küllenmeyen bu korda
Fırtınalar esiyor dinmiyor ki bu yerde
Yüreğime saplanmış zehirli ok zor/dayım

Ömrümün ahirinde kederli bir haldeyim
Açmışım ellerimi halimi beyandayım
Emeklerim boş mu ki durmadan ziyandayım
Bitmek bilmiyor çilem inan ki çok zor/dayım

Sadağında sevgi yok, hançerle vurur sırttan
Nihayetsiz zulmünü örnek almış Nemruttan
Ne farkı var bilmem ki ömür tüketen kurttan
Şu gönül ocağıma bir ateş yak zor/dayım

Çaresizlik içinde kıvrırır birçok insan
Geleceği umutla zikrediyor her lisan
Rahmet pınarlarından merhametinle ihsan
Medet eyle ne olur bana Ya Hak zor/dayım

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605984/zor-dayim.html>

Vefasız

Yokluğunda seni deli gibi özlüyorum...
Varlığında sevgimi neden içime gizliyorum?

Vefasız

Dağlara vurmuşum dertli başımı
Gel artık dikmeden mezar taşımı
Zehir etme ekmeğimi aşımı
Beni yerden yere vurma, Vefasız

Hicran ateşiyle kor gibi yakma
Gözümde sel olup bir gün de akma
Ne olur uzaktan el gibi bakma
Yeter artık hadi durma, Vefasız

Sılda bülbüller ötmüyor şimdi
Evlerin bacası tütüyor şimdi
Duman çöktü başa gitmiyor şimdi
Yeter artık beni kırma, Vefasız

Seherde feryatlar arşa yayılır
Bir inilti çöker sarpta duyulur
Bir günde çektiğim bin yıl sayılır
Beni hasretinle yorma, Vefasız

Neşeyi unuttum, çektim cefayı
Göremedim bir zevk ile sefayı
Yeter artık dinsin, dinsin bu Kayı
Beni hoyrat elden sorma, Vefasız

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/610515/vefasiz.html>

Sen varsın

Kahve gözlüm, aşk denilen batağa
Her bir adım atışımda sen varsın
Bir taş gibi savrulunca yatağa
Mahzun, mahzun yatışımda sen varsın

Garip kaldım senden uzak illerde
Belki adım unutuldu dillerde
Ahı kalmış bülbül gibi güllerde
Derdime, dert katışımda sen varsın

Hasret ateşiyle dökülür seller
Hazanda sararıp soluyor güller
Bir kaç satır mektup yazınca eller
Hüzünleri atışımda sen varsın

Gurbet akşamları hep çile dolu
Açmıyor goncası kokmuyor gülü
Lal olmuş bülbülün dönmüyor dili
Hazin, hazin ötüşünde sen varsın

İçimi kapladı tarfisiz sızı
Kim bilir nerdesin kalbimin gözü
Garibin gurbette güler mi yüzü?
Güneşin her batışında sen varsın

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/614231/sen-varsin.html>

Yol ver dağlar

'Yaralı yüreğim hep pare pare
Açın yollarımı gideyim yâre '

Alacadan çıktım Çorum iline
Barikat kurulmuş vuslat yoluna
Kim kıyabilir ki nazlı gülüne
Yol ver dağlar, yol ver yâre gideyim

Şu küre dağları geçit vermiyor
Ayrılık derdini tabip sarmıyor
Ne haldeyim ağyar beni görmüyor
Yol ver dağlar, yol ver yâre gideyim

Bu sene dağların karı erimez
Kervancılar yolda kalır yürümez
Hayırsızlar neden kar'ı kürümez
Yol ver dağlar, yol ver yâre gideyim

Hatap boğazında gölet buz tutmuş
Kar boran kaplamış ne varsa yutmuş
Sanki yollarıma bir düğüm atmış
Yol ver dağlar, yol ver yâre gideyim

Üç ayların rahmeti hürmetine
Yardım eyle Muhammet ümmetine
Kavuştur bu kulun gavs himmetine
Yol ver dağlar, yol ver yâre gideyim
O yâre sendende selam edeyim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618333/yol-ver-daglar.html>

Ağalar bilir

Biçare milleti güdüp sağmayı
Biz ne bilek beyim, ağalar bilir
Talan edip haksız yere yağmayı
Biz ne bilek beyim, ağalar bilir

Canilerle kulüs yapıp gezmeyi
Garibanı kimsesizi ezmeyi
Vatan satıp sınırları bozmayı
Biz ne bilek beyim, ağalar bilir

Haydut çadırına çalıp atmayı
Çakal gibi, parçalayıp yutmayı
Yahudiye ilah gibi tapmayı
Biz ne bilek beyim, ağalar bilir

Erken kanatlanıp erken uçmayı
Mayın dizip kahpelenip kaçmayı
Mağaralarda kan şarabı içmeyi
Biz ne bilek beyim, ağalar bilir

Her gece barlarda kafa çekmeyi
Şehit toprağına afyon ekmeyi
Keklik gibi kayalarda sekmeyi
Biz ne bilek beyim, ağalar bilir

İhaleden aslan payı almak ne
Hazineyi usulünce yolmak ne
Cünüp cünüp mabetlere dalmak ne
Biz ne bilek beyim, ağalar bilir

Sözde hilaf varsa, af ola Ya Rab
Evvelim ahirim bir avuç türap
Viski nedir neye benzer ki şarap
Biz ne bilek beyim, ağalar bilir

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/619517/agalar-bilir.html>

Ayrılık

Ruhum firkatiyle hüznüne erip
Kurumuş dal gibi kırar ayrılık
Sarıp dökülmüş gazele serip
Beni büklüm, büklüm dürer ayrılık

Bir zaman gönülde meltemler eser
Gül hazana erer bülbüller susar
Vuslat hayal olur her şeye küser
Şimdi ümitleri kırar ayrılık

Seherin şavkında gönül açılır
Rahmet melekleri arza saçılır
İblis yedi büklüm olur küçülür
Şakirdin yolunda sürer ayrılık

Zikir perdesinde hakkın perisi
Hakikate uzak bundan gerisi
Mürşit ve müridin hep hilelisi
Riya halkasından ürer ayrılık

Açılmış kapılar bir, bir kapanır
Kalbin ortasından çekilir sınır
An be an, ah çeker tükenir ömür
Makber kucığına sarar ayrılık

Amel defteriniz dolduğu zaman
Ruhu bedeninden aldığı zaman
Ecel başa gelip öldüğün zaman
Toprağın harcına karar ayrılık

Metfen, sade seni alır içine
Meleklerin gelir başlar biçime
Amel defterini sarar göçüne
Ebedi âlemde yorar ayrılık

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621094/ayrilik.html>

Reis Bey

Sözlerin sihrende kuruldu tahta
Çabuk söndü yanan mumlar, Reis bey
Kem talihim gülmez bu kara bahta
Elin tutmaz gözün görmez, Reis bey

Otuz dokuz aydır hep aynı şarkı
Geçmişten, bu güne, ne var ki farkı
Arkların kurumuş dönmüyor çarkı
Elin almaz, gücün ermez, Reis bey

Köylüsü, kentlisi, kendinden geçmiş
Esnafı, işçisi, terk edip göçmüş
Sermaye tükenmiş bayrağı çekmiş
Dilin dönmez elin dermez, Reis bey

Oy, oy diye gezdik köşe bucağı
İşsizlikten söndü baba ocağı
Hayal oldu artık ana kucağı
Halim sormaz elin vermez, Reis bey

Böyle kaç karakış gelip çatacak
Sıcacık yuvaya hasret yatacak
Altın pahasına kömür yakacak
Bu devranda böyle sürmez, Reis bey

Hele bugün gitmek için çoruma
Barikat kurulmuş çevre yoluna
Ne tarafa sürse gider Kırımı
Yolcunun halini bilmez, Reis bey

Sözümde hilafım varsa söyleyin
Hakikat değilse canım vereyim
Kargadan kılavuz olmaz neyleyim
Doğruyu dikenden görmez, Reis bey

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621964/reis-bey.html>

Gün dönümü düşleri

oysa ne çabuk kaynaşmıştık
mis kokulu serin sulu
gönül bahçelerinde
Kuş gibi uçuyor
çocuk gibi yuvarlanıyorduk çimenlerinde

diken oldu çekilesice dilim
üzdü!
büzdü, papatya kokulu yaprakları
tırtıl adımıyla dolaştı
o nazik tenlerinde
mısır püskülü saçların
dolaşırken serimde
kiraz kızarığı renkler beliriyordu
bıraktığın buselerinde

ya! şimdi!
Bitkin kaldı sensiz...
gündönümü hazanı sevdana ırak
sürgün, sürdü zemheri mazilerine
oysa, zaten hep hayali yaşarım
kurumuş ağaç gölgelerinde
kar boran esiyor sensizim
gönül dağının ıssız zirvelerinde

her düşüşte
tutduğum kayalar dolaşır şimdi
adını koyduğumuz
el ele koştüğümüz derelerinde

sen gittin kahve gözlüm
dün gitti, gün döndü...
bana inat vuslat kokan
o garip bahçelerinde
her gece karanlığında
her gün dönümü aydınlığında
kasvet çöker hüznün yağar
sevda dolu hecelerimde

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623977/gun-donumu-dusleri.html>

Bir Umut

Gün dönümü, düşümde savrulurken sevdanla
Ne yaptıysam sarardın vicdansız artık anla
Her iç çekişlerimde süzülür, kurur damla
Yeni bir başlangıcın umuduyla yaşarım
Mecnun gibi çöllerde Leyla diye koşarım

Bıkmadan usanmadan ayrılmam ki yanından
Mümkün olsa inan ki can veririm canımdan
Seni yeşertmek için gerekirse kanımdan
Ferhat'ın arklarından bir sel gibi coşarım
Çağlayan sular gibi şirin diye yaşarım

Bir umut ışığı yak ne varsa öteleyim
Engel olan her şeyi döngüsüz köteleyim
Dikenini, dalını, kavurup soteleyim
Kerem gibi derdimle ben çilemi aşarım
Aslının bentlerinde dalgalanır taşarım

Durma gel has bahçeme nadide nazlı gülüm
Hasretinden mesturum şakımaz oldu dilim
Tutulmuş parmaklarım halım yazmıyor elim
Gözlerime fer gelsin Yusufsun zindanında
Ömrü boyu köleyim züleyhanın hanında

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/624927/bir-umut.html>

Bir yaprak bir avuç toprak

bir yaprak daha koparttım duvardaki takvimden
elimi her uzatışımda kopartmak için yaprağı
tamu çukurları geliyordu gözlerimin önüne
gün geçiyor, ömür bitiyor, her eksilen bir yaprak
mezarımdan bir avuç toprak kazıyordu oysaki

okuyorum takvim yaprağını yorgun ve bitkin gözlerimle
okudukça içimi sızlatıyor anlam dolu ayetler,hadisler
korkutuyor kararmış günah dolu kalbimi
sonra avuçlarımın arasına yarım uslu başımı alıp
uzun uzun dalıyorum günah keçilerimle...
tırmalıyor içimi, beynimi kurutuyor içimdeki evhamım
ve aniden irkiliyorum, bir ışık beliriyor pencerelerime

seher vakti son dilimi ve son dakikalarında
gök kubbe aydınlanıp nur saçıyor mahyalar
bilallerin yanık sesleri dilkeşhâveran makamıyla
yankılanmaya başlıyor gök kubbede aniden

yeni bir umut doğar zifrin ardından kararmış gönüllere
hayata yeniden gülümersin parlayan güneşin aydınlığında
buz gibi akan pınarların saf suyuyla abdest alır
yönelirsin ölüyü dirilten yüce mevlanın huzuruna

kapanır gece açılan kabir kapıları
bir telaşe başlar bitmeyen arzuların hengamesinde
umutla, hevesle, azimle, bir günü daha tamamlarsın
yeniden yönelirsin, bir ömür yaprağı
koparmak için takvime.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/625200/bir-yaprak-bir-avuc-toprak.html>

Cur/et bakalım

Koştur kır atını Kaf dağlarına
Nemrudun izinde zor et bakalım
Şöhretin yayılır yoz çağlarına
Kırgın yürekleri kor et bakalım

İnci, mercan ile yaptır yapını
Zümrüt taşlarıyla süsle kapını
Nakiş, nakış işle tokmak sapını
Yorgun dilekleri hor et bakalım

Karun gibi zengin olsan ne fayda
Hacer olup yorgun düşmeyip say da
Göçeceksin bir gün, belki bir ayda
Nispet gergefini tur et bakalım

Şimdi nerde o dağların ağası
Viran olmuş mor sümbüllü ovası
Zifir tutmuş yeşermiyor doğası
Kibir duvarını sur et bakalım

Tamah edip fani dünya malına
Kuş konmasın söğüdüne dalına
Kovan, kovan petek, petek balına
Geril üzerine cur et bakalım

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/627305/cur-et-bakalim.html>

Bülbülüm

Bir güle vurgunum bir güle hasret
Yamaç kayalıkta öten bülbülüm
Güle, şakımayı etmişim haslet
Vuslat güftesini yapan bülbülüm

Ne serçeyim, ne kartalım, ne şahin
Falcıya inanmam tanımam kâhin
Sana tutulalı her günüm vahim
Kehanet sırrını atan bülbülüm

Olur ya! Gün gelir ararsan şayet
Dilerim Allahtan eder inayet
Ellerin, elimde ömrüm kifayet
Gassala suyunu katan bülbülüm

Kader, ittihadı yazsın anlıma
Bir huzur nişanı düşün gönlüme
Can verir umudum kalan ömrüme
Keven, dikeninde yatan bülbülüm

Bu aşkın sırrına varmıdır eren
Çileyi bağrında ben gibi deren
Her seher vaktinde bin defa ölen
Güneşin ufkunda batan bülbülüm

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/628891/bulbulum.html>

Jet mistiğın ardından

daha dün sabah görüşmüştük
benim iş yerinde kucaklaşmıştık
hasbihal edip dertleşmiştik
her zamanki o güler yüzlü halinle
esselamü aleyküm
nuhum nasılsın kardeşim
diyor ve ekliyordun...
sokak sabahın ilk saatlerinde
o güzel samimi sesinle çınılıyordu

seni herkes çok seviyordu
senin herkesi sevdiğin gibi

mutlu tavrın
şükür dolu kalbinin nuru yansıyor
o nur cemalinde
sonsuz şükürünü ilan ediyordun
her hatırını soruşumda

hiç gidecek gibi bir halinde yoktu
sadece bir ip ucu verdin
ama ben üzerine hiç düşürmedim ki
firakın soğuk gölgesini

ayrılığın nişanını sana hiç yakıştırmadım ki
kula malum olurmuş
vardı başına bir gelecek demek ki!
beni sıkı sıkı bağrına basışlarında
gizliden gizliye
veda ediyormuşsun meğerse

bir an içimden helalleşmek geldi
ama inan dilim tutmadı
o yüzden mi söyledin
bu sözleri keder dolu cümleleri

birinci gün yatak, ikinci gün toprak
dedin, ne olurdu sanki o an
alemi İslam ve şu garip için
biraz duada bulunsaydın
da hidayete mazhar olsaydım

bu sabah albayrak sokaklarında
bir ambulans çığılı basıyordu
selamının çınladığı sokaklarda
alışmıştık aslında bu seslere
ve ben hiç sana geldiğini düşünmemiştim

birden apar topar senin
ambulansa yürüdüğünü
gören mevlana çavdar anlatıyor
ve hala senin rahatsızlığını
mevlana da düşünmemiş

nasıl bir şey böyle Ya Rap
sekeratında bile vakarını koruyor
kalkıyor yürüyor ve ambulansa kendisi biniyor
çok geçmeden, bir gün bile yatmadan
hakka yürüyor

sen sözünde durmadın ama
yaradanım demek ki seni çok sevdi

dün söylediğin bugün oldu
ve sen hakikaten hakka yürüdün
Sevdiklerinden habersiz.

ruhun şad olsun mekanın cennet
çok iyi insandın şahittir ümmet

nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629517/jet-mistigin-ardindan.html>

Ben derdimin delisiyim

Dinleyin beni dostlarım
Ben derdimin delisiyim
Dokuz köyden kovulsam da
Onuncunun kölesiyim

Ne dediysen tutulmadı
Helal lokma yutulmadı
Namussuzlar katılmadı
Ben derdimin delisiyim

Aklı güzel fikri bozuk
Dikişleri büzük, büzük
Parmagında altın yüzük
Ben derdimin delisiyim

Pirim yapmaz namaz kılan
Pisliğini senden bilen
Zengin olur yüze gülen
Ben derdimin delisiyim

Ne uçtayım ne sondayım
Ağustos ayı dondayım
Uçurumun ucundayım
Ben derdimin delisiyim

Çeke, çeke iç kalmadı
Boşlara koydum dolmadı
Bende hiç dolu olmadı
Ben derdimin delisiyim

Arifler beni anıyor
Kandillerde yağ kalmıyor
Payını veren inliyor
Ben derdimin delisiyim

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629741/ben-derdimin-delisiyim.html>

Ey Yüce Allah'ım

Ey Yüce Allah'ım, Ey Ulu Rahman
Bir sıvı damladan can verdin bize
Çaresiz kullara olursun derman
Kevser ırmağından kan verdin bize

Bir damla pıhtıdan almış adını
Rahim deryasından salmış tadını
Cennet miftahına koymuş kadını
Bir kuru çamurdan yan verdin bize

Akrebin zehrine derman gizleyip
Bir sivrisineğe ferman gizleyip
Kasırga estirip arzı düzleyip
Nemrudun başından şan verdin bize

Görünmez bir ayna dünya içinde
İzlenir her suret bin bir biçimde
Ağlıyor her sefer, her dem göçünde
Cehennem narından pan verdin bize

Koşturur aslanı rızkın peşinde
Bir meyve kurdu ki insan dişinde
Kıyamet koparır çakal işinde
Kokmuş kuyulardan sam verdin bize

Tamahkârı nankörlerle eyleyip
Amelleri mizanında paylayıp
Gün evveli habibine söyleyip
Hicretin yolunda yam verdin bize

Nuh COMBA

Bu vesile ile ilk teravihine bu akşam başlayacağımız ve idrak edeceğimiz, ramazan ayının tüm ümmeti muhammede, hayırlı, bereketli, sağlıklı, huzurlu, başarılı olmasını yüce allahdan niyaz ediyorum.

LÜGAT

Kan: Damarımızda dolaşan kan

Yan: Eş arkadaş

Şan: Ün, naam

Pan : Küf pas

Sam: Sam yeli

Yam: At, menzil atı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/631292/ey-yuce-allah-im.html>

Tefekkür

bazen öylesine ümitlenir insan
açar kollarını kartal edasında
semanın uçsuz bucaksız
deryasında süzlür, süzülür
ne gam kalır, ne keder
mutluluk sahrasında
uçar dolaşır

bazen bir ağacın altında
yorgun argın oturur insan
küçük bir ot fidesi ilişir gözlerine

baktıkça o fideye içine girer
çınar ağacına dönüştüğünü
ve dalları arasında
hayalin badallarında
yükselir ağacın zirvesine
insan

bazen elinden düşen
doksan dokuzlu tespih tanesinde
bir cismin sureti görünür

bazen damla birikintisi karınca gölünde
su yüzündeki karıncanın yerinde
kendini okyanusun derinliğinde
boğulurken görürsün

bazen bir kaplumbağa gibi çekilirsin içine
dertlerinle sarmaş dolaş olursun

bazen susar insan, işte o an!
sustukça içine kan kusar
cehaletin vizyonunda
filmini izlersin

ve
bunca hayali yolculuğun sonunda
bir talkın duyulur keşmekeş duygular arasında
uyanır, irkilir, döner, kaldığı yere iner insan
yalnız başına ıssız bir yere

orası belki de bir dağdır
deredir, yada çok yüksek bir yerdir
uçurumdur

vesselam kimsesizdir
uca gelir tam ömrün son nefesini hissedersin
titrer, titrer ve öze gelir insan

heyhat sen ne kadar üzersen üz
tefekkür sende başlar sende biter
uçurumun ucunda da olsa
zindanın dibinde de olsa,
imanlı insan özdedir, düzdedir
senden asla vazgeçmeyeceğim der

ve şükründen zerre kadar eksiltmez
daima sahibini över ve yine ona döner
bir mırıltı duyulur
yorgun bedeninin sessizliğinden

koyma kimseyi zorda yarabbi
yükleme sırtımıza evhamı vesveseyi
dünyanın külfetinden
günün zilletinden
karanlığın gamından
cehennemin şiddetinden
sana sığınırım.

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/633305/tefekkur.html>

Sahurda kıyı izleri

bahar kokulu nehrin
çağlayan eteğinde dolaşıyorum
keşmekeş duyguları düğümleyerek

ne o, bir ses duydum ötelerden
donup kaldım ahraz sessizliğinde
korkutan bir ses geliyor
nehrin derinliğinden

gözlerim, dalıyor yukarıdan gelen
çığ heybeti bulutlara
biraz telaşlı biraz gizemliydi geçişleri

içimde atmaca korkusu,
serçe titremesi, bastırırken düşüme
yüreğim gümbür gümbür vuruyor
ramazan davulu gibi dövülen gecelerime

bir duman belirliyor
karşı virane evden
kıvrım kıvrım yükseliyor semaya

bir ana var, mehtabın gizeminde
maşayı kiskandıran kavruk parmakları
közün bağrını okşuyor yokluğa inat

kırık pencerenin arkasında
zifir karanlığında sancılı uykunun sesi
yorgun argın bedeninin iniltisi çökmüş
sahurun son vaktine

acıya tiryaki, aile fertleri
muhanete inat, vuruyor
soğanın tam orta yerine
nasır tutmuş yumruklarını

kokmuş acı soğan cücüğünü
kuru ekmeğe sarıp
bir sahur vaktini
feyizli gecenin koynuna dolayıp

eda ediyor bir bardak su eşliğinde
rahmanın tecellisini

Nuh Comba

Seçki kuruluna ve yorumlarıyla, beğenileriyle, puanlarıyla, sayfamı ziyaret eden değerli şair ve şaire dostlarıma teşekkür ediyor saygılarımı sunuyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/633990/sahurda-kiyi-izleri.html>

Ay sema

nedir bu şiddet! ay sema
gözyaşın kurumuyor
cemalin gece karanlığı sanki
gül yüzün durulmuyor

şimşek gibi hıçkırığın
ciğerimi yakıp kavuruyor

kara bulut çöküyor
gün görmez bedenime
yaşlarım kurumuyor

bir şiddet, bir fırtına
alabora oluyor
yarım uslu duygularım

dayanamam ben senin
ağlayan gözlerine

zindan acısı çöküyor
sen ağlarken yüreğime
yeter artık ay sema
gülümse, gülsün gözlerin

kalksın üzerimden
karakış kabusları
ben baharını özlerim

sen ağlarsan biliyorum
bir ömür boyu sızlarım
seni mutluluğun için
engel tanımam düzlerim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/635166/ay-sema.html>

Şehit

Şahadet haberin geldi yuvama
Ateş düştü yürek yandı Şehidim
Kapkara bir matem çöktü ovama
Toprak kandı, anan yandı Şehidim

Minareden yanık salan okunur
Hicran ateşinden kefen dokunur
Gabar bile ihanetten yakınır
Kaç gönülde umut söndü Şehidim

Çiçeği burnunda bu genç yaşında
Sevenler saf tutmuş bekler başında
Bak, "Vatan sağ olsun" yazar taşında
Kabrın nur çerağa döndü Şehidim

Eşin, yavrun, anan, baban, ocağın
Garip kaldı şimdi yurdun bucağın
Kara toprak doldu artık kucağın
Saat durdu, zaman dondu Şehidim

Hüma kuşu yuva yapmış bacaya
Ay doğmuyor yıldız küsmüş geceye
Kan damlamış, ağıt düşmüş heceye
Şiirlere hüznün sindi Şehidim

Sana minnettârız bizler Şehidim
Peygamber cennette özler şehidim
Melekler yolunu gözler Şehidim
Rahmeti Rahmana kandı Şehidim
Ateş düştü yürek yandı Şehidim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/637947/sehit.html>

Sevdiğim

Akşam olur güneş batar ay çıkar
Sensiz bir gün asır olur, sevdiğim
Hicranın gözümde sel olur akar
Gönül sana esir olur, sevdiğim

Neye yarar sensiz sarayım tahtım
Yıkılır surlarım kararır bahtım
Hep seni sevmektir kararım, ahtım
Başka sevmek kusur olur, sevdiğim

Gün batmadan gece oldu sanılmaz
Duyulan her lafa söze kanılmaz
Sevenler pes edip hemen yenilmez
Gerçek seven cesur olur, sevdiğim

Belki bugün, belki yarın diyerek
Her gün yalan yanlış haber duyarak
Hayalimde anıları sayarak
Emeklerim kısır olur, sevdiğim

Bu kara sevdaya talip olunca
Hasrete, hicrana galip gelince
Akan gözyaşımı vuslat silince
Dikenlerim hasır olur, sevdiğim

Tomurcuk gül iken havaya kansam
İlkbahar gününde açmadan donsam
Dersimi almayıp ah edip yansam
Duygularım nasır olur, sevdiğim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643372/sevdigim.html>

Yoksulluk

Her günü sıkıntı her günü keder
Ben beni bileli hep böyle gider
Bütün emekleri olurken heder
Garibin sırtına vurur... Yoksulluk

Akşam olur tünler bir kuş misali
Çalınmaz kapısı, sorulmaz hali
Kaybolur dostları yoktur emsali
Kudretin sırrında durur... Yoksulluk

İçinde bir sızı gülmez ki yüzü
Gün doğsa da zindan olur gündüzü
Derin iç çekerken yaş dolar gözü
Hicran kirpiğinde kurur... Yoksulluk

Bir telaş bir gayret çabalar durur
Ah çeker derdini sazına vurur
Dosdoğru bildiği yolunda yürür
Minnetsiz ekmekte gurur... Yoksulluk

Garibin yolları yokuşa çıkar
Durulmaz suları bulanık akar
Dalar ufuklara hüznü bakar
Omzundan bağrına yürür... Yoksulluk

Hayat yolunda hep yokuştur düzü
Bağırsa çağırsa dinlenmez sözü
Titrek hayalleri üşütür özü
Hem çürütür hem de çürür... Yoksulluk

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650708/yoksulluk.html>

Toprağın kızı

Ey bahar kokulu toprağın kızı
Gönlümün sevdası ömrümün yazı
Nisan yağmurunda meltem ayazı
İstesem bu yana savrulur musun?

Çetin kayalığın ucunda kekik
Kokuşun uğruna dokurum mekik
Ey gözleri kahve kaşları çekik
Sevdamın narında kavrulur musun?

Bu ne çile, bu ne hasret, bu ne hal
Bir yanın yem yeşil diğer yanın al
Mevsimplere inat hep böylece kal
Hicran gözyaşında yoğrulur musun?

Güneş boyasını tene vurmadan
Zaman aleyhimde saat kurmadan
Gönlümdeki sevdan beni yormadan
İstesem bağrıma devrilir misin?

Ne olur seyrime düşürme gölge
İçimde dertlerin hep bölge, bölge
Akıbet fermanı okurken bilge
Aşkın çarmıhında eğrilir misin?

Nuh Comba

Sesiyle şiirime eşlik eden değerli şairimiz ve abimiz Durak Yiğit beye
Katkılarından dolayı çok teşekkür ediyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653767/topragin-kizi.html>

Toprağın Oğlu!

ben,
çetin kayalıkların soğuk eteğinde
güney yamaçlara kıyama durmuş ormanların
meşe ağaçları gölgesinde gevreyen
tozlu toprakların bağrına
nisan yağmurunun çamura maya çaldığı
toprağın oğlu, Ana doluyum!

ekip çile bahçesine hazan tohumlarını
karmaçlayıp kader çizgisi denginde
mutluluk hamurunu kerpiç tandırlarında
buğulu ekmeğin yapıldığı buğday unundan
yiğidin harman olduğu
toprağın oğlu, Ana doluyum!

dikenli tepelerin ortasından
dosta giden çileli yolların serdarı
patika yollarda sevdaya koşar adımların
yorulmaz yiğitleri ve yiğitlere
kurban olmuş, Ana doluyum!

özümüzde hakka vefa,
sözümüzde güven
namerde korku esip alpereni seven
bildiren hadsizlere hadlerini
yiğidin höllüğe belendiği, Ana doluyum!

gocunmadan paklanan buz tutmuş derelerde
layıkıyla aklanan ecdadın övgüsüyle
mahremi içinde mahrem, onurlu yüreğinde
ar, namus, vakar, haysiyet dolu
toprağın oğlu, toprak kokulu
Ana doluyum!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654403/topragin-oglu.html>

Hergele

Yeni bir senaryo, yeni bir oyun
Baş rolde kendisi oynar hergele.
Sıraya dizilmiş binlerce koyun
Ateşsiz dumansız kaynar hergele

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/655323/hergele.html>

Muhannet

Bir gece ansızın uyandığında
Bağrını kavuran bir sızı çöker
Muhannet kapına dayandığında
Gözlerin yaşları gönlüne döker

Güven olmaz onun alakasına
Şeytanı da takar o arkasına
Seni de ekleyip son halkasına
Morfinsiz iğnesiz dişini söker

İçini çektirir gizliden gizli
Muhabbeti derin hep sızli bizli
Hakikati serer yokuşlu düzlü
Yola çıktığında gücünü çeker

Yırtığı büyüktür yamalık küçük
Garibanın boynu doğuştan bükük
Ne varsa giyecek yakası sökük
Çürük ipliğinden bağrını diker

Nuh anım kanma sen fettan sözüne
Bir tebessüm eyle muhtaç yüzüne
Fırsatı bulursa sokar gözüne
En zayıf anında senide biçer

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659237/muhannet.html>

Sızı

Yüreğim hasretten böyle sızlarken
Hüzzam makamında çıkar ağıtlar
Dermansız yaramı yakıp tuzlarken
Çaresiz tabipler beni öğütler

Cahilin yolunda ilme ermedim
Hep çile yaşadım huzur görmedim
Emeksiz gönülde sevda dermedim
Zamansız yaprağın döker söğütler

Duyduğum her şarkı batır ok gibi
Hep güler geçerim derdi yok gibi
Kararmış bahtımı sanki ak gibi
Söyler dolaşırım dinler yiğitler

Hasretin köz gibi çöker içime
Hazan sardım kervanıma göçüme
Tükenmiş heceler gelmez biçime
Kalem suskun okunmuyor beyitler

Nuh'um, bu halini arifler anlar
Acı feryadımı bilmem kim dinler
Ruhsuz bedenimde canlanır canlar
Aşkın kıymetini yazar kâğıtlar

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664855/sizi.html>

Sonbahar sarısı

Sabahın ilk saatleri ...
Dünden kalma yorgunluğumu
Göz kapaklarımda ovalıyorum
Sarhoş adımlarım, zor gidiyor lavaboya.

Çeşmenin kornasından
Huzura muhalif akıyor, soğuk sular
Birden aynaya takıldı gözlerim
Cirpit tutmuş kirpiklerimde
Kederli duygularım
Hazin hazin bakıyor, aynadan

Yazın son sıcaklığını uğurluyor
Son baharın poyrazı
İklimler değişik, günler kısa, geceler uzun
Gardıropta bekleyen kıyafetler
Yaz mevsimi ilgisizliğinde
Garip kalmış kıyafetlerim, benim gibi!

Yaklaştım cam kenarına
Araladım, dertlerimi kucaklayan mahrem sarılı perdesini
Siyim siyim, yağın yağmur
Gözyaşlarıma eşlik ediyor

Yorulmuş kalbim, sararmış benzim
Kısılmış sesimle
Mırıldanıp, iç çekiyorum...
Her aklıma hazanın geldiğinde

Ağır ağır, iniyorum merdiven basamaklarını
Bahçeye açılan kapıyı olanca gücümle itiyorum
Başıma yağmur damlaları eşliğinde düşen
Son kalmış ayva yaprağı da terk ediyordu
Ana kucağını

Ve yol arkadaşım, revan oluyorum
Stres yüklü günün kucağına
Seyrimin arasından her yer kurşuni görünüyor
Yağmur yüklü bulutlar kaplamış
Küre ormanlarını

Ve sen; ey son bahar sarısı duygularım!
Daha kaç keder ekip, kaç çile biçeceksin?
Ve sen, ey yaşlanmış yorgun beden !
Zinhar; hazan vakti çok yakın
Bir gün mutlak sende, yaprak gibi düşeceksin.

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673607/sonbahar-sarisi.html>

12-12-2012

Saat 12.00
Gün 12
Ay 12
Yıl 2012

Sararmış yaprakların toprakla buluşuyor
Huzurun bahçesinde hazanlar dolaşiyor
Yağmur yüklü bulutlar kederi bölüşüyor
Bu günde gönlüm buruk, hep kasveti estirir
Ne zaman durur bilmem meltemimi küstürür

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675770/12-12-2012.html>

Nankör

Feraset perdesi her dem açılmaz
Âlim ilan eder, şaşı beğenmez
Haram lokmalardan yiyip içilmez
Etini bulmuşta aşı beğenmez

Çiçek çiçek daldan dala dolaşır
Sinsi sinsi hedefine ulaşır
Vermeyince sümük gibi bulaşır
Üstüne taht kurar taşı beğenmez

Dört mevsimi bahar ile geçirir
Zemzem diye halka zehir içirir
Bir göz atsa sülaleni göçürür
Hakikate eğik başı beğenmez

Burcu burcu kokusu var mis gibi
Rahmet yüklü bulutları süs gibi
Yüce dağ başına çöker is gibi
Toprağa can veren yaşı beğenmez

Mayası bozulmuş kabarmaz hamur
Çiğ, pişmiş yumulur doymaz ki obur
Ey yüce Allah'ım sen Nuh'a sabır
Kahve göz üstünde kaşı beğenmez

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679899/nankor.html>

Noel Bana, Ben Noale Düşmanım

Noel Bana, Ben Noale Düşmanım

Alıştık dünyanın dam babasına
Ecdada ret dedik Noele koştuk
Bir furya oluşmuş çam ovasına
Tepindik durmadık kudurduk coştuk

Ey Müslüman hadi titre ve uyan
Özentiyi bırak aslına dayan
Bin beş yüz yetmiş bir tarihle boyan
Mihraptan minbere hicrete koştuk

Baş eğdirme ecdadıma atama
Azap verme şehit olup yatana
Ne uyersin hurafeler satana
Tarihten bu güne biz böyle hoştuk

Altı yüz yirmiki nuruyla doğdu
Resulün çağrısı münkiri boğdu
Yedi kat semada arşında övdü
Deccalın gözünde biz zaten boştuk

Hadi ey kardeşim hakka gidelim
El pençe bağlayıp dua edelim
Varsa kazaları eda edelim
İşte o zaman ki manaya aştık

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682434/noel-bana-ben-noale-dusmanim.html>

Noel bizim neyimiz?

Ŗu Batı uğruna maziye küstük
Ecdadı ret ettik Noele koŖtuk
Biz de onlar gibi çamları kestik
Tepindik durmadık kudurduk coŖtuk

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/683373/noel-bizim-neyimiz.html>

Beyaz Güvercin

yaşıyorum yüreğimde gözlerindeki tedirginliği
itilmiştin hayatın kalabalık yalnızlığına
parçaladı yüreğimi ürkek bakışların
bir akşam vakti kaldırım taşlarında

hayatı müjdeliyordu oysa açıp kapanan gözlerin
sende mi aldın nasibini feleğin sillesinden
bir anda neden sararıp kaldın
kaldırım taşlarında

çekme boynunu içine ne olur
içim burkuluyor çaresizliğine.
hayat dolu çırpınışlarına ne oldu
sanki kanadın kırıldı
sesin boğuldu

haydi titre çırpın uç
mavinin sonsuzluğuna huzura doğru
özgürlüğe uzan
uç ki kurtul bülbül maskeli atmacalardan
uç ki kavuş semanın huzur dolu kucağına

gör bak yeniden kucaklayacak seni hayat veren sevdalar
Yeniden yaşayacaksın hayalindeki günleri
bakma benim yalnızlığım
ben alıştım keşmekeş vurdum duymaz düzene
sisli hayallerimi kurarım
kaldırım taşlarında

haydi çırpın durma uç
hayallerimi de al ak kanatlar üstüne
gök yüzünün yedi verenine götür
haydi durma havalan beyaz güvercinim
huzurun sonsuzluğuna uç
sevda yaz gök kuşağının ortasına
gölgesi düşün kaldırım taşlarına

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/700642/beyaz-guvercin.html>

Vuralım Artık

Daha uyuduğun yetmez gardaş
Şu kafayı biraz yoralım artık
Otağa gelmeyen olur mu sırdaş
Eğriyi doğruyu soralım artık

Nicedir dünyadan sıdkım sıyrıldı
Kurtlar susturuldu çakal kayrıldı
Koçlar yuvasından bir bir ayrıldı
Fettan halkasını kiralım artık

Vuslatı düşlerken gönlüm yorulur
Aşıklar divana gelir kurulur
Okuyup, yazdıkça aklım durulur
Firkat bohçasını dürelim artık

Hakkın tecellisi arzusu böyle
Akıbet belirsiz çekerim gayle
Ey yüce Allah'ım sen yardım eyle
Birlik merhemini sürelim artık

Bitsin artık yeter bitsin bu çile
Bülbülün hasreti hilale, güle
Yeter ey vefasız düştüğün dile
Hakikat mührünü vuralım artık

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702329/vuralim-artik.html>

Maymun iştahlı

Ey maymun iştahlı, sincap sevdalı
Gölün kıymetini bilemezsin sen
Hokkabaz kılıklı nemrut edalı
Allah'tan iyilik dilemezsin sen

Maymun gibi, ağaç, ağaç dolaştın
Cambazlıkla entrikaya ulaştın
İblis dürttü melanete bulaştın
İçindeki kiri silemezsin sen

Nasihati ninni gibi dinledin
Doğru yolda inim inim inledin
Hayâ nedir edep nedir bilmedin
İffet otağını bilemezsin sen

Hakikat bağının gülleri açar
Bülbüller ötüşür turnalar uçar
Her seher vaktinde huzuru saçar
Anutsun, dergâha gelemezsin sen

Nuh der, tefekkür et baştan aşağı
Yetimi incitip koparma bağı
Harami girmesin sarın kuşağı
Yoksa, ebediyen gülemezsin sen

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/705598/maymun-istahli.html>

İmansız

Nice han, sultanlar gitti zamansız
Milletin halini bilen olmadı
Garibin sırtından inmez imansız
Nefreti, defterden silen olmadı

Gece gündüz inim inim inletir
Mezalimi naat diye dinletir
Endamıyla aynaları gümletir
Yalan bohçasına plân dolmadı

Edebi erkânın, katil babası
Zemheride çeç savurur yabası
Ağustosta hiç sönmüyor sobası
Saçına başına yılan dolmadı

Cahil etti lokman olan âlimi
Ben uzattım o, tutmadı elimi
Nemrutlara fırsat veren zalimi
Ehli hakikatken, bilen olmadı

Söyle Nuh'um söyle var mı hilafım
Kubbe miğfer, minareler silâhım
Perdesiz, Rabbime ulaşır ahım
Zulümle abadi, bilen olmadı

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/705919/imansiz.html>

Öldüm Bir Tanem

Sen gittin gideli doğmaz güneşim
İnan karanlıkta kaldım bir tanem
Kurudu gözlerim akıyor yaşım
Sensiz yaşıyorken öldüm bir tanem

Ömrümün baharı zemheri oldu
Ektiğim bahçenin gülleri soldu
Yaş kemale erdi miadım doldu
Kafa koçanında kaldım bir tanem

Bu fani dünyada kimsesiz kaldım
Sevdan ile aşkın bahrine daldım
Keder kaftanını üstüme aldım
Hasretten saçımı yoldum bir tanem

Bak hele gülzara, soluyor güller
Kokmuyor menekşe ötmez bülbüller
Bir kelâm konuşmaz lâl olmuş diller
Dili, parça parça dildim bir tanem

Bir tefekkür ettim inceden ince
Bana hesap sordum herkesten önce
Dedim: ne söylersin kabre girince?
Her kusuru benden bildim bir tanem

Nuh derki, vuslatı mizanâ sakla
Gönlü malâyâni fikirden pakla
Azrail den önce sen seni yokla
Ağlıyorum derken güldüm bir tanem

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706332/oldum-bir-tanem.html>

Neyleyim

Köşeyi dönmek için olmadı hiç bir tasam
Şu kısacık ömrümde budur kuralım yasam
Helal yoldan gelmezse boş kalsın benim kasam
Şu yalancı dünyada haram malı neyleyim

Birine bin katanlar söyle hani neredeler
Şimdi toprak altında daracık bir yerdeler
Halleri bize meçhul kara toprak perdeler
Bir hevesin uğruna solan gülü neyleyim

Gün geldi açta gezdin evladına sarf ettin
Başı dara düşünce hemen yanında bittin
Okuttun adam ettin everdin ocak çattın
Gölgeside olmayan kuru dalı neyleyim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706579/neyleyim.html>

Sıla-i Rahim

Selam memleketim selam Alacam
Sana gurbet elden Selâm getirdim
Kararmış ocağım tütmeyen bacam
Sana gurbet elden Selâm getirdim

Havan ruhu okşar suyun bir başka
Candan kucaklırsın huyun bir başka
Endâmın cezp eder ilâhi aşka
Sana gurbet elden Selâm getirdim

Gönlü vefâ dolu, insanı yiğit
Vâzedilen sözler, hilâfsız öğüt
Ey yaşlı ağaçlar, hey salkım söğüt
Sana gurbet elden Selâm getirdim

Bir başka okunur, burda ezânlar
İçin için ağlar mezar kazanlar
Ey Kurân okuyup hakkı yazanlar
Sana gurbet elden Selâm getirdim

Nuh der ki: hasretten kasvete düştüm
Sensiz muhabbette hitaba küstüm
İçimdeki senden selamı kestim
Sana gurbet elden Selâm getirdim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/707287/sila-i-rahim.html>

Lebbeyk!

Lebbeyk

Vakit yaklaşırken
Genç ihtiyar demeden
Huzur veren saflara doğru
Tatlı bir telâşe başlıyor

Yanık sesli Bilâl'ler
İlan ediyorlar minarelerden
Vaktin geldiğini Müslümanlara

Yüzümde hafif bir tebessüm
Dilimde kısık bir sesle
Alıyorum iftitah tekbirini
Allahü Ekber

Aklıma dilimin zikrini tembihleyip
Dalıyorum Beytullah'ın tefekkürüne
Duyar gibi oluyorum
Lebbeyk Allahümme Lebbeyk
Seslerini hacıların

Sokup o sırrın miftahını kalbime
Kaldırıyorum ellerimi nihayetsiz rahmetine Rabbimin
Acizliğim ayandır
Sahibim yüce yaradan
Bir huzur doluyor bütün benliğime

Bir başka sevinç yaşıyorum kapına geldiğimde
Bitmek bilmeyen nihayetsiz taleplerim
Sıralanıyor zincir gibi
Bir biri ardına, peş peşe
Yalvarıyorum affedilmenin umuduyla
Yalvarıyorum

Sonra diziliyor nihayetsiz taleplerim
Yedi kat semalara
Bir kâtibin kaleminden
Ve tekrar başlıyor insan
Dünyanın boş meşgalesine
Şeytanın vesvesesine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708103/lebbeyk.html>

Salibi, papazı, noeline de

Katıldık salibin DAM çabasına (1)
Ecdâdı rettedip noel olmuşuk
Çamda, aşinâyız katlin hasına (2)
Onlarca tepindik, kudurup coştuk

Yeterde de artık Müslüman, uyan
Münkire özenme aslına dayan (3)
Bin beş yüz yetmiş bir, tarihin ayan
Mihraba sırt dönen nesebi puştuk (4)

Bunca hicap ağır gelir atama (5)
İnsaf et gaziye, şehit yatana
Vur şamarı, satılmış şarlatana (6)
Tarihte HAKK diye, devamlı koştuk

Ebreheyi çakıl taşları kovdu (7)
Altı yüz yirmi iki de nur doğdu
Resulün çağrısı münkiri boğdu
Deccâlin indinde kördük, serhoştuk

Salibi, papazı, noeline de (8)
Dine kurşun atan o eline de
Zift küpü hahamlar geneline de (9)
Merhâmet' çün nice engeller aştık

Bu gün bak bunların yaptıklarına
El, ayak öperek taptıklarına
İhânet bahr'ine saptıklarına (10)
Ettiğimiz merhametle uğraştık

Ben NÛH'um; diyemem; güç yok nidelim?
Deccâla, süfyana karşı gidelim
HAKK'ın hatırını âlî edelim (11)
İşte burda Ebû Bekr'e ulaştık (r.a)

Lugat.

- (1) Tuzak, ağ, hile, ot yiyen hayvanlar, Yırtıcı olmayan vahşi hayvanlar
- (2) Bildik, tanıdık, bilinen, tanınan
- (3) İnkâr eden, Hakikâti örten kâfir
- (4) Soyu ile alakalı, soy sopa ait
- (5) Perde,.....engel, utanmak ve mahcubiyet duygusu vs.
- (6) Palavracı, Yalancı, boş teneke çok ses çıkaran vb.
- (7) Yemen kralının komutanı Kabeyi yıkmağa teşebbüs eden müşrik
- (8) Haç, kapıp götüreren, kapan, alan, menfileştiren,ret ve inkâr eden
- (9) Musevi'lerin=Yahudilerin beşeri dini reisi
- (10) Deniz, büyük göl ve nehir, ilnh.
- (11) Yüce, yüksek, ulu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/709228/salibi-papazi-noeline-de.html>

Utansın!

Bir ben miyim garip kendi yurdumda
Beni öteleyip atan utansın
Çakallara fırsat vermez kurdumda
İti aslan diye tutan utansın!

Koç yiğitler yer yer eziliyorken
Ananın ciğeri sızılıyorken
Ölümüm alınma yazılıyorken
Başucumda rahat yatan utansın!

Yerde gökte inletirken sesimi
İmansızlar ters giydirir fesimi
Kıtalardan, silemezler ismimi
Şanlı tarihimi yutan utansın!

Her gün bir kıyamet yaşar insanlar
Zamanı gelince coşar insanlar
Elbet hakikate koşar insanlar
Hakkımı mezat'ta satan utansın!

Demirdi, bileğim bükemezlerdi
Kaş çatıp, yan gözle bakamazlardı
İradem muhkemken yıkamazlardı
Damarıma kiri katan utansın!

Ne can düşünürdüm, ne de sıhhati
Gaye vatan ise teptim rahatı
Miyar ölçemezken özde fiyatı
Değersiz, parasız keten utansın!

Nuh der: namussuzu basma bağına
Yaptıkları gitmiyor mu ağrına
Türk milleti gelmez yanlış çağrına
Ayağa kalkmayan vatan utansın
İhanete çanak tutan utansın!

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/709857/utansin.html>

Alışacağım!

Benim için hep elemsin, kedersin?
Bana yaptığını bir gün ödersin
Pişman olup yalın ayak gidersin
Sensiz yaşamağa çalışacağım

Günlerdir bekledim gelirsin diye.
Mektuplar yolladım alırsın diye
Hayaller kurmuştum bulursun diye
Gelme, sensizliğe alışacağım.

Bıaktım kalemi, mektup yazmasın
Tabib hasta diye beni üzmesin
Kapanan yarayı açıp bozmasın
Söz verdim, kendimle buluşacağım

Unutamaz sanma unuttum bile
Masum sevdalara katmadım hile
Vefakâr bir kulum çekerim çile
Ben, artık benimle oluşacağım

Âşkın şarabına aklımı bandım
O anda kendimi Zaloğlu sandım
Bu bade uğruna bir ömür yandım
Hüzün kadehine doluşacağım

Nuh özden âşıktır, sevdaya vurgun
Dertli gönlüm hasret yüküyle gargın
Bi vefâ güzele yürekten dargın
Ebedi âlemde buluşacağım

Nûh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/710336/alisacagim.html>

Yanar Gözlerim

Uykularım kâbus oldu her gece
Kan çanağı oldu kanar, gözlerim
Çözecek var ise işte bilmece
Hasretten tutuştu yanar, gözlerim

Bağlandı ellerim, sarardı yüzüm.
Yorulunca beden, kapladı hüznün
Kelâmlar dilime vermiyor izin
Dil oldu hep seni anar, gözlerim

Başın açık, yalın ayak arardın
Uçan kuşa, esen yele sorardın
Sürçi lisanımı hayra yorardın
Seni, hâlâ öyle sanar, gözlerim

Hoyrat hoyrat nadanlara esersin
Tutunduğun dalı niçin kesersin?
Hep seninim derdin, bu gün küsersin
Sensiz, çağıldayan pınar gözlerim

Saçlarım ağardı, bu yağın kar mı?
Dizlerim titredi, şalvarın dar mı?
Demiştin ki: bu gönüle sığar mı?
Yalanına! Dua sunar gözlerim

Şimdi okunacak sabah ezanı
Affetmem katlime ferman yazanı
Derbeder eyledin NUH'un ozanı
Hatırana parmak banar gözlerim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/711016/yanar-gozlerim.html>

Bahane

El ele tutuŖup konuŖamadık
Kaderi bahane eden utansın
Oturup, biz bize danıŖamadık
Cefa, elem, buğuz, eden utansın

Yurt turalım diye, bünneyi yorduk
Gurbette; sılaya hayaller kurduk
Vuslat hülyasıyle inledik durduk
Kahredip, vatandan giden utansın

Sen dikte açmasın, o gonca güller
Açınca, seherde öter bülbüller
Değmesin gülüme zehirli eller
Nefret kibirini, güden utansın

Hikmet aşkı ile sırrı aradım
Doğru diye eğrileri taradım
Hüzün deryasında hep adım adım
Kirlenen ayaklar sudan utansın

Nuh der ki: hayatı imtihan bildik
Atamız Âdem'den biz böyle gördük
Kader cilvesine ağladık, güldük
Yetimin hakkını yutan utansın

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/711356/bahane.html>

Seni çok özlüyorum

[italik] zamanım duruyor
seni her gördüğümde,

duyduğumda o gür sesini
inceden ince
bir yanma başlıyor içimde...

kabardıkça kaynayan duygularım
ateşleniyor bütün vücudum,

ve her ateşlendiğinde
sağanak sağanak özlem
yağıyor gözlerimden...

mekanın cennet olsun.
yiğidim!

Nuh Comba
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/711734/seni-cok-ozluyorum.html>

Lebbeyk!

Lebbeyk

Vakit yaklaşırken
Tatlı bir telâş başlıyor
Huzur veren saflara doğru
Genç ihtiyar demeden

Yanık sesli Bilâl'ler
İlan ediyorlar minarelerden
Artık geldiğini ubudiyet vaktinin
Allahü Ekber, Allahü Ekber

Yüzümde hafif bir tebessüm
Kısık bir sesle alıyorum
İftitah tekbirini Allahü Ekber
Huşu içersinde gönlüm

Beytullah'ın tefekkürüne dalıyorum
Dilimin zikrini perçinleyip aklıma
Duyar gibi oluyorum
Lebbeyk Allahümme Lebbeyk seslerini
Ruhumu bambaşka bir âleme salıyorum

Alıp o sırrın miftahını kalbime
Kaldırıyorum ellerimi nihayetsiz
Rahmetine Rabbimin
Acizliğim ayan
Sahibim yüce yaradan
Huzur doluyor benliğime

Bir başka sevinç yaşıyorum
Kapına her geldiğimde Allah'ım
Bitmek bilmeyen nihayetsiz taleplerim
Sıralanıyor zincir gibi bir biri ardına, peş peşe
Yalvarıyorum affedilmenin umuduyla

Bir tek sana yalvarıyorum
Yedi kat semalara yükselirken niyazlarım
Bir kâtibin kaleminden
Yazılırken ahvalim
Ve tekrar dalıyorum

Yalan dünyanın boş meşgalesine
Heba oluyor gibi yaşanmayan anlarım

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/712453/lebbeyk.html>

Kaçıyorsun Kaç Aydır

Ey benim can yoldaşım! Ömrümün tek sırdaşı,
Ortalıktan kayboldun kaçıyorsun kaç aydır.
Sen yok isen; neyleyim eşi, dostu, kardeşi!
Kanatlanmış kuş gibi uçuyorsun kaç aydır.

Sen ki, mecnun gönlümün şeyda bülbülü iken
Kimine gonca güldün, kimine kara diken
Hep yazardın durmadan nedir eline çöken
Beyaz renkli bayrağı açıyorsun kaç aydır.

Aklımdan neler geçer uykuya dalacakken
Biri, kapıyı çalar elime alacakken
Barikatlar kurulur tam sana gelecekken
Firkatin tohumunu saçıyorsun kaç aydır

Sükûtun kudretinde susturursun kalemi
Her gece rüyamızda dağıtırsın âlemi
Hazan rüzgârı gibi soldurursun gülümü
Ömrümü tırpanlayıp biçiyorsun kaç aydır

Bu vebalin suçlusunu sadece sen değilsin
Bizi böyle ayıran büklüm büklüm eğilsin
Hayalleri yıkılsın, darı gibi dağılsın
Ayrılık şarabını içiyorsun kaç aydır

Bir sigara molası geldi geçti diyelim
Bırakalım sitemi hoş sedalar duyalım
Şu irfan meclisine hakikati yyalım
Dilimdeki ilhamdan göçüyorsun kaç aydır

Duygularım kalemdir, mürekkeğim gözyaşı
Dökülen her damlası ağlatır dağı taşı
Şu kısacık hayatta Nuh'un yok ki yoldaşı
Şiirlerimden sitemi seçiyorsun kaç aydır

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714997/kaciyorsun-kac-aydir.html>

Dost Yolu

Gönül deryasında çağlayan seller
İnişli çıkışlı yolunu bulur
Yeter ki sevgiyle tutulsun eller
Hasta bedenlerde bir derman olur

Aşkı ile dostluğu takıp koluna
Teveccüh edersen sevgi yoluna
Ecir defterini sarar salına
Rabbinden berata bir ferman olur

Dertliyim diyerek şekva insana
Engel olur geçit vermez ihsana
Kin, nefret, muvakkat kalmaz nisyana
Abdini affedecek Rahman olur

Hakikat yolunda olmayan beden
Müslüman diyor ki, acaba neden?
Sıratı müstakim üzere giden
Şehadete tabi bir sultan olur

Dünya imtihana mebni, insana
Kazananlar gark olacak ihsana
Nuh'dan selam olsun Muhsin, Hasan'a
Nasipse cennette hep ihvan olur

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715791/dost-yolu.html>

Yaşlılık

Yığılıp kalırsın olduğun yerde
Yakını uzatır yorar yaşlılık.
Gözler buğulanır çekilir perde
Dertlerin harcında karar yaşlılık

Bir inilti çöker derinden derin
Koskoca dünyada daralır yerin
Tepeden tırnağa bastırır harın
Her yerini alev sarar yaşlılık

Oğlun, kızın, sözün dinlemez olur
Lüzumsuz ne varsa hep seni bulur
Her şeyi atarsın içinde kalır
Keder yumağında tarar yaşlılık

Vakit, saat gelir gözler süzülür
İliğin boşalır tenin büzülür
Daha sen ölmeden kabrin kazılır
Seni tam ikiye yarar yaşlılık

Lâ yüseldir artık amelden düştün
Âlemdeki tenevvürden teşviştün
Mazeret mi: Nuh'um, geçti iş işten
İçteki defteri dürer yaşlılık

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/717423/yaslilik.html>

Vefasız

Sevdanı kazımışım gönlümün kapısına
Her daim aklımdasın okuyorum vefasız
Aşkını kayıt ettim kalbimin tapusuna
Nakiş nakış adını dokuyorum vefasız

Şu karanlık geceme ışık veren ay mısın?
Toprağıma mis gibi koku seren kay mısın?
Vuslat güzergâhına gerdirdiğim yay mısın?
Çağlayan seller gibi akıyorum vefasız

Tuvalimde suretin hazin hazin bakıyor
Tutuşmuş sinelerim alev gibi yakıyor
Nisan yağmuru gibi gözlerimden akıyor
Keder kurdelesini takıyorum vefasız

Bunu böyle bili ki sen vazgeçip gider sanma
Değil düşmanın sözü, dostlara bile kanma
Son pişmanlık faydasız hırsın korunda yanma
Yılmadan usanmadan bakıyorum vefasız

Aşk ile çöllerinde mecnun olup gezmişim
Yürüdüğüm yollara hep adını yazmışım
Ben sevdamin uğruna çukurumu kazmışım
Umudun yollarında şakıyorum vefasız

Her nefes aldığımda adını soluyorum
Tükenmiş umutlarda saçımı yoluyorum
Hayallerin içinde kaybolup ölüyorum
Firakın yollarını yakıyorum vefasız

Ay doğmuyor geceme hasret çalar ayaza
Ak düşmüş saçlarıma, teslim olmuş beyaza
Nuh'um vuslatın için dönmüş ise enkaza
Sensiz saraylarımı yıkıyorum vefasız

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/718888/vefasiz.html>

Vuran Vurana

Bir hüzünle dünya haline baktım
Garibin sırtına vuran vurana
Yüklemiş sırtına evham yükünü
Köle pazarında duran durana

İçi bir başkadır dışı bir başka
Şehvet yollarında savrulur aşka
İnsanlık bozulmuş hep laşka laşka
Riyakâr halkayı kuran kurana

Beyhude uğraşma bu böyle gitmez
Dünyalık servetin bir pulda etmez
Hayrat kapısında malında bitmez
Cahilin dilinde yoran yorana

Çirkeflik, zorbalık, büyüüp gider
Yetimin, öksüzün hakları heder
Mizanı kebirde bedelin öder
Haram mallarını saran sarana

Üç beş günlük dünya değmez yalana
Muhammet (A.S)şefaatçi doğru olana
Rabbim yardım etmez kemter kuluna
Musalla taşına varan varana

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/722242/vuran-vurana.html>

Zikir

Say eder parmaklarda
Doksan dokuzlu tespih
Döndükçe dökülür
Görünmez pas, silinmez kir
Huşu ile yol bulur Rahmana
Gönülden yapılan zikir

Seherin sessizliğinde
Tek tek vurur İsmi Celali
Baş ve şahadet parmak dışlisinde
Tık, tık sesiyle taneler
Can kuşu azat
Can kuşu hür
Akar vuslata doğru
Sağdan sola ilahi menzile
Rahmete vardırır kalpteki şükür

Peşinden
Sema'ya yükselir avuçların
Süzülür ne varsa aklından
Zikir
Şükür
ve
Fikir...

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/722755/zikir.html>

Çerçici

Henüz emeklerken öğrendik, tüm oyunları...
Yalancı memeler, yalancı emzik
Yürümeye başladık
Oyun değişti

Haydi, arkadaşlar sırada evcilik
Ali damat olsun, Ayşe gelincik
Çamurdan ev yapalım,
Çalıdan bahçe,
Taştan keçi,
Erikten inek,
Cevizden koyun

İsimler takalım yalancıkdan
Ahmet kurt olsun, eke Seyit tilki
Koyunlar kaybolunca aramaya ne hacet
Eke Seyit yemiştir bil ki

Çerçici Fazlı geliyor, avaz avaz bağırarak
Çerçici geldi çerçici...
Haydi, çerçici geldi...
Yün alıyorum,
Bakır alıyorum,
Çerçici geldi çerçici...
Arada bir soluklanıp, başlıyor tekrar çerçici
Çorap eskisi alıyorum,
Naylon eskisi alıyorum,
Yün alıyorum
Haydi, çerçici geldi çerçici...

Çakıldaklı yün parçalarını
Yırtılmış naylon ayakkabılarını
Sermaye ediyoruz tüm oyunlarımıza
Bir avuç kırık leblebi,
Bir avuç kuru üzüm
Alıyoruz tüm sermayemize

Ve hep bir balonumuz da olsun istiyoruz
Kırık leblebi, bir avuç kuru üzüme yeterken
Yetmiyor bir balon almaya para

Gün batımı yaklaşıyor
Çerçi-cinin ayrılık vakti de
Köyün yaylımdan dönen mal, davar eşliğinde
Tekrar avaz avaz sesleri duyuluyor
Haydi, çerçici gidiyor çerçici...

Küçücük dünyamızdaki, kocaman evciliklerimizi yıkılır
Babamızın oğlum nerdesin haydi eve gel seslenişinde
Günün çocukluk yorgunluğunda eve gelir
Yer yataklarına uzanır çerçicinin hayaliyle
Uyumaya koyuluruz yanan gaz lambası
seyrinde İdare eşliğinde.

Haydi, çerçici geldi çerçici...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/723005/cercici.html>

Yıkan Utansın

Bakıyor da görmüyorsa gözlerin
Ne yapalım kurban, bakan utansın
Ark yaptın da akmiyorsa özlerin
Salı ver kurbanım, akan utansın

Yürürken endamı düşman çatlatır
İğine deliğinden deve atlatır
Kapının önünde domuz otlatır
Gönül bağlarını, yakan utansın

Kahrını çekmeye dayanmaz dizim
Alnıma yazılmış bu kara yazım
Bir vefasız vurmuş gülmüyor yüzüm
Dostluk çadırını, yıkan utansın

Her vakit uğrayıp hatrım sorardın
Geleceğe dair hayal kurardın
Başın darda kalsa hemen arardın
Maziden dostluktan, bıkan utansın

Can, desen düşünmez canım verirdim
Kan, desen sorgusuz kanım verirdim
Yar başında tutar yanım verirdim
Sırtımdan zirveye, çıkan utansın

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/723392/yikan-utansin.html>

Kahverengi gözlerin

Nasıl anlatsam bilmem aşkın yakan harından
Gözlerine bakınca kalbim yandı derinden
Deprem mi oluyor ne her şey çıktı yerinden
Koparıp aldı beni kahverengi gözlerin
Rüyaya saldı beni aşk okuyan sözlerin

Ne olur bir bak bana ey sevgili nazlı yar
Nur gibi cemalinde buram buram sevgi var
Seninle her şey güzel sensiz koca dünya dar
Koparıp aldı beni kahverengi gözlerin
Rüyaya saldı beni aşk dokuyan sözlerin

Ne güzel gündü bu gün seni bana getirdi
Dertlerim taşmaktayken hüznüleri bitirdi
Hele o bakışların beni benden götürdü
Koparıp aldı beni kahverengi gözlerin
Rüyaya saldı beni aşk şakıyan sözlerin

Gül gibi endamına bakmaya doyamadım
Dakikalar yel gibi geçti de sayamadım
Sana denecek bir söz bulup ta diyemedim
Koparıp aldı beni kahverengi gözlerin
Rüyaya saldı beni aşk taşıyan sözlerin

Hayaller âleminde her şey tozpembe hani
Ben de bir gece düşte gördüğüm zaman seni
Gökyüzünde uçurur neşem kuş gibi beni
Koparıp aldı beni kahverengi gözlerin
Rüyaya saldı beni aşk anlatan sözlerin

Beni benden alanı bir daha göster Ya Rabb
Doymadım bakışına gönlümü etme harap
Bade diye içtiğim meğerse yıllık şarap
Koparıp aldı beni kahverengi gözlerin
Rüyaya saldı beni aşk dinleten sözlerin

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/724290/kahverengi-gozlerin.html>

Sümeyyem

Gözümüzde umutsun, gönlümüzde bir sevda
Bir küçücük yürekte bin huzur bulunuyor
Adın bir bayrak oldu, senle başladı dava
Hasan'dan, Hüseyin'den ashaptan biliniyor

Her hallerin tertemiz riyasızdır biliriz
Gözümü bağlasalar kokusundan buluruz
Karşılıksız severiz kurban, köle oluruz
Cehalet hançerinden kanların siliniyor

Sevdanı miras bildik peygamber ocağından
İki cihan saadeti bulurum sıcağından
Rahmet yelleri eser köşenden bucağından
Kerbeladan bu güne hep böyle geliniyor

Resulün gözlerinden akan yaşta sen vardın
Asrısaadetten beri yüreklerde sen durdun
Sen, Ebu Cehillerin yollarına bent kurdun
Adın duyan küffarın kalpleri deliniyor

Ey küçücük nur çocuk adında bin rahmet var
Sermayem anan, baban, sen bana onlardan kâr
Bir gün seni görmesem inan bana dünya dar
Günlerim parça parça hüznle bölünüyor

Kaşlarımın çatığı yorgunluk ibaresi
Gözlerimden süzülen mutluluğun karesi
Arada bir çektiğim muhannetin yarası
Neşen de huzur bulup derdinde ölünüyor

Ey Sümeyye'm can gülüm bakma bendeki huya
Bazen şimşekler çakar bazen dönüşür suya
Dualarım seninle Mevlam benzetmiş aya
Mehtap gibi parlayan binde bir bulunuyor

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/724504/sumeyyem.html>

Sancılı Rüya

ey kürre-i arz
ey Őems-i narım
ey vefakar sevgili yarım
ey gönlümün huzur bekĉisi cefakarım
size sesleniyorum

gece sesimi duydunuz mu bilmiyorum
sol elimde bir acı, bir ısırık yarası var
Üst üste gelen darbeler canımı acıtır
ruhumu boĝar

her gece uyku vaktinde
korkulu rüya korkusu, huzurum bozar
saliseler, saat hükmünde azap verir geceme
akla ziyan ĉaresiz, kaĉıŐlarım
kabus yorgan gibi stm sarar

uyumaz korkuya inat gözlerim
keşmekeş duygular geceye,
geceler rüyaya mahkum
süzülür kabuslarım
uykusuz göz kapaklarım

ya gözlerim kapanırsa geceye
biliyorum derin alemin iĉinde ne derinlikler var
nöbet tutar kelebek kanadında sevinĉlerim

kr etmez uykusuzluĝa inat gözlerim
yitirmiŐ direncini devrilmif payandalar
sabahın titrek uyanıŐlarında
bir başına kalır maĝlup duygularım

keder, bir yerden vurur
hüzün, bir yerden
kasvet vurur gönlüme
saĝanak saĝanak ĉileler üstüme yaĝar

her gün yeni bir güne baŐladığımda
bitmek bilmeyen evham sıkıntısını
abdest suyu paklar

yeni bir umut doĝar gnme
Őemsin aydınlığında
bahar sıcaklığı
kederden arıtır
yüzümü yıkar

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/726444/sancili-ruya.html>

Ezan

Yaysın ışığını arşa tevhidin meş'alesi
Duyulsun Küre-i arza ezanların gür sesi
Âlemi İslama davet budur ancak gayesi
Hakikati bu âleme tebliği etmek hevesi

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/726750/ezan.html>

Anam

Ey sevgili yar...

Ey ulu ınarım glgen sep serin
Engin bakışların gönlümde derin
Derya gibi ilmin kalbimde yerin
Himayede setsin kemlikte duvar
Emsali olmayan ey sevgili yar

Şefkatli kucanın pamuk ellerin
Ne tatlı ninniler söyler dillerin
Her mevsim açıyor bize gllerin
Analık meziyet ruhunda bu var
Merhamet lideri ey sevgili yar

Başımın tacısın dolmaz ki yerin
Sevgin emsalsizdir derin mi derin
Cehennem ateşi duanla serin
Merhametin zırhtır haşmetin kovar
Canımda canansın ey sevgili yar

Gece gündüz her an canım der durur
Yüreği sızlayınca bağrına vurur
Gaip ayan olur yavrum der yürür
Vicdanı hep sızlar ana da bu var
Canımda can parem ey sevgili yar

Nihayetsiz bize kol kanat gerdin
En leziz yemeği soframa serdin
Giymedin giydirirdin yemedin verdin
Damarda dolaşan kanında bu var
Bedende can oldun ey sevgili yar

Dokunduğun yerde açar gllerin
Seher vakti ter can bülbüllerin
Daim zikir eder anam hallerin
Derdimde dermansın usum da ayar
Benden te bendin ipek kalpli yar

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727343/anam.html>

Vuslat gözyaşı

sancılı bakışları
hüzün yüklü bulutlar
telaşlı geçişleri
yeryüzü şahlanır
nebatat devrim yapar

kavuşur gökyüzüne
yükselen toz duman
bağrında barınır rüzgârın
mecnunun beklediği Leyla

dökülür hicran gözyaşları
hasret kalmış kara toprağa
vuslat kokusu yayılır
bütün mevcudata

Nuh Com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727658/vuslat-gozyasi.html>

Reyhanlı kan ağlıyor

Fitnenin kavli imiş Hatay'a kan ağlatmak
Ana, kuzu demeden yürekleri dağıtmak
Kapanmış kapılarda kefenleri bağlatmak
Bu devran böyle gitmez, tez elden sürülmeli
Şerefsiz canilerin defteri dürülmeli

Masumlar adım adım ecele yürür iken
Milletimiz kan ağlar selalar verilirken
Nerdesin ey vicdansız, pusular kurulurken
Bu devran böyle gitmez, tez elden sürülmeli
Şerefsiz zalimlerin hesabı görülmeli

Ateş düştüğü yeri tarumar edip yakar
Nasıl bir zihniyet ki, her şeye normal bakar
Terörün pususunda nice al kanlar akar
Bu devran böyle gitmez, tez elden sürülmeli
İsrail oyunları eline verilmeli

Edirne'den başlayıp Kandil taranmalıdır
Köşe, bucağ demeden inler aranmalıdır
Amerika'ya değil bize yaranmalıdır
Bu devran böyle gitmez, tez elden sürülmeli
Ne kadar küffar varsa leşleri serilmeli

Yeter artık bu zillet, bu mudur benim bahtım
Nizamı âlem idi benim kuralım ahtım
Varsa çekecek çilem neye yarar ki tahtım
Bu devran böyle gitmez, tez elden sürülmeli
Zulmetin her hesabı yerle bir derilmeli

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/728540/reghanli-kan-agliyor.html>

Gel (II)

Gönül dergâhında yürek ağlarken
Aşkınla gözyaşım akıp çağlarken
Hayalim seninle ciğer dağlarken
Gözyaşı pınarım durulmadan gel

Saki doldurmadan neyler üflerken
Sevgi kervanımı sarıp yüklerken
Gücüm tükenmeden seni beklerken
Firkatin saatleri kurulmadan gel

Ömrümün baharı hazan olmadan
Bu yürek aşkınla yanıp solmadan
Mezarım kazılıp toprak dolmadan
Azrail nişanı vurulmadan gel

Beni benden alıp korda yanmadan
Gönül başka yere uçup konmadan
Yanan ocağımda ateş sönmeden
Kül olup toprağa dürülmeden gel

Sana olan sevgim hadsiz hudutsuz
Bazen düşünürüm zinhar umutsuz
Aşkın çemberinde sense umursuz
Umutlar tükenip yorulmadan gel

Gönül sarayının tahtına sensiz
Hükümdar etseler kabulü yersiz
Sen yoksan Yanımda, neyleyim sensiz
Ruhum bedenime darılmadan gel

Son sözüm bu çağrım, son davet sana
Gülmedi talihim sevdadan yana
Kalmadı mecalim tak etti cana
Hesabım kefene sarılmadan gel

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/728971/gel-ii.html>

Gardaş (I)

Her işim yoluna girdi diyorken
Muhannet başıma vuruyor gardaş
Mevlâ'm merhemini sürdürdüyorken
Umudum kökünden kuruyor gardaş

Örölmüş çit gibi kader ağları
Viran olmuş şu gönlümün bağları
Çile, keder yazar, hazan çağları
Kader, kısmetimi dürüyor gardaş

Hesap, kitap böler uykumu yatsam
Bütün sermayemi toplayıp katsam
Aklımdan zararı, ziyanı atsam
İçimi bir ukde kırıyor gardaş

Bu günüm, dünümü aratır oldu
Maziye daldıkça gözlerim doldu
Her nere kaçtıysam belalar buldu
Bitmeyen çileler ürüyor gardaş

Duayla, umutla olsam da metin
İmtihan sırrında yoksulluk çetin
Kahrını çekerim bir uyuz itin
Çoluk çocuk sebep soruyor gardaş

Hayli zaman oldu gülemiyorum
Allah'tan hayırsız dilemiyorum
Ne olur ahvalim bilemiyorum
Huzurum git gide ırıyor grdaş

Nuh'um her nefeste bağrım yanıyor
Namert otağında yaram kanıyor
Düşman kazanında pak'ım yunuyor
Vuslatım makberî deriyor gardaş

Nuh Comba
(HeceliYorum)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/729617/gardas-i.html>

Çileli Kader

Kader nüfusunda açtım defteri
Dedi ki ey oğul, akrabam keder
Hüzün makamında sürdürdüm mehteri
Dediler bu kervanı çileye gider

Gözüme ilişti birden duygular
Aklıma yerleşti garip kaygılar
Dedim hoşça kalın, dedi saygılar
Bu arşivin sonu hileye gider

Usandım, canımdan bile caydım da
Dedim huzur yok mu nüfus kaydımda?
Dedi: Görmedin mi bir bir saydım da?
Bu sicilin sonu dileğe gider

Mahzun mahzun çıktım vardım huzura
Dediler dolaşma söyle kizire
Benim işim değil sen git vezire
Anladım ki sonu bileğe gider

Dedim Nuh'um, işin yarına kaldı
Gittiğim her makam başından saldı
Anladım işlerim mahşere kaldı
Elimde tek kalan küleğe gider

Nuh Comba

Vezir: Osmanlılarda devletin bakanlık, valilik gibi yüksek görevlerinde bulunan ve paşa unvanını taşıyan kimse
Kızır: Köy muhtarı yardımcısı. 2. Köy kâhyası. 3. Köy bekçisi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/731199/cileli-kader.html>

Firkat

Bu gönlüm firkate dayanır sanma
Bir nefes yokluğun zül gelir bana
Farkında değilsin belki de amma
Bensiz yaşa dersen öl gelir bana

Aşkın şarabından yanarak içtim
Bu aşkın uğruna canımdan geçtim
Ben sana sev diye kalbimi açtım
Açtığın her yara gül gelir bana

İnkârın anlamsız uğraşma boşa
Sorarım yaptığın gider mi hoş
Dileğim Allah'tan huzurla yaşa
Senden gelen ağu bal gelir bana

Alıştım hicranla akan yaşıma
Hüzünler değmesin kalem kaşına
Kâbuslar çökmesin gece düşüne
Sensiz bu hayatım fal gelir bana

Nuh'um için için aşkınla yandım
Bir mecnun misali deliye döndüm
Yanardağ misali kül oldum söndüm
Sensiz gül bahçesi çöl gelir bana

Nuh Comba

Firkat: Ayrılık, Dosttan, sevgiliden
Firak: Ayrılış yok oluş
Zül : Alçalma, düşkünlük. 2. Ayıplanacak şey

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/731653/firkat.html>

Gurbet sızısı

Oğlum, kızım koridora dizildi
Hüzün çöktü mahmur gözler süzöldü
Yüreğimde gizli sevda çözüldü
Yolun açık olsun git güle güle
Benden selam söyle o nazlı güle

Giyinmiş fistanı Ağartmış yeri
Ağlatma sevdiğim hele dur geri
Beytim'in direği gönlümün seri
Yolun açık olsun git güle güle
Kokular dağıtsın söyle sümbüle

Zaman kumpasında hüzün yol alır
Çıkartsam, toplasam hicranın kalır
Firkatin, ardından ağıtlar gelir
Yolun açık olsun git güle güle
Yakışmaz lal olmak Şeyda bülbüle

Göklere yükselir serçeler kuşlar
Hüzünle eğilir boyunlar başlar
Gurbet yollarına çakılmış taşlar
Yolun açık olsun git güle güle
Ayrılık acısı götürmez hile

Ne olur ağlatma var git yoluna
Benden selam söyle fatih iline
Salâvatı yükle tatlı diline
Yolun açık olsun git güle güle
Kurbanım sevdana olurum köle

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/732068/gurbet-sizisi.html>

Bülbülü Şeyda

Gönlünde yanarken ince bir sevda
Sükûtun anlamsız vermez ki fayda
Cemalin şavkırken her gece ayda
Beni bu hallerin yakıp kavurur
Gönlümün tahtını yıkıp devirir

Marazlar bağlamış şimdi yerlerin
Solup kurumakta açan güllerin
Bir kelam söylemez oldu dillerin
Beni bu hallerin yakıp kavurur
Aşkın çarmıhında sevdan evirir

Kırılmış kanatlar tüylerin dökmüş
Yaralı sineni meltemler öpmüş
Aşkın harmanında mahsulün bitmiş
Beni bu hallerin yakıp kavurur
Firkat yollarına yönüm çevirir

Talihsiz bahtına hazanlar eser
Deli poyraz gibi nefesi keser
Nedir bu dertleri neden hep susar
Beni bu halleri yakıp kavurur
Vuslat umudunu kökten savurur

Öt artık, ey bülbül öt de dinleyim
Semaver gönlümde aşkın demleyim
Her dakika, her saat inan senleyim
Beni bu hallerin yakıp kavurur
Çile teknesine koyup yoğurur

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733012/bulbulu-seyda.html>

Sırrı İstanbul

Kalubeladan beri nurunla aydınlandık
Yardımlını dilerim, ey yüce peygamberim (s.a.v)
Sözünle müjdeledin buna şeksiz inandık
Şefaatinle gülerim, ey yüce peygamberim (s.a.v)

Asr-ı sâdetten beri müjdelerin okunur
Veda hutbelerinde aşk cezbeyle dokunur
Ahlakına bürünen günahlardan sakınır
Himmetinle silerim, ey yüce peygamberim (s.a.v)

Ezelden ebedesin bu sevdan bitmeyecek
Ümmetin başucunda baykuşlar ötmeyecek
Küffar denen hasedin hiç akli yetmeyecek
Kalemleri bilirim, ey yüce peygamberim (s.a.v)

Ak Şemsettin, Fatihe verdi senin ilmini
Münkirin başucuna sarık yaptı zulmünü
Her gece rüyamıza bekliyorken gelmeni
Hasretinle dolarım ey yüce peygamberim (s.a.v)

Molla güreni gibi Ol Allaha muti kul
Sana müjdeler olsun ey hüznü İstanbul
Fatihlerin geliyor bundan böyle huzur bul
Özleminle solarım ey yüce peygamberim (s.a.v)

Ahir zamandan beri zikirdir senin adın
Sevdanın güllerinde kokluyoruz hep tadın
Her beş vakit namazda düşmüyor dilde Yâdın
Saçım başım yolarım, ey yüce peygamberim (s.a.v)

Bağrında barındırır ehlibeyti, Eyüp'ü
Nuruyla setreyleyip kayıp eder ayıbı
Asırlardır altında gizli tutar kayıp'ı
Usum sırra bularım ey yüce peygamberim (s.a.v)

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733946/sirri-istanbul.html>

Oltaya Gelme

Ozan mısın, yazan mısın, kazan mı?
Bir kırık sazı ile kafa tutarsın
Derviş misin, molla mısın, sazan mı?
Bir kırık saz ile kafa tutarsın
Sen balık mısın da olta yutarsın

Bırak sazı teller bayram eylesin
Kargalar sussun da, bülbül söylesin
Nasihatim kar etmiyor böylesin
Belirsiz bağlardan salkım yutarsın
Sen balık mısın da olta yutarsın

Beni, seni, onu, bir Yaradan var
Takvada kim önde işte onda kâr
Yardandan ötürü yaratığı sar
Huzurun bozulur hırstan batarsın
Sen balık mısın da olta yutarsın

Ey ozanım sen kibirden uzak dur
Sen iblisin oyununa tuzak kur
Önce sende içindeki beni vur
Güzel sözlerine zehir katarsın
Sen balık mısın da olta yutarsın

Âdemoğlu hep başından alışık
Kavgaya fitneye olur bulaşık
Arif ile cahil oldu barışık
Sen attığın taşı, sana atarsın
Sen balık mısın da olta yutarsın

Nuh

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734627/oltaya-gelme.html>

Ahirim Olsun

Sana bir tek sözüm var bu da ahirim olsun
Bundan böyle uzak dur yaklaşma sakın bana
Aç kulağını dinle mevcudat şahit olsun
Mazinin hatırına elim varmıyor sana

Arımdadır sükûtum yanlışa yorma sakın
Benden uzaklaş git de cehenneme ol yakın
Bire ey süfli nisa biraz edebin takın
Ne söyledimse yalan kalbim vurmuyor sana

Ben ne selam salarım, ne selam gönder bana
Biraz onurun varsa dönüp bakma bu yana
En büyük entrikayı musallat ettin cana
Bundan böylesi usum saat kurmuyor sana

İmalardan hoşlanmam neyse özünü söyle
Hak yerini bulacak sen benden çekme gaile
İstemem ihsanını ne olur irak eyle
Tükenmiş duygularım dilim sormuyor sana

Bir kez merhaba dedim bin kez tövbeler ettim
Geçmişini unutarak kendi kendime ettim
Ne varsa senden kalan yakıp, yıkıp, kül ettim
Her sabah geçen tren artık durmuyor sana

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/735699/ahirim-olsun.html>

Sen Yoksan Eğer

Beni boynu bükük koyup da gitme!
Zehrimi atamam sen yoksan eğer
Gözlerim meftunken oyup da gitme
Bal bile satamam sen yoksan eğer

Nerden düştü bilmem bu kor içime
Ölçerim, tartarım gelmez biçime
Umut bohçasını sarıp göçüme
Can, cana katamam sen yoksan eğer

Anlamam oyundan, kemandan, sazdan
Bir gün haz almadım bahardan, yazdan
Usandım hep bana edilen nazdan
Ben, beni tutamam sen yoksan eğer

Her sabah doğarken umutla şemsim
Ararım dünyada bulamam eşin
Karanlık çöküp de azınca düşüm
Tükürüğü yutamam sen yoksan eğer

Akşam olup kamer doğarsa sensiz
Attığın her adım keşmekeş densiz
Yetmez mi? bu zulmün imansız, dinsiz
Yanmadan tütemem sen yoksan eğer

Nuh comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736584/sen-yoksan-eger.html>

Sazım Ağlıyor

Bulanmış başımın ırmağı, gölü
Baharım ağlıyor, yazım ağlıyor
Açmıyor çiçeğin yaprağı gülü
Bülbülüm ağlıyor, kazım ağlıyor

Umutla beklerken mevsimler geçer
Zaman aleyhimde vademi biçer
Vuslat diye diye yaşlanıp göçer
Ocağım ağlıyor, közüm ağlıyor

Günleri sayarken hep birer birer
Çile otağını bağrıma serer
Kalemim kırılır defterim dürer
Nefesim ağlıyor, sözüm ağlıyor

Sırrımda gizemin bilmece harı
İçime oturmuş ayrılık koru
Ey benim sevdiğim gözümün nuru
Ruhuma hükmeden, özüm ağlıyor

Bu halim görenler parçalar için
Dökülmüş kaşlarım, ağarmış saçım
Yaşım yirmi, otuz bilmem ki kaçım
Kirpiğim ağlıyor, gözüm ağlıyor

Yol verse baharım kışa çevirir
Derler, kapanır önüm devirir
Tayfun gibi talan edip savurur
Yokuşum ağlıyor, düzüm ağlıyor

Aralar, umudu başa çıkarım
Ben bu tabuları kökten yıkarım
Çile bentlerinden taşıp akarım
Mızrapım ağlıyor, sazım ağlıyor
Ben beni bileli, hazım ağlıyor

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/737206/sazim-agliyor.html>

Yazmıyor Beyim

Çaresiz milleti güdüp sağmak ne?
Bizim kitaplarda yazmıyor beyim
Talan edip haksız yere yağmak ne?
Bizim kitaplarda yazmıyor beyim

Canilerle kulis yapıp gezmek ne?
Garibanı kimsesizi ezmek ne?
Vatan satıp sınırları bozmak ne?
Bizim kitaplarda yazmıyor beyim

Haydut çadırına çalıp atmak ne?
Çakal gibi parçalayıp yutmak ne?
Yahudi'yi ilah gibi tapmak ne?
Bizim kitaplarda yazmıyor beyim

Dere, tepe, yorulmadan geçmek ne?
Mayın dizip kahpelenip kaçmak ne?
Mağaralarda kan şarabı içmek ne?
Bizim kitaplarda yazmıyor beyim

Her gece barlarda, kafa çekmek ne?
Şehit toprağına afyon ekmek ne?
Sırtlan gibi kayalarda sekmek ne?
Bizim kitaplarda yazmıyor beyim

Devletin malını yeyip yutmak ne?
Pastadan en büyük payı tutmak ne?
Haksızken âleme vurup çatmak ne?
Bizim kitaplarda yazmıyor beyim

Sözde hilaf varsa, af ola Ya Rab
Evelim, ahirim bir avuç türap
Gördüğüm gerçekler sanki bir serap
Bizim kitaplarda yazmıyor beyim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738627/yazmiyor-beyim.html>

Umutlu Bekleyiş

Sararmış benizler uykusuz gözler
Hüzün'ü, umuda salar insanlar
Kimisi ağlaşır, kimi yol gözler
Çareyi neştere dolar insanlar

Yazılmış alına ne ise kader
Açılır her kapı sonuna kadar
Geride kalanlar umudun güder
Saçını başını yolar insanlar

Hastaneden başlar acı sekiyat
Kurulmuş dünyadan uhrevi'ye hat
Kader cilvesinde erirken hayat
Gözyaşı cemale bular insanlar

Anası, babası, oğulu, kızı
Yürekler sancılı bitmiyor sızı
Ciğeri yakarken ecelin izi
Firkatin yolunu sular insanlar

Erinde, geçinde varılır hakka
Tefekkür etmeli her gün, her dakika
Bükülmüş boyunlar yönelmiş hakka
Hicran namazını kılar insanlar

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738923/umutlu-bekleyis.html>

Berat

Batmışiken bunca günah içine
Müjden ile affın almaya geldim
Nefse uyup girdim binbir biçime
Ben aslımı sende bulmaya geldim

Merhamet sahibi yüce Allah'ım
Sen affeyle bizi, çıksın günahım
İçim yanar yoksa bitmez eyvahım
Rahmet pınarından dolmaya geldim

Helal rızıkları sen ihsân eyle
Şeytanın yolunda çekmeyim gâile
Affın umuduyla yaşayım böyle
Ecrin ışığında solmaya geldim

Mağripten maşrık'a dünyanın ucu
Altını, gümüşü, demiri, tuncu
Gaflet gemisinde bitmez, bu sancı
Usumdan şeytani salmaya geldim

İblisin kavlidir Âdem azdırmak
Elma ağacına kader yazdırmak
Habil'i, kabile vurup ezdirmek
Ben huzur kapında kalmaya geldim

Râhmansın, Râhimsin, Rezzaksın yârsın
Bütün mevcûdatta zerrede varsın
Âlemi İslam'ı rahmetin sarsın
Mağfiret deryâna dalmaya geldim

Anam, babam, bacım, abim, kardeşim
Oğlum, kızım, yavrum, biricik eşim
İşim, gücüm, rızkım, ekmeğim, aşım
Saadet pınarından kanmaya geldim
Kalbimi şeytandan çalmaya geldim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/739786/berat.html>

Bıkmaktan bıktım

Düşündükçe şu bitmeyen derdimi
Ben beni unutup bıkmaktan bıktım
Heder ettin ey vefasız kadrimi
Peşinden gözyaşı dökmekten bıktım

Okyanusa akar ırmağın, suyun
Kader cilvesi mi ettiğin oyun
Daha ne beklersin dirersin boyun
Çile sabanını çekmekten bıktım

Bazen bir gün doğar bayram edersin
Bazen dost serinde derdin güdersin
Bazen hem söyleyip hem de gidersin
Gittiğin yollara bakmaktan bıktım

Karakış yaşarım bahar yazında
Matemler dillenir ney ve sazında
Mutluluk titriyor gül niyazında
Keder mumlarını yakmaktan bıktım

Ey vefasız hayat sana da kalmaz
Bir ömür çalışsam yerini bulmaz
Azrail vakitsiz canımı almaz
Ümitsiz boynumu bükmekten bıktım

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/740548/bikmaktan-biktim.html>

Hakikat Perdesi

Zâhire bakıp da üzme kendini
Perdenin ardını bir gören vardır
Gaflette bulamaz insan kendini
Rezzak sofrasını bir seren vardır

Zulmedip kimsenin alma âhını
Haksızlık görürsen devir şahını
İslam'a hizmet et kur dergâhını
Sofunun içinde bir eren vardır

Nice sultan, nice hanları, geldi
Bir sivrisinekle Nemrut baş deldi
Haddini bilmedi her daim seldi
Sineğe zehrini bir veren vardır

Sanma akıllıyım nice hal gördüm
Ben zindan içinde kafesler ördüm
Hakka tâbi oldum batını dürdüm
Şerrinden hayırı bir deren vardır

Duyarsan uzaktan bir ah nidası
Uzat ellerini sarsın vefası
Haykırısın âleme varsın sedası
Sükutun içinde bir yoran vardır

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/743228/hakikat-perdesi.html>

Ramazan

Recep ile başlarız senden hayâ etmeye
Sen âleme rahmetsin ey sevgili Ramazan
İslam'ın bülbülleri her gün başlar ötmeye
Gönüller sende coşar, hoş geldin ya Ramazan
Sen âleme Rahmetsin, ey sevgili Ramazan

Şaban ile vuslata bir adım daha varıp
Feyizli gecelerde nefsi ortadan yarıp
Günahlardan kurtulup ecri ruhuna sarıp
Gafleti senle aşar, hoş geldin ya Ramazan
Sen âleme rahmetsin, ey sevgili Ramazan

Bin aylardan hayırlı gecelerin bilirim
Her vakit davetine seve seve gelirim
Bunca günah içinde sende huzur bulurum
Yürekler senle taşar, hoş geldin ya Ramazan
Sen âleme rahmetsin, ey sevgili Ramazan

Hudutsuz Rahmetinle nimetleri yayarsın
Mağfiret müjdesiyle günahlardan soyarsın
Cehennemden kurtarıp cennetine koyarsın
İnsanlık senle yaşar, hoş geldin ya Ramazan
Sen âleme rahmetsin, ey sevgili Ramazan

Yedi kat semavatın kapılarını açarsın
Kulun bir secdesine sonsuz ecir saçarsın
Sıratın üzerinden bir kuş gibi uçarsın
Melekler senle koşar, hoş geldin ya Ramazan
Sen âleme rahmetsin, ey sevgili Ramazan

Sahurla vedalaşıp kitlenir dudaklarım
Yönelip Beytullah'a yapışır şakaklarım
Seherde bayram eder doğarken şafaklarım
Mana maddeyi boşar, hoş geldin ya Ramazan
Sen âleme rahmetsin, ey sevgili Ramazan

Nuh'um dilerim haktan rahmetlerin nicesi
Dillerde zikrederken onbir ayın hecesi
Dökülsün rahmetinle günahların cümlesi
Şeytanlar sende şaşar, hoş geldin ya Ramazan
Sen âleme rahmetsin, ey sevgili Ramazan

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/743640/ramazan.html>

Kuyruk Acısı

Taksimmiş geziymiş hepsi palavra
Bin yıllık planın süzmesi bunlar
Küflenmiş beyinler hapsi kadavra
Kuyruktan acıyı yüzmesi bunlar

İblisin maşası gelmiş kiritmiş
Yemişler hormonu böyle sırtmış
Sırp bozması bunlar durup kiritmiş
Yahudi oyunu düzmesi bunlar

Evrensel bozgundur asıl hesabı
Maksat Rant sağlamak bozup âsası
Hedefe kitlenir yapar nisabı
Halis muhlis şirkin ezmesi bunlar

Ermeni soyları dağda, bayırda
Karnını doyurur kırdı, çayırda
Sen kendi neslini savun kayırda
Kırlı çamaşırın büzmesi bunlar

İstersen ardın yırt ermeni soyun
Türkün en zayıfı eğmiyor boyun
Velhasıl-ı kelim hepsi bir oyun
Kıtalar arası çizmesi bunlar

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/744225/kuyruk-acisi.html>

Buyurun Duaya

Bismillahirrahmanirrahim

Ey kimsesizlere sahip çıkan,
Ey kimsesizlerin sahibi Yüce Allah'ım.
Dertlerine derman bulamayan
Dertli kullarına devalar ver
Hastalıklarına şifa bulamayan
Hasta kullarına şifalar ver
Gücünü kaybetmiş borç batağına düşmüş
Borçlu kullarına edalar ihsan eyle
İşi olmayıp iş galesi çekenlere
Hayırlı kolay işler nasip eyle
Başından bela eksik olmayan
Bütün belalı Müslüman kardeşlerime yardım eyle
Evinde hayvan besleyip
Ana babasını huzur evine gönderen
Hayvanlara insanlık nasip eyle
Ana babasına göstermediği
Merhameti kediye köpeğe gösteren itoli itlere
Hidayet nasip eyle
Nerede zulüm altında olan Müslümanlar var ise
Onları muhafaza eyle zafer nasip eyle
Oruç tutmayı oruçlulara erkeklik taslayanları
Sen erkeklikten men eyle
Dışarıya gücü yetmeyip acısını ev halkından
Çıkartan ötürüklü kullarına adamlık nasip eyle
Bana, aileme, akrabalarım, milletime,
Ve bütün Müslümanlara iki cihan saadeti nasip eyle
Bize ve neslimize peygamber efendimizin
Ahlakıyla yaşamayı nasip eyle
Dünyada yaşadığımız sürece
Tembellikten, korkaklıktan, hastalıktan
Zalimin zulmünden, iftiradan, kem gözden, kötü sözden
Yangından, selden, zelzeleden,
Şeytanın şerrinden, kabir azabından
Ve cehennem ateşinden, sana sığınırız
Sen muhafaza eyle
Bizi ve bütün Yavrularımızı koru
Kendisine, ailesine, vatanına, milletine
Faydalı işler yapmayı ve ana babalarına
İtaatte kusur etmemeyi nasip eyle
Yaşadığımız sürece, bizi kapından başka
Kimseye muhtaç eyleme
Helalinden bereketli rızıklar nasip eyle
Son nefeste Eşhedüenlailahe illallah
ve eşhedü enne muhammederesululah
diyerek imankamil ile çene kapamayı nasip eyle
Cennette peygamber efendimize komşu eyle
Cemalini göstermeyi nasip eyle
Kıldığımız namazları, tuttuğumuz oruçları,
Okuduğumuz kuranları ve yaptığımız ibadetleri
Dergahi izzetinde kabul ve karin eyle
Seni zikreden diller hürmetine
Duası kabul olan kullar hürmetine
Sana yönelen gönüller hürmetine
Bizleri affeyle, dualarımızı kabul eyle
Bütün geçmişlerin ruhu için,
Peygamber efendimizin ruhu için
Allah rızası için lillahi tealel Fatiha

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750465/buyurun-duaya.html>

Akıbet

yandı içim yıllarca hep
sırtımda silinmeyen
hapishane duvarlarının taş izleri...

aklımdan hiç çıkmıyor kabus dolu anılar...
ciğerime saplanmış hançer yarası gibi
dinmiyor sancılarım

kulaklarımda inilti çığlıkları
yüreğimi kavurur dehşetli haykırışlar
hala devam ediyor sanki
bedenimi sarmış kavruk yara izleri
tenimde ben olmuş, hep benek benek
kuytu köşelerde kıvrılmış ağlıyor eriyor insanlık
bitmez mi sandın zulmün ey kahpe dönem

irtica karası, engelim
seccade yarası, ödülüm
hesap verecek elbet zalimlerde
umudunu yitirme sen gülüm

işte beklediğimiz an geldi
şimdi onlar ağlasın...
sen gül
gülümse artık can gülüm

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/752371/akibet.html>

Garip

Bu garip gönlümü keder bürüdü
Yine can evimde sızılarım var
Kader yollarıma kahrın kürüdü
Benim gurbet elde kuzularım var

Hasretlik kavurur yakar içimi
Her çileden vurdum ben bu göçümü
Kimsede aramam günah, suçumu
Alnımda yazılmış yazılarım var

Ne kadar yük varsa sırtımda durur
Bütün umutlarım bir anda kurur
Muhannet kılıcı sorgusuz vurur
Derdinden inleyen mazılarım var

Eserken poyrazla dünlü duygular
Aklımda yer yapar garip kaygılar
İçimi parçalar yersiz övgüler
Kasvet yüklü dağda kazılarım var

Ola ki horlarsan garip bir kulu
Bir gün şaşırırsın sağ ile solu
Sende bulamazsın bildiğin yolu
Şimdi koşturduğun tazıların var

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/754749/garip.html>

Coşar Giderim

Her seher vaktinde kavlimi kurup
Umut kervanına, koşar giderim
Çilenin bağrına yurdumu sorup
Kader deryasında, koşar giderim

Yeter ki yolumu çıkmaza sokma
Şu gönül tahtımı kor gibi yakma
Senli hayalleri bir anda yıkma
Dereyi tepeyi, aşar giderim

Gözlerim hasretken gül cemaline
Biraz insaf eyle zebun halime
Yağdır Rahmetini sevda gülüme
Yapışır dalına, yaşar giderim

Duygular nasırlı yüreğim bezgin
Artık dayanmıyor tutmuyor dizgin
Şu garip gönlümüz feleğe kızgın
Ben kendi halime, şaşar giderim

Ne efkarım biter ne derdim sensiz
Söyle mutlu musun vicdansız bensiz
Ömrümü tükettin imansız dinsiz
Yıkarım bendimi, taşar giderim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/759069/cosar-giderim.html>

Uyan!

Uyan ey Müslüman uyuşup kalma
İslam coğrafyası zar atışında
Kendi öz yurdunda pısrık olma
Münkir-in babası kan satışında

Bir bahar furyası Arap'mı, neydi
Gaflette kim varsa hep boyun eğdi
Kefere kurşunu mümine değdi
Bizim Müslümanlar yan yatışında

Başta Irak, ateş sönmedi gitti
İnsanlık Tarihle yanarak bitti
Esat-ı kudurdu halkı katletti
İsrail canına can katışında

Mısır kan ağlıyor kudurmuş sisi
Dağılmış salyası bozulmuş süsü
Asya'yı kapladı kan kokar isi
Zulmün hükümdarı son çatışında

Neden hep Müslüman, neden hep zulüm
Mübarek aylarda başlıyor ölüm
Sabahtan akşama haykırır dilim
Münkir in hançeri son batışında

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761362/uyan.html>

Kavurur Yokluk

Kader kâtipleri yazmış yazımı
Muhannet sacında evirir yokluk
Ne zaman sılaya dönsem yüzümü
Yönümü gurbete çevirir yokluk

Bir lokma ekmeğim bir kaşık aşım
Derdin deryasında ağardı başım
Yavrular gözümde dinmeyen yaşım
Vuslat yollarını devirir yokluk

Şu fani dünyada gülmedi yüzüm
Şehrimde, köyümde kaybolmuş izim
Gayrı meleşmiyor koyunum, kuzum
Beni yerden yere savurur yokluk

Göresidim gardaşı, Ana, bacımı
Dil, dış tarif etmez benim acımı
Kesemedim sol yanımdan sancımı
Hasret tandırında kavurur yokluk

Kâbus gibi çöker dertli bir gece
Horantam dilimde hep hece hece
Ömür sermayesi sanki bilmece
Ecel teknesinde yoğurur yokluk

Ne söylesem, ne anlatsam boş gelir
Her kulun başına türlü iş gelir
El baharı yaşar bize kış gelir
Dört mevsim derdini doğurur yokluk

Seherin vaktinde açar elimi
Hakka arz eylerim ben bu halimi
Nuh' um çözemedin hayat dilini
Suretin dilinden bağırır yokluk

Nuh comba

DOST KALEMLERDEN

gecenin gûndûzûn yok tadi tuzu
gôzden ôze damlar hasretin tuzu
gurbet dedikleri ince bir sizi
kader kalemiyle yazilir yokluk... / aysegül atakli

Varına yoğuna hiç kimse bakmaz
Muhannet elini üstünden çekmez
Zenğinin yediği bal ile pekmez
Yokluk mutfağında biktırır yokluk.../ Leyla Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762763/kavurur-yokluk.html>

Makber Yolcusu

Azrail fişini çektiği zaman
Akan göz yaşını çöle döndürür
Ruhun can evinden çıktığı o an
Eşsiz sevdiğini, ele döndürür

Okunur biranda duyulur selan
Malın, mülkün, birden edilir talan
Ağıtlar yakılır hâsılı kelim
İmam kaygını, yele döndürür

Artık kapanmıştır amel defterin
Göz açıp, yummaya olmaz seferin
Ne alayı gelir, nede neferin
Yaprağı dökülmüş, dala döndürür

Kazılmış mezarın bir boy çukuru
Toprak ayırmıyor zengin fakiri
Yaradan kayırsın cümle hakiri
Yaması yırtılmış, çula döndürür

Setreyler toprağın cemaatin gider
İmam başucunda talkın'ı eder
Amelin kötüyse neylesin kader
Altını, incini, pula döndürür

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765599/makber-yolcusu.html>

Gurbet Sancısı

Gurbet dedikleri bir adım öte
Dört elif miktarı sustayım bugün
Felek hasret koydu bir uyuz ite
Bir garip buğulu histeyim bugün

Şu zalim gurbette bitmez efkârım
Tutuşmuş sönmüyor yürekte harım
İçin için ağlar sılada yarım
Hicran ateşiyle hastayım bugün

Akşam olur konu komşu dağılır
Nefesim kısılır, sesim boğulur
Dört duvar içinde ölüm sağılır
Sararmış benzimde yastayım bugün

Kapılar kapanır umut kesilir
Dertler bedenime girer kasılır
Her şafak bir günün dara asılır
Çile tezgâhında ustayım bugün

Ey kader bu dünya denen zeminde
Biçare ömrümün en son deminde
Hüzün deryasında yüzen geminde
Dalgalar içinde sisteyim bugün

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/767280/gurbet-sancisi.html>

Sorma Sevdiğim

Ne yaptım, suçum ne, söyle bileyim
Senli atan kalbi kırma sevdiğim
Sen iste her şeyi kökten söyleyim
Yeter ki mecnunu yorma sevdiğim

Hasretin işkence firakın ölüm
Şu mahrem gönlümü soldurma gülüm
Tutuşmuş yanıyor nar gibi solum
Beni yâd ellere sorma sevdiğim

Sen gideli bana bir haller oldu
İçim, dışım, efkâr, dert ile doldu
Bülbülüm matemde güllerim soldu
Daha ıraklara varma sevdiğim

Fırarın! Gönlümde yaram azdırır
Vademiz yetmeden kabrim kazdırır
Daha gonca iken bağım bozdurur
Beni keklik gibi vurma sevdiğim

Usandım beyhude bitap düşmekten
Gece, gündüz dost engeli aşmaktan
Sensiz sokaklardan gelip geçmekten
Çileyi yoluma serme sevdiğim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769371/sorma-sevdigim.html>

Sitemkâr Gönlüme

Büyüttüm besledim, gönül tahtımda
Bir türlü kıymetim bildiremedim
Hazanlar esiyor kara bahtımda
Buz gibi cemalin güldüremedim

Bir tebessüm eyle bak güneş gibi
Bağrımda çıranı yak ateş gibi
Sevdanı kalbime çak bir eş gibi
İçinde nefreti öldüremedim

Ne bir ocak yandı, ne baca tütü
Virane gönlümde baykuşlar öttü
Vuslat hayalimiz hazinle bitti
Kışımı bahara döndüremedim

Tefekkür seyrinde gerçeğin izle
Bir hatam var ise içine gizle
İster yan, ister don, istersen sızla
Kusuru yarıya böldüremedim

Revamı Nuh'uma bu kuru inat
Hakikat yolları sanki bir sırat
Bende herkes gibi alayım murat
Tutuşmuş gönlümü söndüremedim

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776547/sitemk-r-gonlume.html>

Donuyorum

Ey kalbimin sevdası bedenimin yarısı
Uzak durma ne olur titriyor donuyorum
Şu gönlüme huzur ver peteğimin arısı
Sen yanımda olunca her şeye kaniyorum

Sanma ki yokluğunda şahlanıyor yüreğim
Sen yoksan yıkılmıştır benim orta direğim
Sensin yalan dünyada benim sevda durağım
Her böldüğüm lokmayı seninle banıyorum

Sır gibi saklıyorum içimdeki sevgimi
Meltem yeli getirir bana olan övgünü
Yüce Mevla'm, biliyor senli olan kaygımı
Vuslat hayal oldukça kor gibi yanıyorum

Yollarım ıradıkça inan başım dönüyor
Geceme kâbus çöküp ışıklarım sönüyor
Her nefes arasında ciğerlerim yanıyor
Kıyametin zamanı geliyor sanıyorum

Nuh'um kadrini bilir, çilen bile baş tacım
Hüznüme, kederime, sensin benim ilacım
Dünya malın neyleyim sevdana, sana acım
Her saniye, her Dakka, adını anıyorum

Nuh COMBA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779737/donuyorum.html>

Vuslat Rüyası

Bir söz ettim, bin kırbaç mı cezası
Sen hududu göster haddim aşmayım
Kâbuslara döndü vuslat rüyası
Sel gibi çağlayıp bendim taşmayım

Ne kadar zarıfsin ipekten ince
Artık fal bakmıyor kurumuş yonca
Ey gönlümün gülü miş kokan gonca
Ben yalnız başıma yağıp coşmayım

Kahrınla örülmüş yol boyu engel
Irama gönlümden ne olur dön gel
Kul hatasız olmaz bir kez de sen gel
Kapanmış yolların daha koşmayım

Viran olmuş aşk bağını kim derer
Ömrünü adayıp bağrını serer
Çile teknesinde sevdayı karar
Ben yaban ellere yanıp düşmeyim

Kaldır barikatın koşup geleyim
Yeter zulmettiğin artık güleyim
Hicran gözyaşımı bende sileyim
Mecalim kalmadı artık şaşmayım

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781152/vuslat-ruyasi.html>

Gözüm Kesmiyor

Şu yalan dünyanın gamlı yükünü
Çekmeye gücüm yok, gözüm kesmiyor
Hazan vurmuş aşk bağının kökünü
Ekmeye gücüm yok, gözüm kesmiyor

Kara talih bana hep ağın kurdu
Sefayı gösterdi çileyi sürdü
Muhannet elinde defterim dürdü
Açmaya gücüm yok, gözüm kesmiyor

Henüz gencecikken belim büküldü
Topladığım birer birer döküldü
Yeşermeden ettiklerim söküldü
Dikmeye gücüm yok, gözüm kesmiyor

Bir okşar başını bin vurur sille
Bir yandan yaş akar, bir yandan selle
Şaşırir kalırsın muzdarip halle
Çıkmaya gücüm yok, gözüm kesmiyor

Ey doyumsuz dünya hep şaha kalktın
Kimine savurdun, kimini yaktın
Garibin yüzüne bir sille çaktın
Bakmaya gücüm yok, gözüm kesmiyor

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783420/gozum-kesmiyor.html>

Niyazi

Bu nasıl bir gidiş, bu nasıl devran
Her fırsatta bir şey dayar Niyazi
Bir hitabı var ki bülbüller hayran
Taşı gedğine koyar Niyazi

Akıbet ne olur kimse bilemez
Geçim tokat gibi vurur gülünmez
Yüce haktan hiç hayırsız dilenmez
Neyin var, neyin yok sayar Niyazi

Okut yavruları çalış çabala
Ay sonunda gelir borçlar kabala
Bir ana, bir baba, ağlar bu hala
Dinlemez halini kayar Niyazi

Esnafın eline bir dürüm verir
Daha ısırmadan elinden alır
Naçarsız garibim hep baka kalır
Bir kararda durmaz cayar Niyazi

Endamına civanları baktırır
Mecnun gibi Leylaları yaktırır
Köşe bucak suretini çaktırır
Her rengini aka boyar Niyazi

Emekli umutsuz, çiftçisi yorgun
Zavallı vatandaş hayata kırıgın
İşleri sorma hiç o hepten durgun
Bir kaşıkta gözün oyar Niyazi

Ey yüce Allah'ım sen yardım eyle
Bir ışık göster de olmasın gaile
Hüsranda sonumuz giderse böyle
Yoksa yedi düvel yayar Niyazi

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784682/niyazi.html>

Bulamazsın

Sakın ha garibin kırma kalbini
Kalp tamir edecek el bulamazsın
Vicdan terazinde tart bir kendini
Kusursuz bir tane kul bulamazsın

O gönül hanende kapanır dergâh
Bir duman çöker ki rengi simsiyah
Yıkılır kalırsın, çekersin eyvah
Ayağa kalkmaya hal bulamazsın

Kararır gök kubben başlar bir yağmur
Yürüdüğün yollar olur hep çamur
Bozulur dengeler olmaz hep mamur
Cebinde metelik, pul bulamazsın

Şimşekler çakarken semada bir bir
Arşta inler durur sedayı tekbir
Mevla etsin kula hidayet takdir
Ondan başka kapı, yol bulamazsın

Kıyamet kopunca görülür ziyan
Bir kedi, bir köpek, birde sen yayan
Uyan Nuh'um uyan, gafletten uyan
O gün tutunacak dal bulamazsın

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786295/bulamazsin.html>

Ben, beni unuttum

Ambarım dolarda eler mi elek
Yârim beyaz ipten örer mi yelek
Gün olur da bir gün güler mi felek
Ben beni unuttum, ben benden uzak
Yürüdüğüm yolun her yeri tuzak
Şu dünyanın bin bir türlü hali var
Sır içinde, sırrı çözmüş dili var
Mevcutatın zerresinde eli var
Ben beni unuttum, ben benden uzak
Ben zincir vururum o olur kızak
Eser poyraz yeli vurur silleyi
Dost bildiğim savuruyor gülleyi
Muhannet soykası kesmez cilveyi
Ben beni unuttum, ben benden uzak
Yazım kışa döndü kesilmez sazak
Ah doyumsuz dünya senden usandım
Mizan kurulmadan bağrında yandım
Sefayı tatmadan, çileye kandım
Ben beni unuttum, ben benden uzak
Sırtımda çürüdü yamalı kazak
Huzurda, muzır da, her şey insanda
Garibin ömrü de geçer hüsranda
Ne olur bir kez de sen beni an da
Ben beni bulayım, ben benden uzak
İliğim kurumuş sanki bir kozak

Nuh Comba

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/787502/ben-beni-unuttum.html>